

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

KIZIL Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/26 • 27 Haziran 2008 • 50 YKr

Tarih:
2 Temmuz 1993
Yer: Sivas
Devletin
katliamcı yüzü
bir kez daha
ortaya çıktı...

Katliamın hesabını işçi ve emekçiler soracak!

İÇİNDEKİLER

Derinleşen kriz, düzenin yeni manevra arayışları...	3
Düzen güçlerinin iç çatışmasında pislikler ortalığa saçılmaya devam ediyor....	4
Başbuğ-Erdoğan görüşmesi ve çatışan tarafların ortak gündemleri. . . .	5
Sivas'ın katili sermaye devletidir, hesap soralım!	6
Mahkeme kararıyla katiller "aklandı"....	7
"Darbeye karşı 70 milyon adım" parodisinin hatırlattıkları....	8
Parasız sağlık hakkı için mücadeleye! . .	9
İşçi ve emekçi eylemlerinden... . . .	10-11
Tuzla tersanelerde hak gaspları sürüyor, mücadele de....	12
Tersaneleri kapatmak çözüm değil... . .	13
16 Haziran eylemi ve dükkancı zihniyetin küçük hesaplara dayalı sorumsuzluğu üzerine...	
Gerçek bir grev için ileri!	14-15
OSB-İMES İşçileri Derneği 3. Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi...	16
Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı'nın ardından...	17-18
Sosyalist Kamu Emekçileri'nden KESK Genel Kurulu öncesi panel.....	19
Gençlik örgütlenmesi sorunu, Genç-Sen ve tutumumuz üzerine....	20-21
Emperyalistler savaş suçlarını aklamaya çalışıyorlar!	22
İsrail'in işkence raporu açıklandı.	23
Ekmek, gül ve hürriyet günleri için birleşelim!	24
"Çatı Partisi"...M. Can Yüce.	25
Dünyadan...	26
Mücadele postası	27

Sosyalizm için

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/26 ● 27 Haziran 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A

İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Sivas katliamının üzerinden 15 yıl geçti. Bugüne kadar sayısız katliama imza atan sermaye devleti, Sivas'ta devlet güdümlü dinci ve faşist katilleri eliyle gerçekleştirdiği saldırıyı seyretmekle yetindi.

Sivas katliamının ardından katillere açılan göstermelik davalarla devlet aklanmak istendi. Sivas katliamı "laik devleti yıkmayı amaçlayanlar"ın bir eylemi olarak tanımlanarak, katliamın sorumlusu olan devlet "mağdur" olarak gösterilmeye çalışıldı. Böylece emekçi kitlelerin "ordunun destekçisi" ve "cumhuriyetin bekçisi" olması için yoğun çaba sarfedildi. Alevi işçi ve emekçilerin özelden Sivas katliamına, genelde ise devlete yönelik birikmiş öfkesi, "laik-anti laik" ikilemi üzerinden düzen kanallarına akıtılmak istendi.

Aynı yöndeki çabalar bugün de sürdürülmektedir. Ordu merkezli burjuva klik, şeriat tehdidini öne sürerek kitleleri düzene yedeklemeye çalışmaktadır. Oysa ordunun "laiklik" söylemi, devlet ve siyasal yaşam üzerindeki ağırlığını korumak için kıyasıya yürüttüğü düzen içi dalaşmadan ibarettir.

Devletin katliamcı kimliği daha önce de kendini gösterdi. Çorum'da, Maraş'ta, Gazi'de, Ulucanlar'da, 19 Aralık'ta kanlı katliamlar gerçekleştirildi.

Sermaye sınıfı ve onun devleti, sömürdüğü ve baskıladığı emekçilerin uyanmasından, düzene karşı başkaldırmasından korkmaktadır. İşçi ve emekçilerin ayağa kalkmasını engellemek için her türlü kirli yöntemi devreye sokmakta, katliamlar düzenlemektedir. Kontrgerilla aygıtını daha iyi tahkim etmek için çabalamaktadır.

Katliamcı faşist devletin gerçek yüzü bu

kadar açık ve net görülürken, liberal reformist çevreler CHP, DSP gibi katliamdan doğrudan sorumlu olan düzen güçleriyle birlikte aynı safta buluşurken, Sivas'ın 15. yıldönümünde "Katil devlet hesap verecek!" şiarını öne çıkarmak ayrıca önem taşımaktadır.

Zira Sivas katliamının hesabını sormanın biricik yolu, sermaye düzenini yıkmaktan, bunun için de işçi ve emekçilerin birleşik, kitlesel, devrimci ve militan mücadelesini yükseltmekten geçmektedir.

Ekim Gençliği'nin 110. sayısı çıktı. Okurlarımız *Ekim Gençliği*'ne Eksen Yayıncılık bürolarından ve bayiiilerden ulaşabilirler...

Ekim Gençliği

Açık Sosyalist Gençlik Derneği
Yan Sıra - 2008 - Sayı: 110 - Fiyatı: 1 Ykr

Kahrolsun üretli kölelik düzeni!

Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!

Onurlu ve özgür bir gelecek için

15-16 Haziran direnişi yol gösteriyori

İŞÇİ SINIFI SAVAŞACAK, sosyalizm kazanacak!

Kitapçı ve bayiiilerde...

110. sayı

Ekim Gençliği

Derinleşen kriz, düzenin yeni manevra arayışları...

Sermaye düzeninin çok yönlü bir kriz içerisinde olduğu biliniyor. Ekonomide ve siyasal alanda eş zamanlı büyüyen kriz, düzeni nefes alamaz hale getirdi. TÜSİAD Başkanı durumu, “Bırakın orta ve uzun vadeyi, bir yıl sonra bile ne olacağını bilmiyoruz” diyerek özlü biçimde ifade etmektedir. AKP ile ordunun başını çektiği burjuva klikler arasındaki mücadele her geçen gün sertleşmektedir.

Tekelci burjuvazi adına ülkeyi yönetmekle mükellef kurumlar arasındaki çatışmanın siyasal sistemi felçedecek boyutlara varması bir takım arayışları da gündeme getirmektedir. TÜSİAD’ın geçtiğimiz günlerde “tartışmaları asıl zeminine getirmek” amacıyla yaptığı müdahalesi bu kapsamdadır. Kemal Derviş ile sendika konfederasyonlarının başkanlarını biraraya getirerek yapılmak istenen bu müdahale TÜSİAD’ın niyetlerine ışık tutmuş oldu. İki düzen kurumu arasındaki keskinleşen mücadelede durumun kontrol edilemez hale gelmesi TÜSİAD’ı bizzat dümenin başına geçmeye zorlamaktadır.

TÜSİAD’ın yaptığı/yapmaya çalıştığı, düzeni krizden çıkarma girişiminden başka bir şey değildir. Tekelci burjuvaziye krizini yönetme şansını, düzenin çok yönlü ablukasıyla denetim altında tutmaya çalıştığı işçi sınıfının dağınlılığı vermektedir. Ancak krizin yapısal olması, dahası gelinek noktada burjuvazinin elindeki siyasal seçeneklerin tükenmesi ve en önemli siyasal mekanizmalarının bir iç mücadele sonucunda felç olması, onu iyice sıkıştırdı.

“Toplumsal mutabakat” temelinde “yeni bir toplumsal sözleşme” arayışı işte bu durumdan çıkış arayışının ürünü olarak gündeme getirildi. Amaç, felç halindeki düzen siyasetini düze çıkarmak, kendisini her geçen gün daha şiddetli biçimde hissettiren ekonomik ve mali kriz dalgalarını aşabilmektir. Burjuvazinin çeşitli katmanları ile birlikte sendika bürokratlarını arkasında toplayarak bir “toplumsal mutabakat” görüntüsü yaratmak ve buna dayanarak “aynı gemideyiz” masallarıyla düzeni krizden kurtarmak- tekelci burjuvazinin elindeki plan budur. Krizin çok yönlü faturası bir kez daha işçi-emekçilere ödetilmek istenmektedir. Bu kadarı açık olduğu ölçüde, tekelci burjuvazi ve onun politik merkezleri bu gerçeği belirsizleştirmek, siyasal olanı ekonomik olandan ve her ikisini de sınıf temelinden koparmak doğrultusunda hareket etmektedirler.

Unutulmasın ki, kurulu burjuva cumhuriyet “sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış kütle” parolasıyla yola çıkmıştı. Sınıfların ve ulusların varlığının yok sayıldığı düzenin “toplumsal sözleşme”si sınıfsal uçurumların büyüdüğü ve Kürt halkının ulusal varlığı inkar ve imha ile ortadan kaldırılamadığı koşullarda çıplak bir zor dışında ayakta kalamazdı. Burjuva cumhuriyeti daha kuruluşundan itibaren burjuva demokrasininin göstermelik kurumlarından dahi uzak durdu. Fakat, sadece zorbalıkla işlerin götürülemeyeceği anlaşıldığı ölçüde kontrollü ve askeri darbelerin eksik olmadığı bir düzende burjuva demokrasininin göstermelik kurumları devreye sokuldu. Ancak, emperyalist-kapitalist sistemin zayıf bir halkası olan, sürekli bir ekonomik ve mali kriz içerisinde bulunan ve sınıf çatışmalarının güçlü olduğu, yanı sıra modern temellerde kendisini üreten bir ulusal hareketin varlığı koşullarında ne biçimsel

burjuva demokrasisi, ne de askeri zorbalık bu düzeni bir arada tutmaya yetebildi. Burjuva cumhuriyeti, gelinen yerde artık ne yama tutabiliyor ne de toplumun ezilen ve sömürülen yığınlarını oyalayacak bir vaatte bulunabiliyor. Son 30-40 yılı boyunca işçi-emekçilere ve Kürt halkına açlıktan, sefaletten, yıkımlardan ve faşist zorbalıktan başka bir şey vermemiştir, bundan sonra da vermeyecektir.

İşte bu koşullarda, bu çürümüş burjuva cumhuriyetini ayağa kaldırmak uğruna tekelci burjuvazi tarafından öne sürülen yeni bir “toplumsal sözleşme”, özellikle sınıf uçurumlarının vardığı bugünkü boyutlar dikkate alındığında, özünde “sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış kütle” anlayışının güne uyarlanmasından başka bir anlama gelmemektedir. “Sivil toplum” kavramı, da gerçekte “sınıfsız, imtiyazsız kütle” lafzının yerine kullanılmaktadır. Bu ad altında tüm sınıflar tek bir potada eritilerek burjuva cumhuriyetine dolgu yapılmaya çalışılmaktadır. Elbette toplumsal mutabakat arayışının bir cila olmaktan öte anlamları da vardır. Tekelci burjuvazi, çeşitli burjuva klikler arasında düzenin düze çıkarılması konusunda mutabakat sağlamaya çalışmakta, bu mutabakat sağlandığı ölçüde ise buna “toplumsal” yaftası yapııştırarak işçi-emekçilere yuturmayı hesap etmektedir.

Fakat, tekelci burjuvazi çabasında yalnız değildir. Onun liberal soldan destekçileri de boy göstermeye başlamışlardır. Bunlar da, kendi cephelerinden “çatı partisi”, “sol koalisyon” gibi argümanlarla seçim gündemi üzerinden tekelci burjuvazinin mevcut arayışlarına yanıtlar üretmektedirler. Dikkat çekici biçimde, liberal solun da “proje”lerinin sınıf temeli belirsizdir. Sol argümanlarla bezeli olsa da, sınıf temelinden yoksun olduğu ölçüde sivil toplumcudur. Her yanından dökülen burjuva parlamentosunu, sorunların çözüm platformu olarak gösteren tutumuyla parlamenteristtir. Tekelci burjuvazinin sivil toplumcu cereyanlar yaratarak düze çıkarmaya çalıştığı düzeni ayağa kaldırmada bir dolgu malzemesidir. Taktığı sol yaftası nedeniyle de işçi sınıfı ve emekçi hareketinin önüne kurulmuş gerçek bir tuzaktan başka bir şey

değildir.

Tekelci burjuvazi ile liberal solun ortak söylemi haline gelen yeni anayasa-yeni toplumsal sözleşme propagandası ile yaratılmak istenen sivil toplumcu cereyanın toplum düzeyinde ne denli başarı kazanacağı, esas olarak sınıf hareketinin gelişme seyrine bağlı olacaktır. Belirtmek gerekir ki, burjuvazinin boş sözlerle cilaladığı yeni toplumsal mutabakat arayışının, mevcut sınıf uçurumları, birikmiş ve dışavurmaya başlamış sınıf gerilimleri koşullarında tutma şansı oldukça zayıftır. Kaldı ki, işçi sınıfı bugün parçalı da olsa ortaya koyduğu yaygın hareketlilikle birlikte önüne konulan tuzağı bozabilecek dinamiklere sahip olduğunu göstermektedir. Ancak, bunun için sınıfın mücadele dinamiklerinin birleşik-politik bir mücadele hattına taşınması zorunludur. Bu ise iradi bir yüklenmenin konusudur.

Böyle bir iradi yüklenmenin ana yoğunlaşma alanlarını da birkaç başlıkta özetleyebiliriz. Birincisi, sınıfın mevzi direniş ve grevler biçiminde yürüyen gündelik mücadelesinin içerisinde bulunmak, yön ve biçim vermek, bu süreç içerisinde onunla etle kemik gibi kaynaşmak. İkincisi, mevzi direnişleri birleşik bir hatta evrilterek politik ifadeler kazandırmak, Tuzla örneğinde olduğu gibi sınıfa karşı sınıf ekseninde bir kutuplaşmaya dönüştürmek. Üçüncüsü, zamlar gibi saldırılarla yoğunlaşan genel ekonomik ve sosyal yıkımın ortaya çıkardığı duyarlılıkları mücadele konusu haline getirmek ve bundan burjuva klik mücadelelerinin yarattığı boğucu gündemi dağıtmak amacıyla yararlanmak. Dördüncüsü, burjuva klik mücadeleleriyle ortaya saçılan pislikleri düzenin ve devletin teşhiri amacıyla kullanmak. Beşinci ve son olarak tekelci burjuvazinin ve ona koltuk değneğine soyunan liberallerin sivil toplumcu cereyanına karşı etkili bir ideolojik-politik mücadele yürütmek.

Bu görevleri bütünlüklü olarak ele alarak yerine getirdiğimizde siyasal sınıf çalışmamıza ileri bir düzey kazandırmış olacağız. İşte o zaman devrimci seçeneği toplum düzeyinde gerçek bir çıkış seçeneği haline de getirmiş olacağız.

Düzen güçlerinin iç çatışmasında pislikler ortalığa saçılmaya devam ediyor...

Emekçi halklara karşı düşmanlıkta aynı saftalar!

Düzen güçlerinin iç çatışması, birbirlerine karşı üstünlük sağlamaya çalışan tarafların pisliklerinin iyice ortalığa saçılmasına neden oluyor. Geçtiğimiz günlerde *Taraf* gazetesinde deşifre edilen bir belge bu bakımdan oldukça dikkat çekiciydi. “Bilgi Destek Faaliyeti Eylem Planı” adı taşıyan ve Genelkurmay’ın da reddedemediği bu belge, bir yandan yaşanan çatışmanın iç yüzünü ve nasıl yürütüldüğünü gözler önüne sererken, diğer taraftan Genelkurmay’ın toplum düzeyinde bir parti gibi örgütlenip hareket ettiğinin yeni kanıtı oldu.

Fakat sadece bu kadarıyla da kalmadı. Zira belge sadece generallerin devlet düzeni üzerindeki ayrıcalıklı konumlarını yitirmemek uğruna dinci gerici akıma karşı mücadelesinin unsurlarını içermiyor. Belgenin sızdırılmasında amaç bu olsa da, ortaya saçılan veriler içerisinde başka şeyler de var. Bunlar içerisinde en dikkate değer olanı Kürt halkına yönelik yürütülen imha siyasetini ele veren satırlardır. Zira bugüne kadar düzen cephesinden elbirliğiyle saklanmaya çalışılan ve inkar edilen gerçekler böylelikle teyit edilmektedir. Belgede Kürt halkına yönelik uygulanacak baskı ve terör şöyle tarif edilmektedir:

“Irak’ın kuzeyindeki desteği kesmek için bölge halkını terörle mücadele bağlamında ‘rahatsız’ edecek ve teröre yardım ettikleri sürece bu rahatsızlıkların devam edeceği mesajını verecek faaliyetler icra edilecektir.

Teröre sağlanan desteğin bedelsiz kalmayacağı, sıklıkla yapılacak aramalar, operasyonlar vb. faaliyetler ile bölge halkına hissettirilecek.

Irak Kuzeyi bölgesinde Türkiye sınırına yakın bölgelerde yaşayan Irak halkına ise ağır silah ateşleri icra edilerek aynı mesaj verilecektir. Bu şekilde PKK’ya desteklerinin sürmesi halinde bu rahatsızlıkların artarak devam edeceği duygusu hakim kılınacaktır.”

Böylelikle bir Genelkurmay belgesiyle kanıtlandığı üzere, Kürt halkına yönelik yıldırma ve sindirme amacıyla uygulanan devlet terörü bilinçli ve planlı bir tercihin ürünüdür. Sistemli bir devlet politikası olarak yürütülmektedir. Sadece ülke içerisindeki Kürt halkına değil, Güney Kürdistan’a yönelik hareketlerin hedefinde de yine Kürt halkı vardır. Hatırlanırsa düzen cephesi sınır ötesi hareketler olurken, hep bir ağızdan bölgede sivillerin hedeflenmediği ve herhangi olumsuz bir olayın yaşanmadığı biçiminde yalanlar uyduruyorlardı. Bölgeden gelen haberlerle bu yalanlar açığa çıkmıştı fakat düzen cephesi yine de bu yalanlardan geri adım atmamıştı.

Ancak belgede yer alan bu gerçekler düzen cephesinden görmezden gelinmeye devam ediliyor. Düzen medyası bu tartışmayı, genel olarak Genelkurmay’ın AKP’nin önünü almak için topluma yönelik psikolojik bir savaş örgütlediği biçiminde sunuyor. Kürt halkına yönelik açık saldırı planlarına değinmekten özenle kaçınıyor. Böyle yapmaları elbette anlaşılabilir. Onlar Kürt halkı ile işçi-emekçiler söz konusu olduğunda Genelkurmay’la aynı çizgide buluşmaktadırlar. Hatta bu konularda “mehmetçik

medya” ünvanını gururla taşıyacak kadar ordu şakşakçılığı yapmaktadırlar. Ama düzen içi çatışmanın tarafı olarak saf tuttıkları ölçüde işlerine geldiği kadarıyla saçılan pislikleri kullanmakta, demokrat kesilmektedirler.

Bu cepheden büyük bir şaşkınlıkla karşılanan belgede yer alanlar aslında yeni değil. Genelkurmay medyayı, “aydınları”, “sivil toplum örgütleri”ni sistemli biçimde on yıllardır kullanıyor. Bunu da kurulu düzenin selameti uğruna yapıyor ve bugün sözümona demokrasi havarisi kesilenler de ona bu konuda her türlü desteği veriyorlar. Genelkurmay merkezli örgütlenen kontr-gerilla aracılığıyla cinayetler işleniyor, devrimci güçler yok ediliyor, Kürt halkının mücadele dinamikleri eziliyor, mevzileri bombalanıyor, yakılıp yıkılıyor vb. Şemdinli hala belleklerdeki tazeliğini koruyan bir örnek olarak orta yerde duruyor. Şemdinli’de açığa çıkan kontr-gerilla gerçeğinin üzeri Genelkurmay ve hükümetin elbirliğiyle kapatıldı. Olayın üzerine gitmekte ısrar eden savcının başına gelmeyen kalmadı.

Diğer taraftan belge, “laikliği” bayrak edinen Genelkurmay’ın dinle ilişkisini “din lüzumlu müessesese” ifadesiyle de açıkça ortaya koyuyor. Demek ki, “laikçi” ordunun karşı çıktığı dinin siyasete alet edilmesi ve kullanılması değil, AKP’nin yaptığı gibi düzenin genel çıkarları dışında ve devletin yerleşik

geleneklerini bozacak ölçüde kullanımındır. Yoksa ordu geçmişte olduğu gibi bugün de dini, toplumsal muhalefete karşı etkili bir dalga kıran olarak kullanmak istemektedir. Belge, ordunun dinle ilişkisini açıkça ortaya koyduğu gibi onun laikçiliğinin sahteliğini de deşifre etmektedir.

Son olarak belirtmek gerekir ki, ortaya çıkan belge Genelkurmay’ın düzen içi çatışmadaki planlarını olduğu gibi, ezilen yığınlarla birlikte Kürt halkı karşısındaki konumunu da deşifre etmektedir. Diğer yandan laiklik ve din eksenli kutuplaşmanın sahteliğini gözler önüne sererken, düzen içi çatışmanın klikler arası ayrıcalıklar kazanmak üzerine bir kavga olduğunu bir kez daha göstermektedir. Belgenin deşifre ettiği diğer bir gerçek ise, belgeyi yorumlayışlarından da anlaşılacağı üzere, AKP ve onun safında yer alan güçlerin Genelkurmay’ın suçuna ortak oldukları, giydikleri demokrasi kisvesinin altında emek ve Kürt düşmanı kimliklerinin sırttığı gerçeğidir. Buradan da anlaşılacağı gibi işçi-emekçiler ile Kürt emekçi halkının ordusuyla, AKP’siyle ve medyasıyla bir bütün olarak bu düzene karşı çıkmaktan başka çareleri yoktur. Gerici çıkarları uğruna sürdürdükleri kavgada üstün gelmek için, emekçi yığınları yanlarına çekmek uğruna planlar hazırlayıp seferber olanların hevesleri kursaklarında bırakılmalıdır.

AKP’nin sahte “özgürlük ve demokrasi” söylevleri

Açılan kapatma davasıyla birlikte bir kez daha “özgürlükleri ve demokrasi”yi keşfeden AKP, bugüne kadar sergilediği pratikle, burjuva düzen siyasetinin en pespaye ve çürümüş örneklerinden birini temsil etmektedir. Elbetteki ikiyüzlülüğe dayanan siyaset anlayışı, burjuva siyaset arenasında top koşturan düzen partilerinin hepsinin bulunduğu ortak bir payda durumundadır. Ne var ki AKP’nin bu ekseninde sergilemiş olduğu pratik diğer tüm düzen partilerini geride bırakmaktadır.

AKP, bir yandan türban meselesini eğitim alanında yaşanan “eşitsizliği” gidermek şeklinde lanse ederken diğer yandan sıra “anadilde eğitim” hakkına gelince demokrasi ve özgürlükler adına sarıldığı tüm argümanları birden unutmaktadır.

AKP’nin yalan ve demagoji eşliğinde uyguladığı saldırılar bununla sınırlı değildir. Emekçilerin yaşamında ağır sosyal yıkımlara yol açacak saldırı yasalarının “reform” adı altında meclisten geçirilmesi, özelleştirmelerle ülke kaynakları emperyalist tekellere ve işbirlikçilerine peşkeş çekilirken “ülkenin kalkındığı, ekonominin canlandığı” yalanları buna örnektir.

Ekonomik alanda olduğu gibi demokratik hak ve özgürlükler söz konusu olduğunda da AKP’nin ikiyüzlü tutumu devam etmektedir. Bunun en çarpıcı örneği Taksim 1 Mayıs’ı olmuştur. AKP’nin “mağdur” rolünü oynarken taktığı sahte demokrasi maskesi 1 Mayıs’ta düşmüştür. AKP hükümeti, işçi ve emekçilerin 1 Mayıs kararlılığı karşısında hizmetinde olduğu sınıfın en vahşi yüzünü sergilemekten geri durmamıştır.

Zira AKP’nin “özgürlük” anlayışı kendi tabanının beklentilerini karşılayan ve sermayenin temel çıkarlarına dokunmayan bir “özgürlük” anlayışıdır. Ancak bu talebinin karşılanması doğrultusunda emekçi kesimlerin desteğini aralayabilmek için genel bir “demokrasi ve özgürlükler” söylemine sarılmıştır. Benzer bir şekilde Kürt sorunu da AKP’nin siyasal hak ve özgürlükler konusundaki yaklaşımları konusunda turnusol kağıdı işlevi görmektedir. Sermaye devletinin inkar ve imhaya dayalı geleneksel çizgisi AKP hükümeti tarafından karalılıkla sürdürülmektedir.

TİHV, 2002’de hükümete geldiğinde “işkenceye sıfır tolerans” diyen AKP’nin altı yıllık dönemi boyunca işkence şikayetlerinde azalmak bir yana artış olduğunu ifade etmektedir. Özellikle Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu’nda yapılan değişikliklerle birlikte bu şikayetlerin arttığını belirtmektedir. Resmi başvuruların yanı sıra başvuru yapılmayan vakalar ve gözaltı işlemlerinin yapılmadığı kaçırma vb. olaylar da göz önüne alındığında AKP’nin “işkenceye sıfır tolerans” sözünün koca bir yalan olduğu bir kez daha açığa çıkmaktadır.

Kapatma davasıyla birlikte bir kez daha “demokrasi ve özgürlükleri” ağzına ağzına sakız eden AKP’nin bu kirli tuzağına karşı işçi ve emekçilerin uyanık olması gerekmektedir. İşçi ve emekçiler için gerçek çözüm burjuva düzenin kirli politikalarının karşısına sınıfın bağımsız devrimci politikalarıyla çıkmasıyla gerçekleşebilir ancak.

Başbuğ-Erdoğan görüşmesi ve çatışan tarafların ortak gündemleri

24 Haziran'da KKK Başbuğ'un Başbakanlık konutunda Erdoğan'la yaptığı görüşme, medyada çeşitli yorumlara konu edildi. Özellikle de *Taraf* gazetesinin yayınlarına atıfla, 'Başbuğ'u yıpratma kampanyası' üzerinden bir uyarı ziyareti ihtimali üzerinde duruldu. Kuşkusuz, Başbakanlığın toplantıya ilişkin resmi açıklamasında dile getirilen 'son günlerde gündeme gelen bazı konular' arasında bu yayınlar da bulunmaktadır. Ancak 2 saat süren bu görüşmeyi, bir uyarı ziyareti sınırlarında görmek hata olacaktır.

Başbakanlık açıklaması, "Sayın Başbakanımızın daveti üzerine gerçekleşen görüşme" diyor. Basının soruları üzerine Başbuğ da benzer bir açıklamaya ihtiyaç duyuyor, hatta, bir basın organının, talebin kendilerinden geldiği, haberi üzerinden medyaya bir de 'ders' vererek, 'araştırma yapmadan haber yapmayın' diye de uyarıyor. Konunun her iki tarafça da bu derece önemle vurgulanması, görüşme Başbakanlık'ta yapılmış da olsa istemin KKK'dan gelmiş olma ihtimalini güçlendiriyor. Bu şunun için önemli, gündemdeki konu/veya konular ağırlıklı olarak ordunun işiyle ilgilidir.

Zaten resmi açıklama, "önümüzdeki dönemde bölücü terör örgütüyle mücadele kapsamında öngörülen gelişmeler ve alınacak tedbirler ele alınarak değerlendirilmiştir" derken, gündemin askeri yanına vurgu yapmaktadır. Elbette ayrıntıya girmeden, somut bir şey söylemeden...

Bu genel söylemin altında yatan somut gerçeklikte ise, örneğin, Başbakan'ın gündemindeki Irak gezisi bulunuyor. Başbakan'ın bir 'komşu ülke' gezisi Genelkurmay'ı neden bu kadar ilgilendirir? Eğer siz yaklaşık 1 yıl önce yürürlüğe koyduğunuz **Bilgi Destek Faaliyeti Eylem Planı'nda 'Irak Kuzeyi bölgesinde Türkiye sınırına yakın bölgelerde yaşayan Irak halkına ise ağır silah ateşleri icra edilerek aynı mesaj verilecektir. Bu şekilde PKK'ya desteklerinin sürmesi halinde bu rahatsızlıkların artarak devam edeceği duygusu hakim kılınacaktır'** demişseniz, ve fakat bununla birlikte o Irak kuzeyi bölgesindeki Kürt devleti oluşumunu da tanımaya zorlanmışsanız, politik bir eylem planı da yapmanız ve politikacılara uygulattırmanız gerekir.

Başbakan hazırlandığı bu gezi sırasında Kürt yöneticilerle nasıl bir ilişki kurup geliştirecektir, onlarla hangi konuları, nasıl görüşecektir, bu aynı süreçte farklı bir takım girişimler (örneğin yeni bir kara harekatı) de olacak mıdır? Hatırlanacağı üzere Güney'e ilk operasyon başladığında Başbakan'ın durumdan bihaber olduğu görülmüş, bu da devlet ve düzen cephesinde epey rahatsızlık yaratmıştı.

Bunlar çok da uzak olmayan bir geleceğe ilişkin planlar. Fakat unutulmasın ki, KKK Başbuğ, bu çok da uzak olmayan geleceğin Genelkurmay Başkanı'dır. Planlar, belki de onun görev sürecine ilişkin olduğu için söz konusu görüşmeyi onun yapması gerekmiştir.

Resmi açıklamada görüşüldüğü belirtilen gündemdeki 'diğer konular'a da değinmek gerekirse, görünen o ki, bir yıla yaklaşmasına rağmen, Genelkurmay'ın eylem planı tam bir uygulama alanı bulamamıştır. Özellikle medyaya ilişkin 'denetleme-kullanma' faaliyetlerinde arzulanır bir başarı elde edilemediği, çok da verimli kullanıldığı bilinen bunca kaleme rağmen, ortaya çıkmış bulunmaktadır. Planın, orduyu yıpratma amaçlı faaliyetleri engellemeyi

hedefleyen bu bölümleri dahil, açıklandığı andan itibaren, orduyu yıpratma amaçlı faaliyet olarak damgalanıp hedefe çakılmıştır. İşin ilginç tarafı, faaliyete sadece orduyu yıpratmayı hedefleyenlerin değil, denetim altında tutulduğu düşünülen tüm medya organlarının katılmış olmasıdır. Düzen medyası *Taraf*ın yayınına muht bulmuş mağribi gibi sarılmış ve *Taraf* okuyan okumayan tüm tarafları gelişmelerden haberdar kılmıştır. Dolayısıyla, bu tür orduyu yıpratıcı yayınlar hakkında hükümeti uyarmanın hiçbir işlevi olmayacağından, konu ele alındıysa eğer, uyarı çerçevesinden ziyade önlem çerçevesinde olabilir. Kaldı ki, gerek bu plan, gerekse de hemen ardından yayımlanan Dağlıca baskınına ilişkin haberlerin *Taraf* gazetesine servisinin ordu dışından yapılmış olma ihtimali çok düşüktür. Gizli planı kendi elleriyle servis ederek, ordunun ne kadar da herşeye kadir, güçlü, ve saire olduğunu göstermeye çalışıyor olmaları dahi ihtimal dışı değildir.

Nitekim, yargıçlara ilişkin bölümün işleyişi konusunda gelişme azımsanacak düzeyde görünmüyor. İkili ilişkilerden tutun da, Başsavcı'nın DTP konusundaki son 'kapatılmalı' açıklamasına kadar, adeta tıkr tıkr işleyen bir plan görülüyor. Yargıçlar konusundaki plana, hiç kuşku yok ki, AKP'yi kapatma

davasının muhatabı savcılar ve mahkemeler de dahildir. Harekat planı da artık ortada dolaştığına göre, bu konunun da görüşülmüş, dahası pazarlık masasına yatırılmış olma ihtimali yüksektir.

Özetle, toplantı gündeminin tümüyle düzen içi sorun ve ihtiyaçlar çerçevesinde oluşturulduğu görülüyor.

Düzen-devrim çatışmasının daha farklı platformlarda, artık daha ziyade kontrgerilla faaliyetleri kapsamında değerlendirildiği ise biliniyor.

Belediyelerde grev kararları...

Fatih Belediyesi...

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası 1 No'lu Şubesi toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlandığı Fatih Belediyesi'ne grev kararı astı.

24 Haziran günü Saraçhane Parkı'nda toplanan belediye işçileri "DİSK Genel-İş Sendikası 1 No'lu Şube" pankartını açarak alkış ve sloganlarla belediye başkanlığı binasına yürüdüler. Belediye önüne yığınak yapan kolluk güçleri ile belediye işçileri arasında bir süre gerginlik yaşandı. Kolluk güçleri, işçilerin kapıya grev kararını asma girişimini keyfi olarak engellemeye çalıştılar. İşçiler ve sendika temsilcileri kolluk güçlerine net ve tok bir yanıt verdiler. "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Sözleşme hakkımız engellenemez!" sloganlarıyla belediye kapısına dayanan işçiler, aldıkları grev kararını belediye binasının camına astılar.

Toplu İş Sözleşmesi Daire Başkanı İsmail Özhamarat yaptığı konuşmada belediyeyi uyardı. İş barışını bozmadan anlaşma çağrısı yaptı.

Özhamarat'ın konuşmasının ardından basın açıklamasını Genel İş Sendikası 1 No'lu Şube Başkanı Hikmet Aygün okudu.

Genel-İş Sendikası üye ve yöneticilerinin destek verdiği eyleme 150 belediye işçisi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Küçükçekmece Belediyesi...

Küçükçekmece Belediyesi'nde örgütlü olan Genel-İş Sendikası 2 No'lu Şube, TİS görüşmelerinin tıkanmasının ardından aldığı grev kararını 25 Haziran günü belediye binasına astı ve belediye önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Islık, alkış ve sloganlarla belediyeye yürüdü. Yürüyüşe çevreden katılanlar ve alkışlarıyla destek verenler oldu. Yürüyüş esnasında kimi zaman yolun kapanması üzerine gerginlikler yaşandı. Yürüyüşün sonunda belediyenin önüne gelindiğinde polis, belediyenin önünde açıklama yapılmasına izin vermeyeceklerini söylemesi üzerine yeniden gerginlik yaşandı.

İşçiler bu keyfi tutuma itiraz etti. İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Hakkı Karabulut'un okuduğu basın metninde işçilerin insanca bir yaşam sürdürmesi mücadelesinde sınıfın gücünün ve yasal hakların kullanılacağı ifade edildi. Açıklamanın ardından grev kararı belediye binasına asıldı.

Basın açıklamasına DİSK Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Şubesi, Genel-İş Sendikası Örgütlenme ve Daire Başkanı, Genel-İş 1 ve 3 No'lu Şube başkanları, Birleşik-Metal İş, Tüm-Ka İş Genel Başkanı, Avcılar Belediyesi işyeri temsilcileri, Küçükçekmece İşçi Platformu, TKP ve Halkevleri katıldı.

Basın açıklamasına 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

2 Temmuz'da hedef şaşırtmalara izin vermeyelim...

Sivas'ın katili sermaye devletidir, hesap soralım!

2 Temmuz 1993'te Sivas'ta sermaye devletinin tam kontrolü altındaki gerici güçler tarafından gerçekleştirilen katliamın üzerinden tam 15 yıl geçti. Önümüzdeki günlerde bu katliamda yitirilen canları anmak için Sivas'ta ve diğer kentlerde çeşitli etkinlikler düzenlenecek.

2 Temmuz anması için düzenlenecek anma eylem ve etkinlikleri için yapılan açıklamalarda, çağrılarda sermaye devletinin katliamdaki rolünün görmezden gelinmesi, üstünün örtülmesi yönündeki çabalar dikkat çekmektedir. Oysa sermaye devletinin rolünün gözden kaçırılması 2 Temmuz katliamının gerçek amaç ve anlamının üzerinin örtülmesidir. Maras'tan Çorum'a, Sivas'tan Gazi'ye ve cezaevlerine kadar kanlı yüzünü pek çok kez gördüğümüz katliamcı devlet kimliğinin aklanmasıdır.

"O gün Sivas'ta devlet yoktu" diyenlere, bu yıl Sivas'ta yapılacak anma etkinlikleri için İçişleri Bakanı'nı ziyaret edip "olası provokatif eylemler için" önlem alınmasını isteyenlere bir kez daha hatırlatmak gerekir ki, Sivas katliamının gerçek sorumlusu bizzat sermaye devletinin yöneticilerinden başkası değildi. Hatırlamak gerekir ki, o gün Sivas'ta devlete rağmen değil, bizzat devletin gözetiminde bir katliam yaşandı. Örneğin katliam için çağrı yapan bildiriler dağıtılırken devletin kolluk güçlerinin bunlardan haberi vardı. Gerici yerel basın ağzından salyalar akıtarak kışkırtıcı yayınlar yaparken devlet herşeyden haberdardı. Gösterici grup saldırılara başlarken devlet orada, görevinin başındaydı. Madımak Otel'i'nin ateşe verilmesiyle doruğuna çıkan olaylar yaşanırken polisyle, askeriyeye, resmi ve sivil tüm güçleriyle devlet oradaydı. Tüm devlet yetkilileri, çevre illerin valilikleri ve emniyet güçleri olanlardan ve olacıklardan haberdardı. Başbakan

Çiller'in "Çok şükür, otelin dışındaki vatandaşlarımızın burnu bile kanamamıştır" sözleri devletin otelde can veren insanlarımıza biçtiği değeri en açık biçimde ortaya koyar nitelikteydi.

Katliamdan sağ olarak kurtulan Ali Balkız'ın bundan yıllar önce "Bizi asıl yakan şey nedir" başlıklı açıklamasında dile getirdikleri her ne kadar bugünkü pratiğiyle uyuşmasa da, konunun bu boyutuna ışık tutar niteliktedir; "Sivas'ta bizi asıl yakan şey; ne şenliklerin burada yapılmasıydı ne de Aziz Nesin. Gerçek neden devlet bilincimizin bulanması, zaafa uğramasıydı. Bir an için olsun devletin sınıfsal özünü gözardı ederseniz, onun bir sömürü, talan ve soygun aracı olduğu gerçeğini görmezden gelerseniz, hakim sınıfın hakimiyetini sürdürme aygıtı olduğu gerçeğini bir yana bırakırsanız, onun; ordu, polis, mahkeme, milis, tank, top, benzin, üniforma'dan mürekkep bir organizasyon olduğunu unutursanız, (bir an için bile olsa) işte böyle yanarsınız. Sivas'ta bizi asıl yakan şey budur, bu gaflettir. Şehitlerimizin anısına bu gerçeği görelim."

Gerçekten de sermaye devletinin Sivas katliamındaki rolü son derece barizdir. Cenaze törenlerinden bugüne 2 Temmuz'la ilgili hemen bütün eylem ve etkinliklerde Alevi halkının ve emekçilerin "katil devlet" sloganını sahiplenmeleri boşuna değildir. Ve 2 Temmuz'u bu denli önemli kılan en temel özelliklerinden biri de aslında budur. 2 Temmuz katliamıyla sermaye devleti Alevilere, Kürt halkına, işçi ve emekçi yığınlarına korku salmak istemiştir. Fakat hiç de istemediği bir sonuca da yol açmış, özellikle de Alevi emekçiler devletin kanlı katliamcı kimliğini bir kez daha yakından tanıma imkanı bulmuştur. 15 yıldan bu yana da 2 Temmuz

anmaları için özünü karartmaya dönük tüm çabalara rağmen katliamcı devletten hesap sormaya dönük bir anlam taşımıştır.

Sermaye devletinin bundan büyük bir rahatsızlık duyduğu açıktır. Alevi kitleleri üzerindeki denetimi yeniden ele geçirme çabasını son yıllarda en açık biçimde Hacı Bektaş şenlikleri üzerinden gördük. Kimi Alevi örgütlerinin başındaki sermaye uşaklarının da hizmetleriyle bu konuda ciddi bir mesafe de katettiler.

Ancak bununla yetinmedikleri, yetinmek istemeyecekleri de açıktır. Alevi emekçilerinin yeniden denetim altına alınması için sağlı sollu çabalar içerisine girildiği bir sır değildir. CHP'nin Alevi tabanına şirin görünmeye dönük politikaları da aynı devlet politikasının bir parçasıdır. Şu an iktidarda olan AKP'nin son bir yıldır çokça tartışılan "Alevi açılımı"nın temelinde aynı amaca hizmet ettiğini de vurgulamak gerekmektedir.

Bu noktada 2 Temmuz'un önemi bir kez daha açığa çıkmaktadır. 2 Temmuz'a gerçek anlamı üzerinden sahip çıkmak, anma eylem ve etkinliklerini "Madımak müze yapılsın" türünden taleplere hapsedmeyi değil, sermaye devletinden hesap sormayı, onun kanlı-katliamcı kimliğini teşhir etmeyi gerektirmektedir. Sermaye devletinin Alevi emekçilerini aldatmasının, yeniden denetim altına almasının önüne ancak 2 Temmuz şehitlerine bu çerçevede sahip çıkılarak karşı durulabilir. Alevi emekçilerinin gerçek talepleri ancak bu zeminde savunulabilir. O halde 2 Temmuz anmalarında alanlara "katil sermaye devletinden hesap soralım" şiarıyla çıkılmalıdır. Ateşte semaha duran canlarımızı doğru bir biçimde anmanın ve yeni katliamların önüne set çekmenin tek yolu budur.

Mahkeme kararıyla katiller “aklandı”...

19 Aralık katliamının hesabını işçi ve emekçiler soracak!

Bayrampaşa Cezaevi'nde 12 devrimci tutsağın ölümünden sorumlu olan jandarmaların yargılandığı dava zaman aşımına uğradığı gerekçesiyle düşürüldü. 19 Aralık '00 tarihinde 22 cezaevinde birden gerçekleştirilen operasyonun ardından 28 devrimci tutsağın öldürülmesi ve yüzlercesinin yaralanmasından sorumlu olan katiller hakkında açılan davalar devam ediyor. Devletin, devrimci tutsakları “hukuk terörü” ile cezalandırmaya, emrindeki eli kanlı güçlerini ise “aklama”ya yönelik tutumu sonuçlarını vermeye başladı. Kontrgerilla hukuku, Çanakkale Cezaevi operasyonunda, ölümlerin sorumlusu olarak devrimci tutsakları göstermeye kadar işi vardırdı. Kontrgerilla hukukunun temsilcileri, kolluk güçleri hakkında açılan davalarda ise, katilleri aklama çabalarını sürdürüyorlar.

Bayrampaşa Cezaevi'nde 12 devrimciyi katleden, onlarcasını yaralayan katiller, İstanbul Eyüp 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyorlardı. 19 Haziran '08 tarihi itibarıyla, davanın zaman aşımına uğradığı gerekçesiyle, mahkeme heyeti davayı düşürdü.

Kontrgerilla hukuku, 19 Aralık katliamının faillerini “aklıyor”...

Eyüp 3 Asliye Hukuk Mahkemesi, Bayrampaşa'daki katliamda 6 devrimci kadın tutsağın yakılarak öldürüldüğü, tüm kurşunların dışarıdan içeriye sıkıldığı, üzerinde “**insan bulunan alana atılmaz**” yazılı bombaların tutsakların üzerine nişan alınarak atıldığı yönü kanıtlara, belgelere ve Adli Tıp raporlarına rağmen katilleri akladı.

Tüm bu gerçeklere rağmen hiçbir katliamcı görevinden alınmadı. Bunca delile rağmen hiçbir katliamcı hakkında göstermelik dahi olsa dava açılmadı.

Bayrampaşa'daki katliam fazlasıyla teşhir olunca, 1600 gardiyan ve jandarma hakkında “**görevi suistimal ve tutuklu ve hükümlülere kötü muamele**” nedeniyle Eyüp Adliyesi'nde dava açıldı. Katliamın emrini verenler hakkında dava bile açılmadı. Sonuçta katliamda görev alan 1600 taşeron zaman aşımı gerekçesiyle aklandı.

19-22 Aralık katliamı kar maskeli katiller tarafından gerçekleştirildi. Kar maskeli katillerin arkasında faşist sermaye devletinin kanlı eli vardı. Zira faşist sermaye devleti bu katliamı yıllar öncesinden planlamış, devrimci tutsakların hücrelere sokulması için gerekiyorsa katliam yapmayı göze almıştı.

Katliamcılarının elleri soğutulmadı. Emir verenlere hiç ilişilmedi. Katliamda görev alan katillerin aklanması için hakimler ve savcılar devreye sokuldu. Hakim ve savcılar devletin görevli memurları anlayışıyla harekete geçti. Katillerin çoğu yargılanmadan, hazırlık soruşturması sonucunda aklandı. Mızrağın çuvala sığmaması durumunda yargılanmak zorunda kalan katiller ise kontrgerilla hukukunun icracısı, savcı ve hakimler tarafından bir bir aklandı.

Kontrgerilla hukuku daha önce de yüzlerce yargısız infaz ve gözaltında kaybetme olaylarının faili olan katilleri bağrına basmış, aklamıştı. 19 Aralık gibi alenen gerçekleştirilen bir katliamı aklamak,

“bağımsız” yargı söyleminin koca bir yalan olduğunun en açık göstergesidir.

Kontrgerilla hukuku, her şeyiyle sermaye iktidarına bağlı, devletin, burjuva politikacıların, polisin, katliamcılarının emir ve kumandası altındadır. Kontrgerilla hukuku, burjuva devletin çarklarının dönmesini varlık nedeni saymaktadır. Buca, Ümraniye, Ulucanlar, Gazi vb. sayısız infaz davaları, katliamcılarının kontrgerilla hukuku tarafından nasıl aklandığının en açık göstergesidir. Kontrgerilla hukuku, faşist sermaye devletinin katliamlarını, işkencelerini, gözaltında kayıplarını vb. suçlarını aklamada ve meşrulaştırmada güvendiği araçlardan biridir.

Katliamın sorumlusu sermaye devleti!

19-22 Aralık tarihleri arasında gerçekleştirilen cezaevi operasyonu sonucunda 28 devrimci tutsak katledildi. Katliamdan sonra Adli Tıp uzmanları tarafından hazırlanan raporlar, devrimci tutsakların jandarma ve özel timler tarafından atılan kurşun ve bombalarla öldürüldüğünü, ölen devrimci tutsakların bir kısmının ise diri diri yakıldığını açığa çıkardı.

Mahkemeler, ortalığa saçılan onca belgeye, kanıta ve tanığa rağmen, katilleri ya hiç yargılamadı, ya da yargılamak zorunda kaldığında ise aklamayı temel görevi saydı. Onların tek bir görevi vardı: Katliamı meşrulaştırmak, katliamcılarını aklamak, katliama maruz kalan devrimcileri yargılamaktı. Bundan ötürü Ümraniye'de, Bayrampaşa'da, Çanakkale'de, Bursa'da katledilen, işkence gören, yaralanan tutsaklar hakkında savcılar hızla iddianame hazırladılar.

Katliamcılarını aklamak için yarışa girişen savcılarının

iddianamelerinde kullandıkları dil aynıydı. Savcılarının tümü, devrimci tutsakları “**Uzun süredir isyana hazırlanmak, cezaevi idaresine karşı toplu ayaklanma**”ya kalkışmaktan “suç”luyordu. Oysa devletin uzun bir dönemdir katliama hazırlandığını dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan şu sözleriyle itiraf ediyordu, “**Operasyona bir yıldır hazırlanıyorduk.**”

Genelde işçi ve emekçilere, devrimcilere, özelden 19 Aralık katliamında devrimci tutsaklara yönelik olarak gerçekleştirilen katliamlar tüm çıplaklığı ile ortadadır. Yaşananlar katliamların hesabını kontrgerilla hukukunun soramayacağı gerçeğinin açık kanıtıdır. Katliamların hesabını sormanın biricik yolu, işçi ve emekçilerin örgütlü devrimci, politik mücadelesidir.

Hapishanelerde keyfi uygulamalar ve hak ihlalleri devam ediyor...

- Bolu F tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Engin Babayiğit'in ailesi, oğullarının Bolu'ya sevk edildiği sırada işkence gördüğünü belirtti.

Engin Babayiğit'in amcası Kazım Babayiğit, yeğenin siyasi tutuklu olduğunu ve bu nedenle arama bahanesiyle dövüldüğünü ifade etti. Engin'in daha önce kaldığı Kandıra F Tipi Hapishanesi'nden, Bolu F tipi Hapishanesi'ne sevk edilirken, cezaevi girişinde çıplak soyularak kalas ve coplarla işkenceye maruz kaldığını söyleyen Babayiğit, hapishane sorumlularından şikayetçi olduğunu ifade etti.

- Sincan L Tipi Kadın Kapalı Hapishanesi'nde verilen keyfi cezalarla tutsakların iletişim hakkı engelleniyor. Mektupları zamanında verilmediği gibi gazete, dergi ve kitap sayısına getirilen sınırlama devam ediyor. Hapishanede uzman doktor olmadığı için hasta tutsaklara yanlış teşhisler konulmakta, rahatsızlıklarının psikolojik olduğu söylenerek hastaneye sevkleri yapılmamaktadır. Hastaneye sevki yapılan tutsaklara ise erkek askerlerin yanında muayene olmaları dayatılarak tedavileri engellenmekte, hastane ve mahkeme gidiş-gelişlerinde tutsaklar darpedilmektedir.

- İHD İzmir Şube Başkanı Ahmet Alagöz, Aydın Karacasu Hapishanesi'nde kalan Şemsettin Polat'ın tutuklanmadan önce çalışırken gözüne bir parça gelmesine rağmen tedavisinin yapılmadığını söyledi. Aydın E tipi Hapishanesi'nde kalan Durget Süren ve Neşe Kayacan'ın kendilerine uygulanan işkence ve kötü muamele nedeniyle avukatları aracılığıyla suç duyurusunda bulunmaya hazırlandıklarını belirten Alagöz, Kırıklar 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde kalan Muharrem Süren'in de dayaha maruz kaldığını anlattı.

- Birçok hapishanede tutuklulara Azadiya Welat gazetesi hapishane idarelerinin keyfi tutumuyla verilmiyor. - Ümraniye E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde 3 yıldır adli tutuklu olarak bulunan ve bağırsak enfeksiyonu kapalı Metin Kara'nın ailesi tarafından yapılan açıklamada, Kara'nın hastaneye götürüldüğü ancak kolonoskopi cihazının bozuk olduğu gerekçesi ile 1 yıldır tedavi edilmediği, günde 3 antibiyotik iğne ile ayakta kalabildiği, yapılan iğnenin ise 3-5 saat acısını dindirebildiği ve çektiği acıdan dolayı konuşmakta bile zorlandığı belirtildi.

“Darbeye karşı 70 milyon adım” parodisinin hatırlattıkları...

21 Haziran günü Taksim İstiklal Caddesi’nde darbeye karşı bir eylem gerçekleştirildi. Eylem oldukça renkli bir içeriğe sahipti, hatta deyim yerindeyse tam bir kavram çorbası, ideoloji bulamacıydı. İslamcısı, liberali ve reformist solun belirli bir kesimi kolkola girmiş İstiklal Caddesi’nde ordunun siyasete etkisi ve sürekli tekrarlanagelen darbe tehdidine karşı eyleme duruyordu! Eylemde döviz niyetine *Yeni Şafak* ve *Taraf* gazetesi taşındı, temel sorun olarak ise türban ile ilişkili düzenlemenin Anayasa Mahkemesi’nce iptali ve bundan da önemlisi AKP’ye karşı açılan kapatma davası ele alındı.

“Darbeye karşı 70 milyon adım” şiarı ile örgütlenen bu eyleme ilişkin tartışılması gereken çok fazla şey var. Hedeflenenin ne olduğu, halen kendini sol muhalefetin parçası gören ve maalesef toplum nezdinde de öyle görünen reformist solun bu platformdaki varlığının anlamı ve elbette darbe karşıtı mücadelenin ne olduğu ve ne olmadığı gibi... Ancak bütün bu sorulara verilecek yanıtlara geçmeden önce şu daha baştan ifade edilebilir; 21 Haziran günü bütün o çeşitliliğe, liberal lafazanlığa rağmen çarpıcı bir hezimet yaşandı. Her ne kadar *Yeni Şafak* ve *Zaman* gazetesi gibi islamcı medyada eylem onbinlerce kişi ile örgütlenmiş gibi gösterilmeye çalışılsa da Taksim’de 5 bine yakın insan toplandı. Bu sayı başka bir şeyin değilse bile, “darbe karşıtı 70 milyon adım” hareketinin Cumhuriyet mitingleri hezeyanı karşısındaki ağır hezimetinin bir göstergesi oldu.

Düzen içi krizin taraflarından yedekleme kampanyaları...

“Biz kaç kişiyiz?”- “Darbeye karşı 70 milyon adım!”

22 Temmuz seçimleri öncesi gerek milli güvenlik siyaset belgesi vb. resmi kayıtlarda, gerekse ordu kökenli kimi rütbelilerin ortalığa saçılan güncelerinde ortak bir takım “ayrıntılar” mevcuttu. Daha ağırlıklı terörle mücadeleyi kesen ve düzen içerisindeki farklı kliklerin üzerinde hemfikir olduğu bu ayrıntılar, “teröre” karşı toplumsal tepkiyi örgütleyebilmek, toplumun geniş kesimlerini ajite ederek sermaye düzeninin inkar ve imha politikaları ekseninde eylemsel bir çıkıştan, toplumsal linçlere uzanan bir genişlikte harekete geçirilebilmek üzerineydi. Elbette düzen içi krizin derinleştiği noktada sermayenin farklı odakları cephesinden bu yöntem birbirlerine karşı da devreye sokulmaya çalışıldı. Her iki taraf da ellerinde bulundukları gazeteler aracılığıyla kendi “hassasiyetlerini” yaygınlaştırmaya çalışırken, kendi hukuk silahları (Ergenekon, kapatma davası vb.) ile toplumu “ajite” etmenin yollarını aradı. Ve elbette her iki tarafça ortaya popüler-politik söylemler atılarak toplumun geniş kesimleri bu rant kapışmasına bilfiil yedeklenmeye çalışıldı.

Bu sürecin startı Genelkurmay tarafından 13 Nisan muhtırası ve Cumhuriyet mitingleri ile verilmişti. Daha sonra Tuncay Özkan başkanlığında girilen “Biz kaç milyonuz” kampanyası ekseninde bu mitinglerin benzerleri örgütlenmeye çalışıldı. 21 Haziran günü ise bu kez sahneye “darbeye karşı 70 milyon adım” şiarı ile reformist soldan islamcısına, liberaline geniş bir yelpaze çıkmış oldu.

Darbecilere karşı “demokrasi ve özgürlüğü” savunanlar!

Başta da ifade edildiği üzere 21 Haziran günü İstiklal Caddesi, tam bir ideolojik-politik tahribata ev sahipliği yaptı. Coğrafyamızda daha önce çeşitli defalarca postal darbeleri altında ezilen özgürlük, demokrasi gibi kavramlar, bu kez bir düzen içi dalışın baş mezesi haline getirildi. Belki de bunun en iyi örneği *Yeni Şafak* gazetesinin internette yer alan manşetiydi. 1 Mayıs günü Taksim’de işçi-emekçilerin kafasına inen her bir copta payı olan, devlet terörüne 1 Mayıs öncesi çanak sonrası ise alkış tutan *Yeni Şafak* gazetesi, 21 Haziran eylemini, “faşizme karşı omuz omuza” başlığı ile duyurdu! Sayfalarında devrimcileri defalarca hedef göstermesi bir yana, söz konusu gazete (ve elbette türü ve türevi gazeteler) işçi sınıfının en ufak hak talebini bile “terör” olarak adlandırmayı yayın politikası ilan etmemiş miydi? Türkiye’de hükümetin hemen her faşizan uygulamasını destekleyen bu kesim şimdi ne oldu da faşizme karşı söylem geliştirme gereği duydu?

Kısacası 21 Haziran’da faşizm, ordunun islamcı görüşe karşı müdahaleci tutumuna; özgürlük sorunu, türban serbestliğine; demokrasi sorunu ise AKP’yi kapatma davasına indirgendir! Bu tabloya yedeklenenler içerisindeyse sermaye düzeninin faşist saldırganlığının en doğrudan hedefi olan Kürt hareketinden, O’na yedeklenen reformist bloğa kadar herkes mevcuttu.

Düzen içi kriz siyasal arenada taşları yerine oturtuyor! Reformist sol düzen siyaseti sularında çırpınıyor!

Düzen içi krizin derinleşmesi ve derinleşmesi ile paralel taraflaşma/taraflaştırma boyutunun etkinleşmesi; reformist solun kendi zemininde de bir dalgalanmaya yolaçtı. Bu doğaldı da. Zira siyasal ve sınıfsal varlık zemininin, ideolojik konumlanışının düzen siyasetinin sınırlarını aşma şansı bulunmayan reformist solun süregelen çatışma içerisinde siyaset yapabilmesi de etkinleşen ve öne çıkan taraflardan birinden birinin kuyruğuna takılması ile mümkündür. Bugün yaşanan da bu oldu.

Düzen siyasetinin olağan dönemlerinde, yani burjuvazi arasında etkin ve öne çıkan bir çatışmanın yaşanmadığı bir atmosferde reformist solun, tabiri caizse “daha sol”, başka bir deyişle sınırı yine düzenle çizili olsa da görece daha bağımsız bir söylem geliştirmesi mümkündür. Ancak burjuvazi kendi içinde etkin bir çatışma yaşıyorsa, bu kulvarda reformist solun yapabileceği ziyadesiyle bu çatışmanın peşinde sürüklenmektir. Bu reformist solun karakteristik özelliğidir ve yalnızca düzen içi çatışma dönemlerinde değil, düzenin yekvücut söylem geliştirdiği dönemlerde de hızla ortaya çıkmaktadır.

Kürt halkına dönük saldırıların yoğunlaştığı, söylemlerin keskinleştiği süreçler, hatta özelden salt sınır ötesi saldırganlık dönemi reformist solun doğasından ileri gelen bu özelliğinin en çarpıcı örnekleri yaşanmıştır. Reformist sol; bu zamana kadar düzenin sınırlarını zorlamamak kaydıyla, Kürt sorunu

karşısında görece bir özgürlük söyleminin savunucusu olmuş, yahut suskunluk politikası tercih etmiştir. Ancak Kürt halkına ve hareketine dönük saldırganlığın geçmiş yılları aşan bir biçimde derinleştiği süreçte arka arkaya Kürt hareketini suçlayıcı açıklamalar yapmaktan, bildiriler yayınlamaktan geri durmamıştır. Buradaki politik gericileşmenin kendisi, düzenin sınırları ile barışık bir sol söylemin zemininin kaypaklığından ileri gelen acı ama doğal bir sonuçtur.

Bugün yaşanan da farklı bir zeminde olsa da aynı doğal sonucun yansımasıdır. Cumhuriyet mitingleri karşısında alınan tutum da, darbe karşıtı bu hazin eylemdeki konumlanış da çarpıcı birer örnektir. Nasıl ki reformist solun kimi kesimleri AKP ve islamcı gerici karşıtı konumlanmayı seçerek darbeci ve ulusalcı eksenle kısmen bir kucaklaşma içerisine girmişse, başka bir kesim ise özgürlük ve demokrasi söylemleri merkezli AKP savunuculuğuna soyunarak aynı düzen içi kavganın bir tarafına yapışmaya çalışmaktadır.

Siyaseten yedeklenme elbette salt eylem alanındaki konumlanıştan ibaret değildir. Cumhuriyet mitinglerinde örneğin, reformist sol öğeler fiilen yer almamıştır. Ancak yedeklenmenin kendisi gerek bu eylemlere dair değerlendirmelerde, gerekse bu sürecin ardından siyasal alandaki konumlanış ile okunmuştur. Yine aynı şekilde darbe karşıtı eylemde yer almamak (ki zaten reformist solun önemli bir kısmı bu eylemde varlık göstermiştir) tek başına bu yedeklenmenin dışında kalındığını anlatmamaktadır. Aksine “türban sorununu” özgürlük sorunu olarak propaganda ediyor olmak, aynı yedeklenmenin hazin bir örneğidir.

Gelinen yerde süregelen düzen içi kriz, reformist solun “düzen karşıtı mücadele anlayışının” düzenin sınırları ile nasıl da çevrili olduğunu bir kez daha açığa çıkarmış, siyasal çıkışı nerede ve kimde aradığını da gözler önüne sermiştir.

En nihayetinde bugün ulusalcılarla yahut islamcılarla kolkola girmek, burjuvazinin kokuşmuş taraflarının söylemlerini işçi-emekçilerin karşısına, bağımsızlık, özgürlük, demokrasi ya da başka hangi ad altında olursa olsun allayıp pullayıp öne çıkarmak, çürümenin açık örneği, siyasal iflasın belgesidir. Bugün işçi-emekçilerin kurtuluşu; ne darbe ihtimaline karşı AKP’nin siyasal özgürlüğünün savunulmasında, ne de islami gerici tehdidi karşısında inceltilmiş darbe çığırtkanlığındadır. İşçi ve emekçilerin kurtuluşu ancak ve ancak sınıfın bağımsız bir program etrafında kenetlenerek düzen karşıtı mücadeleyi büyütmesi ile mümkündür!

Sağlıkta yıkım saldırısında yeni adım: Tamgün Yasa Tasarısı...

Parasız sağlık hakkı için mücadeleye!

Son günlerde gündemde olan “Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasına ve Sağlıkla İlgili Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” başta doktorlar olmak üzere kamu ve özel sağlık kuruluşlarında çalışan sağlık emekçilerini, ülke çapında verilecek sağlık hizmetlerini, tıp fakültelerini, tıp ve tıpta uzmanlık eğitimini ve araştırma hizmetlerini bütünüyle etkilemektedir. Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve Türkiye genelindeki Tabip Odaları yasa tasarısı ile ilgili görüşlerini çeşitli biçimlerde dile getirmektedir. Bu yasa tasarısı, sermaye hükümetinin sistemli bir şekilde yaşama geçirdiği sağlıkta dönüşüm programının bir parçası, yeni bir aşamasıdır.

Bilindiği gibi birinci basamak sağlık hizmetlerini ticarileştiren, aynı zamanda sağlık ocaklarını birinci basamak sağlık hizmetleri kapsamından çıkararak aile hekimliği uygulamasının ardından, katkı payı adı altında hasta ile hekim ilişkisini ticarileştiren ve hastaneleri işletmeye çeviren Genel Sağlık Sigortası (GSS) ile “sağlıkta dönüşüm” yeni bir boyuta gelmişti. Şimdi sıra, bu işletmelerin daha fazla kâr elde etmesi için ihtiyaç duydukları ücretli kölelik koşullarının yasal düzenlemelerine geldi. Sağlık Bakanlığı’na “tam gün” çalışma ile ilgili hazırlanan yasa tasarısı ile bunun önü açılmak istenmektedir.

Bu yasa tasarısı ile özelde büyük hastane zincirlerine, kamuda özelleştirme yolundaki üniversite ve devlet hastanelerine ucuz iş gücü sağlanacaktır. Her zaman olduğu gibi sermaye hükümeti toplumun geri bilincine seslenmekte, sağlık emekçileriyle emekçi halkı karşı karşıya getiren çeşitli açıklamalar yapmakta, hastaların hastane kapılarında çektiği sıkıntıların bizzat kendi politikaları olduğu gerçeğini örtmek istemektedir. Kamuda çalışan doktorların özel muayene açmasına yasak getiren bu yasa tasarısı, böylelikle hastaların daha iyi sağlık hizmeti almasını sağlayacak bir düzenlememiş gibi sunulmaktadır.

Sağlığın özelleştirmesinin bir devamı olan bu yasa tasarısına karşı mücadele sadece sağlık çalışanlarının emeğinin korunması açısından değil, herkes için eşit, nitelikli, ücretsiz ve ulaşılabilir sağlık hakkı mücadelemiz açısından da önem taşımaktadır.

Bu yasa tasarısı doktorların tam gün çalıştırılarak daha fazla emek sömürüsü ve bu yolla daha fazla kâr elde edilmesi dışında, ithal hekimlik uygulaması, radyasyon ortamında çalışan emekçiler için haftalık çalışma süresinin diğer sağlık personeli ile eşit hale getirilerek 40 saate çıkarılması gibi uygulamalar da getirmektedir. Taslak ve ilgili düzenlemelerle doktorların birçok haklarının ellerinden alınması özel hastane ve işletme sahiplerinin getirilmesini istediği ithal hekimlik uygulaması ile birlikte kullanılacak işsizlik tehdidi sağlık emekçilerini düşük ücrete ve ağır çalışma koşullarına mahkum edecektir. Bunun dışında yasa tasarısı, doktorlara getirilen başka bir yerde çalışma konusundaki sınırlamalar, Türk Silahlı Kuvvetleri’nde çalışan doktorları dışta bırakması ile de dikkat çekmektedir.

Bir yöntemin uygunluğu nasıl bir sağlık sisteminin parçası olduğuyla doğrudan ilgilidir. Bu nedenle serbest piyasa koşulları altında tam gün çalışma, sağlık emekçilerini ücretli kölelik koşullarına mahkum etmektedir. Ayrıca Kamu Hastaneleri Birliği Yasa Tasarısı ile birlikte düşünüldüğünde hastanelerin 7 kişilik yönetiminin 4’ünün bakanlık yetkilisi, kalanlarının ticaret odası ve il özel idaresinin

işletmecileri olacağı için sağlık emekçilerini nasıl bir çalışma ortamının beklediği rahatlıkla görülebilir.

Çalışma koşulları iyi düzenlenmiş, alt yapı sorunları en aza indirgenmiş bir çalışma ortamında, taşeron/sözleşmeli/geçici çalışma gibi uygulamaların olmadığı, yeterli sağlık çalışanıyla ve sağlık çalışanlarının güvenceli, özlük hakları iyileştirilmiş, doktorların meslek etiğinin gereğince hastasına, hastanesine ve kendi eğitimine veya uzmanlık öğrencisinin eğitimine yeterli zaman ayırabildiği bir çalışma düzeninde tam gün çalışma uygulanabilir bir yöntem olacaktır.

Sermaye devleti işletme haline getirilen hastanelere ücretli köle sağlamak niyetinde olduğu için bu uygulamanın savunulabilir hiçbir yanı yoktur. Bu hem hasta, hem de sağlık çalışanı açısından yaşanan mevcut sorunları daha da artıracaktır. Hastanelerin ve diğer sağlık kurumlarının ticari işletme haline getirildiği, performansa göre ücretlendirmenin olduğu bir yerde hasta bakımının meslek etiğine uygun yapılamayacağı ortadadır.

Bu nedenle; sağlık kuruluşlarının kâr etmeye yönelik işletmeler olmaktan çıkartılması, sağlığın

herkes için eşit, ücretsiz, nitelikli ve kolay ulaşılabilir hale getirilmesi için mücadele etmekten başka seçeneğimiz yoktur. Bu mücadele, sistemin bilinçli bir şekilde karşı karşıya getirmek istediği sağlık emekçileri ve bu hizmeti alan işçi ve emekçilerin birlikte mücadelesi ile kazanılabilir. Sermayenin saldırılarına karşı mücadele taleplerimizi ortaklaştırmalı, saldırı yasalarını sokakta parçalamalıyız!

Sağlıkta yıkım anlamına gelen ve kölelik koşulları getiren tüm yasalar iptal edilsin, yasa tasarıları geri çekilsin!

Tüm çalışanlara insanca yaşamaya yetecek ücret!

Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, emeklilik, yaşlılık vb.)!

Tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı!

Geçici, sözleşmeli, taşeron vb. çalışma biçimleri yasaklansın!

Parasız sağlık, parasız eğitim!

Genç-Sen'den kapatılma davasına tepki...

İstanbul Valiliği, Öğrenci Gençlik Sendikası'nın (Genç-Sen) kapatılması talebiyle dava açtı. Valilik ve savcılığın dava dilekçesinde “Öğrenci sendika kuramaz” görüşü savunuldu.

Hazırlanan iddianamede “*Davalı sendika yöneticilerinin tümü öğrencidir. Çalışan ve çalıştıran yani emek-sermaye ilişkisi içinde olmayan grupların sendika kurma faaliyeti iç hukukumuzda düzenlenmemiştir*” görüşüne yer verildi. Genç-Sen'in İstanbul 6. İş Mahkemesi'ne sunduğu dava dilekçesinde, ‘Anayasa’nın 51. maddesine göre, çalışanlar ve işverenlerin önceden izin almaksızın sendika kurma hakkına sahip oldukları’ kanıt olarak öne sürüldü.

Öğrenci Gençlik Sendikası (Genç-Sen), sendikalarına açılan kapatma davası ile ilgili 24 Haziran günü DİSK Genel Merkez binasında basın açıklaması yaptı. Açıklamaya DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Emekyi-Sen Aksaray Şube Başkanı Nahime İldemir Bayrak, DİSK ve Emekli-Sen üyeleri ile Genç-Sen üyeleri katıldılar.

Genç-Sen adına açıklamayı Genç-Sen MYK üyesi Gözde Mutlucan yaptı.

Mutlucan yaptığı açıklamada, İstanbul Valiliği'nin 40 ilde şubeleri olan sendikaları hakkında kapatma davası açtığını söylerken, gençlerin taleplerini yükselten sendika oldukları için kapatılma gerekçesini doğru bulmadıklarını ifade etti.

Mutlucan'ın ardından konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ise, kapatma davasının sadece öğrencilere olmadığını, tüm sendikalara açılmış olduğunu ifade etti. Türkiye’de sendikalaşma hakkının uluslararası sözleşmelerle güvence altına alındığını vurgulayan Çelebi, sendikaların hak ve özgürlük olduğunu, DİSK’in çatısı altında faaliyet gösteren Emekli-Sen ve Genç-Sen’in yanında olacaklarını dile getirdi.

İşçi ve emekçi eylemlerinden...

Uzel'de Türk Metal ablukası...

Eğitim-Sen İstanbul 4 No'lu Şube, direnişteki Uzel traktör fabrikası işçilerini 20 Haziran günü ziyaret etti. T. Metal çetesi Eğitim-Sen'li öğretmenlerin ziyaretini kabul etmedi.

Uzel'in önüne gelen eğitim emekçilerini Baştemsilci Abdullah Eryılmaz karşıladı. Eğitim-Sen'li öğretmenleri dış kapıdan içeri almayan T. Metal baştemsilcisiyle kapı önünde tartışmalar yaşandı.

İşyeri Baştemsilcisi Abdullah Eryılmaz yaptığı konuşmada, görüşmenin son aşamasında olduklarını, onun için ziyaretçi almalarının uygun olmadığını ifade etti. Baştemsilci gerekçesini pekiştirmek için, gelen milletvekilini bile içeri almadıklarını söyledi. Tek dertlerinin paralarını almak olduğunu söyleyen baştemsilci, Eğitim-Sen'lilerden ziyareti başka zamana ertelemelerini istedi.

İçeri alınmayan eğitim emekçileri daha sonra Uzel binası girişinde, baştemsilcinin tutumuyla ilgili bir açıklama yaptılar.

Eğitim-Sen İstanbul 4 No'lu Şube Başkanı

Mehmet Sarı yaptığı konuşmada, sınıf dayanışması için ziyarete geldiklerini, kapitalizmin saldırılarını arttırdığı bir dönemde her alanda sınıf dayanışmasına ihtiyaç olduğunu vurguladı.

Ziyareti kabul etmeyen baştemsilciyle ilgili olarak da, "Bu tutum Türk Metal'in işçileri nasıl ablukaya aldığıın göstergesidir" dedi. Sarı'nın konuşması şu sözlerle son buldu: "Türk Metal işçilerin yanında olmamızı istemiyor. Biz grevde oldukları için Uzel'e ziyarete geldik. Bizler sadece Uzel işçilerinin yanında değil tüm işçi ve emekçilerin zor zamanlarında yanlarında olacağız."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Eczacılar eylemde!

İstanbul Eczacılar Odası, yaşanan hak kayıpları ile ilgili 25 Haziran günü SGK Üsküdar İlaç ve Eczacılık Birimi önünde saat 13.00'te bir açıklama gerçekleştirdi.

Doğancılar Parkı'nda toplanan eczacılar, "Eczacılar sahipsiz değildir! Geleceğimizi karartılmayacağız!" pankartı arkasında "AKP yasası al başına çal!", "3 yıl gecikmeli iade reçete istemiyoruz!", "Eczacının sırtından kamu kurumu iskontosu kalksın!", "Avans ödemesi istemiyoruz!", "Hukuka aykırı uygulama istemiyoruz!", "AKP sağlığa zararlıdır!", "Örnekleme değil, zamanında ve tam inceleme istiyoruz!", "İlaç fiyatlarındaki kaosa hayır!" ve "Protokollere aykırı uygulama istemiyoruz!" yazılı dövizler taşıdılar. Eczacılar yolu trafiğe keserek SGK önüne sloganlarla geldiler.

SGK önünde basın açıklamasını İstanbul Eczacı Odası Genel Sekreteri Cenap Sarılioğlu yaptı.

Sarılioğlu, şunları söyledi: "Bizler eczacıyı potansiyel suçlu olarak gösteren cezai hükümlerin ağırlıklı olarak bulunduğu bir protokolü meslek saygılığımızı zedeleyici bir unsur olarak değerlendiriyor ve eczacıya yönelik böylesi bir yaklaşımı kabul edilemez buluyoruz."

Açıklamadan sonra, 31 Haziran'da sona erecek protokol, eğer o tarihe kadar imzalanmazsa, her türlü eyleme başvurulacağı ifade edildi. 300 kişinin katıldığı eylemde "Direne direne kazanacağız!", "Kesinti istemiyoruz!", "Örgütümüz masada biz buradayız!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dev Sağlık-İş: "Yıllık izinler kullandırılсын!"

Dev Sağlık-İş, Sağlıkta Dönüşüm Programı çerçevesinde sağlık emekçilerinin yıllık izin ve hak kayıplarına ilişkin 24 Haziran günü Çapa Tıp Fakültesi Monoblok önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme TTB, SES ve Sağlık-İş de destek verdi.

İlk olarak İTO Yönetim Kurulu üyesi Nazmi Algan, sağlıkta dönüşümü ele alan bir konuşma yaptı. Basın açıklamasını Dev Sağlık-İş

Başkanı Arzu Çerkezoğlu okudu.

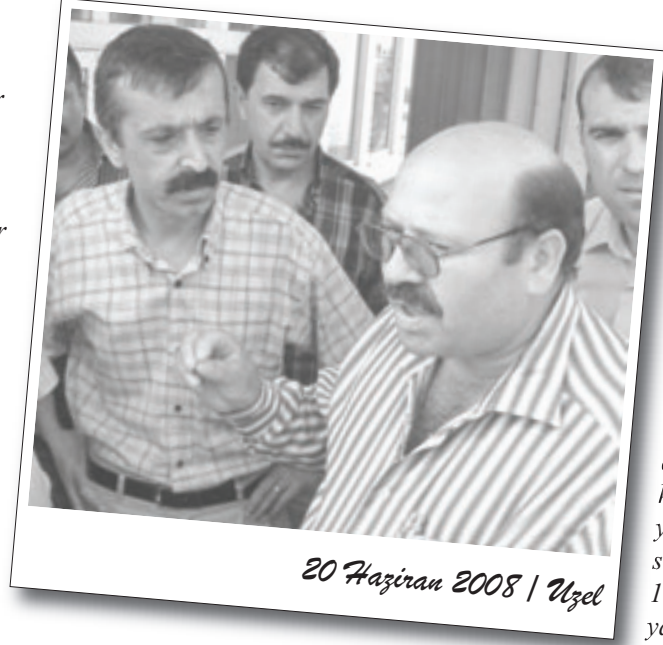
Çerkezoğlu, bazı hastanelerde 24-36 ay hiç izin kullanmadan işlerine devam eden çalışanların olduğunu ifade etti. Bunun, üretilen sağlık hizmetinin sürekliliği ve niteliği açısından olumsuz sonuçlar doğuracağını vurguladı.

Açıklamadan sonra hastane yönetimine dosya sunuldu. 100 kişinin katıldığı eylemde "Sözleşmeli değil kadrolu eleman!" sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çelebi: "1 Mayıs yargılanıyor!"

DİSK ve KESK yöneticileri 19 Haziran günü 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlayacaklarını açıkladıkları için Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığı'na yazılı ifade verdiler. İstanbul Valiliği'nin, Süleyman Çelebi ve İsmail Hakkı Tombul'un da aralarında bulunduğu toplam 12 kişi hakkında suç duyurusunda bulunması üzerine savcılıkta ifade veren sendika yöneticileri,

20 Haziran 2008 | Uzel

Beyoğlu Adliyesi önünde basın sorularını yanıtladılar.

Süleyman Çelebi soruşturma ile ilgili "Yargılananlar biz değiliz aslında, 1 Mayıs'ı kutlayan herkes yargılanma sürecinde. Aslında 1 Mayıs yargılanıyor" dedi.

İsmail Hakkı

Tombul da konuşmasında şunları ifade etti: "Asıl yargılanması gerekenler 1 Mayıs'ta Taksim'i işçilere kapatan anlayıştır."

Kızıl Bayrak / İstanbul

İMES'te iş kazası...

23 Haziran günü saat 12.00 sıralarında İMES Sanayi Sitesi D Blok 404 Sk. No: 8'de bulunan ATA DÖKÜM'de bir patlama gerçekleşti. Patlamanın döküm kazanındaki bakımsızlıktan kaynaklandığı öğrenildi. Patlama sonucu işyeri sahibi ve bir işçi yaralandı. Yaralı işçinin durumunun ağır olduğu öğrenildi. Patlamanın ardından OSİM-DER çalışanlarının yaptığı araştırmada işyerinin tabelasının dahi bulunmadığı ve firmaya ait herhangi bir kaydın olmadığı öğrenildi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Yörsan'da işe iade...

2007 yılının Aralık ayından itibaren Balıkesir Susurluk'ta Yörsan Fabrikası önünde direnişte olan Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler işten atılmalarının ardından açtıkları davayı kazandılar. Davalarının ilk kısmı sonuçlanan işçilerin (102 işçi) kıdemlerine göre tazminat almaları belirlendi.

Mahkeme kararı ile, Yörsan patronu, işçileri işe aldığı takdirde 4 aylık maaş ödemesi yapacak. İşe almadığı koşullarda ise kıdeme göre artan oranda maaş ödemesi yapacak.

'Tam Gün'e %94 hayır!

Tam Gün Yasası'nı oylamaya açarak referandum başlatan hekimler 21 Haziran günü Galatasaray Lisesi'nden Taksim Tramvay Durağı'na

yürüdüler. "Sağlığın ticarileşmesine, Tam Gün kölelik düzenine hayır!" pankartıyla yürüyen TTB üyeleri referandum sonuçlarını basına ve kamuoyuna

24 Haziran 2008 | Çapa Tıp Fakültesi

19 Haziran 2008 | Beyoğlu Adliyesi

açıkladılar.

Taksim Tramvay Durağı'nda açıklama yapan İTO Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen, hekimlerin %94'ünün yasaya karşı 'hayır' oyu kullandıklarını duyurdu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TTB ve UDEK'ten atamalara tepki...

TTB, İstanbul Tabip Odası ve UDEK 25 Haziran günü oda binasında, Sağlık Bakanlığı'nın sınavsız şef ve şef yardımcısı atamalarına ilişkin basın toplantısı yaptı. Toplantıda nitelikli tıp uzmanı yetiştiren, eğitimcileri bilimsel ve şeffaf yöntemle seçilmiş, özser eğitim hastaneleri, klinik şef ve yardımcılarının sınav sonuçlarına göre belirlenmesine ilişkin öneriler sunuldu.

Basın metninin okunmasından önce, Dr. Hüseyin Demirdizen ve Prof. Dr. Gençay Gürsoy kısa bir konuşma yaptı. Daha sonra bileşenler adına basın açıklamasını Prof. Dr. Raşit Tükel okudu.

Açıklama, talepler doğrultusunda atılacak adımlar için her türlü işbirliğine açık olduğu ve mücadelenin kararlılıkla sürdürüleceği vurgusuyla sona erdi. AKP'nin kamuda kadrolaşmaya ve kendi yandaşlarını kamuya yerleştirmeye çalıştığı belirtilerek muallif kesime bu konuda duyarlı olma çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hakimevi OLEYİS'i istemiyor...

DİSK'e bağlı OLEYİS, Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı'nın yönetimindeki Adalet Teşkilatı Güçlendirme Vakfı'na bağlı Ankara Dikmen Hakimevi önünde 21 Haziran günü eylem yaptı. OLEYİS'ten istifaya zorlanan işçiler sendikal örgütlülüklerine sahip çıktılar.

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün de katıldığı eylemde konuşan OLEYİS Genel Sekreteri Mehmet Emin Ünal, TOLEYİS'e zorla üye yapılmak istenen üyelerinin karşı karşıya kaldığı baskılara değindi. Adalet Bakanlığı'na seslenerek sendikal baskılara son verilmesi için harekete geçme çağrısında bulundu.

Adana Tekstil-Sen'den kampanya...

Tekstil-Sen Adana Bölge Temsilciliği "8 saatlik iş günü ve insanca yaşanacak ücret ve taleplerimiz için yürüyoruz" kampanyasının duyurusunu yapmak için 25 Haziran günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Saydam Caddesi ŞOK Market önünde yapılan eylemde "8 saatlik iş günü ve insanca yaşanacak ücret ve taleplerimiz için yürüyoruz. Tekstil-Sen'e üye ol sendikana sahip çık!/Tekstil-Sen Adana Bölge Temsilciliği" pankartı açıldı.

Basın açıklamasında sık sık "İşçiyiz haklıyız Tekstil-Sen'de güçlüyüz!", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!", "İşçilerin birliği patronları yenecek!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Tuzla'ya maliye eklendi...

Tuzla tersane işçilerinin iş cinayetlerinin toplumun gündemine oturduğu bir dönemde vergi dairelerinde yaşanan ölümler dikkat çekiyor. Yoğun iş yükü ve stresi altında ezilen kamu emekçileri ölüme uğurlanıyor. BES İstanbul Şubeleri son 3 ay içinde 7 maliye çalışanının yaşamının yitirdiğini açıkladı.

Açıklamada sorunların yanısıra talepler ve çözümler önerileri de dile getirildi.

"Eğitime yeterli bütçe!"

Eğitim-Sen Eskişehir Şubesi 23 Haziran günü saat 12.30'da kayıt döneminde velilerden başlıca altında

alınan kayıt paralarına karşı "Eğitime yeterli bütçe, okullarımıza ödenek istiyoruz!" başlıklı bir basın toplantısı gerçekleştirdi. Şube başkanı Süleyman Solak yaptığı açıklamada; Türkiye çapında tüm ilköğretim okullarında kayıtların sorun olmaya devam ettiğini, Mili Eğitim Bakanı'nın ve İl Millî Eğitim Müdürü'nün " kayıt parası kesinlikle alınmayacak" sözlerinin havada kaldığını belirtti.

Açıklama "eğitime yeterli bütçe, okullara ödenek" talebiyle son buldu.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

SES'ten Kırım Kongo açıklaması...

Adana SES Şubesi, gittikçe yaygınlaşan Kırım Kongo Kanamalı Ateşi hastalığı ile ilgili 19 Haziran günü SES binasında basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasını KESK Dönem Sözcüsü ve SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen okudu. Antmen açıklamada şunları söyledi: "... Halk sağlığı problemlerinin son yıllarda bu denli artması uygulanan özelleştirmeci sağlık programıyla, sağlık politikalarıyla yakından ilintilidir. Koruyucu sağlık hizmetlerinin ihmal edilmesinin bir sonucudur. Karataş şebeke suyu ve Kızılırmak benzeri tartışmaların bu ihmal ile ciddi ilgisi mevcuttur."

Basın açıklamasının devamında hastalığa müdahale eden sağlık çalışanlarının da risk altında olduğu belirtildi.

Kızıl Bayrak / Adana

EDD, MEB önünde eylem yaptı...

Eğitim Emekçileri Derneği (EDD) üyeleri, KPSS'nin kaldırılması ve öğretmenlerin kadrolu olarak atanması taleplerini iletmek için 21 Haziran günü Ankara'da Millî Eğitim Bakanlığı önünde eylemdeydi. Eğitim-Sen 1 No'lu şube önünde toplanan emekçiler "Eğitimcinin onuru, toplumun geleceği için, ücretli köleliğe karşı birleşiyoruz!" pankartı açarak yürümek istediler. Yürüyüşün öne çevik kuvvet barikatıyla kesildi.

Açıklamada KPSS'nin kaldırılması ve herkese iş ve çalışma hakkı talebi dile getirildi.

Dolmabahçe'de tersane protestosu!

19 Haziran günü Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Denizcilik Müsteşarı, GİSBİR, Gemi Sanayicileri Derneği, Dok Gemi-İş Sendikası temsilcileri ve Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'la tersaneler gündemiyle Dolmabahçe'deki Başbakanlık Ofisi'nde bir araya geldi. Görüşme sırasında Başbakanlık Ofisi önünde DTP, EHP, ESP, SDP, SODAP, TÖP ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde "Sarayda değil meydana çözeceğiz!" sloganı atıldı.

Aynı gün Dolmabahçe Başbakanlık Ofisi önünde Tiyatro İmge, Tiyatro Kaptus, İstanbul Tiyatro Kumpanyası bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi'nin 6. yılı coşkuyla kutlandı!

Çiğli İşçi Kültür Evi'nin 6. yıl etkinliği 22 Haziran günü coşkuyla bir şekilde gerçekleşti. Etkinlik öncesi çağrı afişlerini emekçilerin bulunduğu merkezi yerlere yaptık. Davetiyelerimizi ilişkilerimize elden ulaştırdık. Mahalledeki işçi ve emekçileri etkinliğimize davet ettik.

Etkinliğimiz saat 17.00'de yaşamını işçi sınıfının kurtuluşu davasına adanmış bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından açılış konuşması gerçekleştirildi. Konuşmada, işçi ve emekçilerin azgın bir sömürü altında yaşamaya mahkum edildiği, yozlaştırıldığı, bencilleştirildiği, güvensizleştirildiği ifade edildi. İşçi Kültür Sanat Evi'nin misyonuna değinilen konuşmada şu ifadeler yer verildi, "İşçi Kültür Sanat Evi, kapitalizmin temellerine yönelen işçi sınıfının devrimci programını kendisine rehber edinmiştir. Buna bağlı sürdürülecek bir kültür sanat mücadelesini hedef olarak belirlemiştir. Bu program doğrultusunda egemen sınıfın yoz kültürüne karşı işçi sınıfının devrimci kültürünü ve sanatını yaratmak iddiasıyla mücadele sahnesine çıkmıştır. Kültürel mücadeleyi iktidar mücadelesinin bir parçası olarak kavramış ve buna uygun bir konum belirlemiştir."

Etkinlik programında son dönemdeki zamlara ve sosyal yıkım politikalarına vurgu yapıldı, kapitalizm teşhir edildi. Yeni bir dünya, yeni bir kültür için mücadele çağrısı yapıldı.

Etkinlikte Haziran ayında yitirdiğimiz Ahmet Arif, Nazım Hikmet gibi işçilerin, emekçilerin ve tüm ezilenlerin yaşamını, acılarını şiirleriyle yüreklerimize taşıyan sanatçılarımız anıldı. Daha sonra Yürek İşçileri Şiir Gurubu'nun Nazım'ın şiirlerinden derlediği programa geçildi. Ardından 2 Temmuz 1993 yılında Sivas katliamında yitirdiklerimiz anıldı. Devletin katliamcı kimliği teşhir edildi. Maraş, Çorum, Sivas, 19 Aralık, Ulucanlar katliamlarına da değinilerek katliamları unutturmama vurgusu yapıldı.

Etkinlik programı şelpe dinletisi ile devam etti. Daha sonra Çiğli İşçi Platformu'ndan bir arkadaş işçi ve emekçilere yönelik saldırı yasalarına değinen bir konuşma yaptı. Konuşmasında saldırıları geri püskürtmenin yolunun örgütlenmekten geçtiğini ve 15-16 Haziran direnişinin örnek alınarak mücadele edilmesi gerektiğini ifade etti. Kurumun kursiyeri olan bir arkadaşımız İşçi Kültür Sanat Evi'ni bağlama kursuyla tanıştığını ve çalışmalarına aktif olarak katıldığını söyledi. Emekçi Kadın Komisyonu'ndan bir arkadaşımız kadınları mücadeleye çağırıyor ve kadın komisyonunun çalışmalarından bahsetti.

Konuşmaların ardından İşçi Kültür Sanat Evi Kavel Müzik Grubu'nun söylediği ezgi ve halaylarla etkinlik son buldu.

Sıcak havaya rağmen coşkuyla geçen etkinliğimize yaklaşık 70 kişi katıldı.

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi çalışanları

Tuzla tersanelerde hak gaspları sürüyor, mücadele de...

Tuzla tersanelerinde hak gasplarının ardı arkası kesilmiyor. Sermaye sözcüleri, milletvekilleri, bakanlar ve en son Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, tersanelere sözde müdahale etmiş, çalışma ve yaşama koşullarını düzeltme iddiasında bulunmuştu. Son bir yıl boyunca devletin hemen hemen her kademesinden bürokratlar, sözde çözüm için adım attıklarını söylüyorlar. En son tarafların bir araya geldiği toplantıda da Tuzla'daki mevcut tablo ile mevcut yasalar ve yönetmelikler arasındaki farkın kapatılması üzerine uzlaşma sağlanmıştı. Ancak bu konuda hiçbir adımın atılmadığını, Derneğimize son birkaç gün içerisinde yapılan başvurularla somut olarak gördük. Sermayenin, işçilerin örgütlü hesap sorma gücü olmadığı koşullarda, bu konuda adım atacağı da yok.

MHP milletvekili D. Ali Torlak'ın sahibi olduğu Torlak Tersanesi Şevval Gemi taşeronunda çalışan 4 işçi, Mayıs ayından kalan 2500 YTL'lik alacaklarını alamadıkları gerekçesiyle TİB- DER'e başvurdu. Hemen tersane patronuyla irtibata geçen Dernek yöneticileri, bütün oyalama girişimlerine rağmen, kararlı tutum sergileyerek işçilerin ücretlerinin hemen ödenmesini sağladı.

Aradan bir gün geçtikten sonra Yine Torlak Tersanesi bünyesinde iş yapan Şevval Gemi taşeronunda çalışan 7 kişilik bir işçi grubu daha, Mayıs ayı ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle derneğe başvurdu. Dernek yöneticileri konuyla ilgili Tersane yönetimi ve Şevval Gemi sahibi "Zihni" isimli taşeronla irtibata geçti. 24 Haziran günü akşam saatlerinde Dernek'te işçilerin ve taşeronun da olduğu bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantı esnasında işçilerin sigortalılık durumunu sorgulayan Dernek yöneticileri, işçilerin birinin sadece 1 günlük girdi çıktısının yapıldığını, diğer bir işçinin ise hiç sigortasının yapılmadığını farkına vardı. Dernek yöneticileri, kaçak çalıştırıldığı saptanan işçilerin durumuyla ilgili taşeronu soru sordu. Taşeron ise topu tersane yönetimine atarak kendini aklamaya çalıştı. Bu durum üzerine Dernek yöneticileri Torlak Tersanesi üretim müdürü Selim adındaki kişiyle irtibata geçti. Derneğin sorusu üzerine üretim müdürü de topu taşeronu attı. Dernek yöneticileri taşeronun dernekte olduğunu, telefonla konuşabileceklerini belirtmelerine rağmen ne üretim müdürü ne de taşeron Dernek yönetiminin tanıklığında konuşmak istemediler. Bunun üzerine Dernek yöneticileri tersane ve taşeronu sadece bir gün mühlet verdiklerini, aksi halde tersane önünde direniş geçeceklerini belirttiler.

25 Haziran günü ise Şevval Gemi taşeronu "Zihni" sözünde durdu. Ancak "rencide" olduğu gerekçesiyle ödeme yapmak için Derneğe kendisi gelmedi. İşçilerin hem ücretlerini hem de sigortadan kaynaklı doğan hakları olan 15 bin YTL'yi ustabaşı aracılığıyla eksiksiz olarak işçilerin huzurunda Dernek Başkanı'na ödedi. Ancak sorunlar bununla da bitmemektedir.

Zira tersanelerde yaşanan ücret gasplarının ardı arkası kesilmemektedir. 25 Haziran günü bir başvuru da Yıldırım Tersanesi'nden geldi. Yıldırım Gemi İnşa Sanayi AŞ Tersanesi Hilal Denizcilik taşeronunda çalışan 4 işçi, Mayıs ayı alacakları olan 2500 YTL'yi alamadıkları gerekçesiyle Dernekleri'ne başvurdu. Hilal Denizcilik taşeronu Rasim Kızılkaya'ya bir türlü ulaşamayan Dernek yöneticileri hemen ana firmayla irtibata geçti. Öncelikli olarak üretim müdürü Sermet

SİGORTA NO	İŞÇİ NO	İŞÇİ ADI	DÖNEM	İŞÇİ NO	İŞÇİ ADI	GEN	KAZANÇ	İŞÇİ NO
CUNETT GÜÇLÜ	33812	3408	2002	EA	2008	16	109.104.430	
CUNETT GÜÇLÜ	33812	3408	2003	EA		3	34.907.210	0000
CUNETT GÜÇLÜ	33812	3408	2003	EA	2308	3	32.738.320	2308
TOPLAM						19	176.749.960	
CUNETT GÜÇLÜ	3384204	3408	2003	EA	0001	3	18.325.600	0001
TOPLAM						3	18.325.600	
CUNETT GÜÇLÜ	339880	3407	2009	SEA	2109	16	162.00	
CUNETT GÜÇLÜ	339880	3407	2009	SEA		1	16.20	0010
TOPLAM						17	178.20	
CUNETT GÜÇLÜ	34296	3408	2004	SEA	0004	22	8400	
CUNETT GÜÇLÜ	34296	3408	2004	SEA	0004	3	31.40	0004
CUNETT GÜÇLÜ	34296	3408	2005	SEA		1	20.00	0100
CUNETT GÜÇLÜ	37496	3408	2006	SEA	1106	3	53.50	1706
CUNETT GÜÇLÜ	37496	3408	2007	SEA	0007	12	212.40	0007
CUNETT GÜÇLÜ	34096	3408	2008	SEA	0008	1	17.70	0008
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20012	SEA	0012	8	144.00	
TOPLAM						10	522.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20011	SEA		17	321.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20012	SEA		20	360.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20013	SEA		20	360.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20014	SEA		20	360.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20015	SEA		19	281.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20016	SEA		18	342.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20017	SEA		17	340.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20018	SEA		6	120.00	2108
CUNETT GÜÇLÜ	307817	3408	20019	SEA	0309	20	400.00	
CUNETT GÜÇLÜ	307817	3408	20010	SEA		6	120.00	
CUNETT GÜÇLÜ	307817	3408	20011	SEA		18	360.00	1811
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20011	SEA	2011	7	140.00	
CUNETT GÜÇLÜ	300110	3408	20012	SEA		20	400.00	2012
TOPLAM						104	1.770.00	
CUNETT GÜÇLÜ	1104072	3408	20013	SEA	0201	3	61.50	
CUNETT GÜÇLÜ	1101340	3408	20013	SEA	0701	1	21.00	1001
CUNETT GÜÇLÜ	1104072	3408	20013	SEA		10	202.00	
CUNETT GÜÇLÜ	1104072	3408	20013	SEA		1	20.20	0101
CUNETT GÜÇLÜ	3001340	3408	20014	SEA	0204	27	547.50	2004

Tuzcu ile irtibat kuruldu. Sermet Tuzcu'nun konuyu geçiştirme çabaları sonuçsuz kaldı. Tuzcu, durumdan kurtulmak için topu tersanenin finans müdürü "Onur" isimli kişiye, Finans müdürü "Onur" ise bir kez daha topu Sermet Tuzcu'ya atmaya çalışınca dernek yöneticileri açık ve anlaşılır bir şekilde konuştu. Yıldırım Tersanesi finans müdürü paranın 26 Haziran Perşembe günü ödeneceği sözünü verdi.

Dernek yöneticilerinin 4 işçi ile ilgili yaptığı sigortalılık durumu sorgulamasında, 4 işçinin Yıldırım Tersanesi'nde girişlerinin dahi olmadığı, kaçak çalıştırıldıkları ortaya çıktı. Tersane bir kez daha aranıp "Onur bey"e bu konu soruldu. "Hiçbir şey diyemem" diyen finans müdürü köşeye iyice sıkıştı. Konuyla ilgili yasal süreç başlatıldı.

Bir başka hak gaspı da RMK Tersanesi'nden yansıdı. RMK Tersanesi'nde Ulaş Makine taşeronunda çalışan bir işçinin 280 YTL'lik alacağını aylardır ödemeyen taşeron, Dernekle hiçbir şekilde görüşmeyeceğini ifade etti. Dernek yöneticileri 26 Haziran günü RMK Tersanesi'yle görüşme kararı aldı.

Tuzla Gemi Tersanesi Sinan Denizcilik taşeronunun alt taşeronluğunu yapan Yaşar Keleşoğlu, çalıştırdığı işçilerden keyfi olarak 5 ila 10 yevmiye arasında kesinti uyguladı. Bunu kabul etmeyen bir işçi ücret almayı reddederek Derneğe başvurdu. Dernek yöneticileri Yaşar Keleşoğlu ile görüştü. Keleşoğlu, verdiği ücretin doğru (5 yevmiye eksik) olduğunu söyledi. İstenirse tersane muhasebesinden sorgulanabileceğini ifade etti.

Bunun üzerine Dernek Başkanı tersaneye gitti. Tersanenin güvenliği, Dernek Başkanı'nı tersaneye almayınca güvenlikle gerginlik yaşandı. Bunun üzerine tersanenin idari amiri kapıya gelerek Dernek Başkanı'nı tersaneye aldı. Tersanenin bilgi-işlem merkezinde yapılan sorgulamada işçinin kaydına rastlanmadı. Yapılan sigortalılık durumu sorgulamasında ise sigorta girişinin yapılmadığı saptandı. Durumla ilgili yasal süreç başlatılacak. Ardından Yaşar Keleşoğlu'yla bir kez daha irtibata geçildi. Yalanının açığa çıkmasıyla beraber köşeye iyice sıkışan Keleşoğlu 25 Haziran günü ödeme yapacağını söyledi. Ancak oyalama girişimlerine karşı Dernek yöneticileri bir kez daha telefonla görüştü. Telefonda Dernek Başkanı'na küfür ve hakaret eden, tehditler savuran taşeron uzlaşma zeminini yok etti. Bunun üzerine tersane ile irtibata geçildi. Tersane yönetimi sorunu kısa sürede çözeceğini belirtti.

Tersaneler cehenneminde hak gaspları devam etmektedir. "Taşeronluğu denetim altına alacağız" diyen Çalışma Bakanı'nın foyası meydana çıkmıştır. Taşeronluk sistemi havzada yasadışı olarak işlemesine rağmen bir kez daha "taşeronun taşeronu" açığa çıkmıştır. Ayrıca "kayıtdışı işçi çalıştırdığımız yalandır" diyen GİSBİR Başkanı Murat Bayrak'ın yalanları da bir kez daha su yüzüne çıkmıştır.

Tersanedeki sömürünün ve kölece çalışma koşullarının sahipleriyle hesaplaşma günümüz gelecek. Sabır ve sebatla o güne hazırlanıyoruz...

Tersane İşçileri Birliği

Tersaneleri kapatmak çözüm değil...

Önlemler alınsın, ölümler durdurulsun!

Önce Selah Tersanesi 6 gün, Selahattin Aslan Tersanesi 5 gün, şimdi de Nur İstanbul Tersanesi 1 ay süreyle kapatıldı. Tersanelerde kapatmaların çözüm olmadığını daha önce belirtmiştik. Dahası eksikler tamamlanmadan kapatılan yerlerin açıldığı büyük bir olasılıktır. Zira tersanelerdeki iş güvenliğiyle ilgili sorunların tespiti ve önlem alınması uzun bir zaman gerektirmektedir. Bu kadar kısa sürede toplam eksiklerin çözümü mümkün değildir. Nur İstanbul Tersanesi'nde yapılan inceleme sonucu, "işyeri ve çalışanlarının hayatı için ciddi ve önlenemez tehlikelere yol açacak olan başta parlama ve patlama tehlikesi olmak üzere malzeme düşmesi, yüksekten düşme ve elektrik akımına maruz kalmaya yönelik tehlikeler giderilinceye kadar kapatılması" yönünde karar alan Bölge Müdürlüğü tersaneye bir ay kapatma cezası verdi. Kaldı ki tersane patronu bir aydan önce yeniden inceleme talep edebilir ve tersaneyi tekrar açabilir. Nitekim böyle de olacaktır.

Kapatma kararı, tümüyle gelişen kamuoyunun ve işçi tepkisini bertaraf etmeye dönük bir hamledir. Bir yılı aşkın bir süredir tersanelerde incelemeler yapılıyor. Bu eksiklikler şimdi mi görüldü? Ya da bu eksikliklerin tamamı diğer tersanelerde de yaşanmaktadır. Böyle bakıldığında diğer tersanelerin de kapatılması gerekmektedir. Ancak kapatmak hiçbir zaman çözüm değildir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınıp alınmaması tüm tersaneleri kesen bir sorundur. Devlet yetkilileri bu konuda çözümsüz kalmıştır. Çalışma Bakanı son olarak "ben bu sorunu çözemem" diyerek çekilmiştir. Devletin diğer

kurumları da koruyucu önlemler konusunda bugüne kadar adım atmamıştır.

Kaldı ki Tuzla cehenneminde ölümleri doğuran temel neden çalışma alanının darlığı, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması, yoğun çalışma temposu ve en önemlisi taşeronluk sisteminin varlığıdır. Bu konuda çözüm için adım atılmadıkdan sonra ölümlerin önlenmesi mümkün değildir. Dolayısıyla bu sorunlara dokunmadan tersane kapatmak çözüm olmadığı gibi ikiyüzlü ve oyalayıcı bir çabadır. Dahası kapatmalarla birlikte yüzlerce işçi arkadaşımız işsiz kalmaktadır. Bu işçilerin tüm zararları devlet tarafından karşılanmalıdır. Çünkü tersaneler işçilerle ilgili durumdan kaynaklı kapatılmamaktadır. Sorumluluk tamamen tersane patronları ve devlete aittir.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

E-Kart grevi sürüyor...

16 Haziran'da Gebze'deki grev ve direniş zincirine bir yenisini ekleyen E-Kart işçileri "Bu işyerinde grev vardır!" pankartını fabrikaya asarak bekleyişe başladılar.

Grevlerinde 10. günü dolduran işçiler Eczacıbaşı ortaklığındaki fabrikada grev kırıcılığı saldırısıyla karşı karşıyalar. Grev süresince lokavt kanunu gereği bakım işi yapması gereken bir işçi, patron tarafından üretimde çalıştırılmak istendi. Üretimde çalışmayı reddeden E-Kart işçisi iş kanununun 25. maddesi gerekçe gösterilerek tazminatsız olarak işten atıldı. Basın-İş üyesi işçi, işten atma saldırısının hemen ardından grev nöbeti tutan arkadaşlarının yanına katıldı.

Grevin başlamasıyla beraber E-Kart patronu grev kırıcılığına başvurdu. İş yoğunluğunu karşılamak üzere dışarıdan 10 işçi alınarak üretim yaptırılmak istendi. Basın-İş Sendikası da grev kırıcılığına karşı hukuki yolları zorlamaya devam ediyor. Sendika, grev kırıcılığını belgelemek için tespit yaptırdı.

Greve başlanmasının ardından "üretim kaybı" korkusu yaşanan E-Kart'ta çalışma süreleri 12 saate çıkarıldı. Ağır iş yükü ve stresi içeride çalışan işçileri de yıprattı. Yoğun çalışma koşullarına dayanamayan işçiler 18.00-24.00 saatleri arasında üretime ara verdi.

E-Kart patronu grevdeki işçilerle greve destek verenler arasındaki sınıf dayanışması bağımlı koparmak için organize sanayideki özel güvenlikleri görevlendirdi. Yine Basın-İş Sendikası İstanbul Şubesi'nin örgütlü olduğu Rotopak işyerinden gün içinde vardiya giriş ve çıkışlarında ziyarete gelen işçiler organize sanayi girişinde silahlarla durduruldular. Sendika üyeleri özel güvenlikle engelleme girişimi nedeniyle tartışma yaşadılar.

Basın-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Levent Dinçer de E-Kart işçilerinin sendikalarıyla beraber haklı mücadelelerini başarıyla sonuçlandırana kadar direniş sürdüreceklerini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DİSK Basın-İş'ten E-Kart grevine destek...

DİSK Basın-İş Sendikası yayınladığı bildiri ile E-Kart Elektronik Kart Sistemleri A.Ş. işçilerinin 16 Haziran'da başlattığı grevi desteklediklerini duyurdu.

Bildiride grevin işkolunda uzun süreden beri fiilen hayata geçen ilk grev olduğu vurgulandı. Ülkedeki sendikal yasaların özgürlükleri yasaklayıcı, sınırlayıcı, yokedici özellikleri ve sermayenin saldırıları nedeniyle birçok işyerinde yaşanan örgütlenme çalışmalarının sonuçlanmadığı ifade edildi. Yasal ve meşru haklarını kullanmak isteyen işçilerin işten atılmaları, türlü baskılarla ve E-Kart'ta da görüldüğü gibi grev kırıcılığı saldırılarıyla karşılaştığı dile getirildi.

Açıklama dayanışma çağrısıyla son buldu.

Tez Koop-İş'ten sınıf dayanışması...

Tez Koop-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube 24 Haziran'da gerçekleştireceği İşyeri Temsilciler Kurulu Toplantısı'nı Gebze ve Düzce'de süren grev ve direnişlerle dayanışma ziyaretlerine ayırdı.

Tez Koop-İş Sendikası 2 No'lu Şube işyeri temsilcileri ve şube yöneticilerinin katıldığı ziyaretlerde sınıf dayanışması vurgusu ön plana çıktı. Direnen işçiler selamlandı. Sabah saatlerinde başlayan ziyaretlerde TÜMTİS'in Gebze-Dilovası Unilever depoları önünde sendikasıyla mücadele saldırganlığına karşı başlattığı direniş, Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde 57. gününü dolduran Deri-İş Sendikası'nın sürdürdüğü DESA direniş ve Basın-İş Sendikası'nın Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde E-Kart işyerinde başlattığı grev ziyaret edildi.

İlk olarak Unilever işçileri ziyaret edildi. Sendikal örgütlenme mücadelesi veren işçilerin direniş birinci ayında ilk günkü coşkusunu koruyordu. İşçiler Tez Koop-İş üyelerini, alkış ve sloganlarla karşıladılar.

TÜMTİS İstanbul Şube Başkanı Çayan Dursun, yaptığı konuşmada TÜMTİS'in mücadele geleneğini hatırlattı, gösterdikleri sınıf dayanışmasından dolayı Tez Koop-İş Sendikası'na teşekkür etti.

Tez Koop-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca ise 2. kez ziyaret ettikleri TÜMTİS'li işçilerin direnişlerinin aynı kararlılıkla devam ettiğini gördüklerini söyledi.

Öğle saatlerinde Düzce Organize Sanayi Bölgesi'ne ulaşan Tez Koop-İş üyeleri DESA işçilerinin direniş çadırına sloganlarla yürüdüler.

Deri-İş Sendikası Düzce Temsilcisi Cemil Tınaz, DESA'da yaşanan sendikal örgütlenme mücadelesi sürecini aktardı. Sınıf dayanışmasının önemine vurgu yaptı. Tez Koop-İş 2 No'lu Şube Sekreteri Selahattin Karakurt ise sermaye sınıfının birliğine karşı işçi sınıfının birliğine vurgu yaptı. Devam eden grev ve direnişlerle dayanışma ağı, ortak komiteler vb. kurmak gerektiğini söyledi.

Günün son ziyareti 16 Haziran'da Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde greve çıkan Basın-İş Sendikası üyesi E-Kart işçilerine gerçekleştirildi. Tez Koop-İş üyelerini Eczacıbaşı-Giesecke ve Devrient ortaklığındaki E-Kart işyeri önünde grevci işçiler karşıladılar.

Ziyaret sırasında konuşma yapan Basın-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Levent Dinçer, greve çıkış sürecini ve Eczacıbaşı'nın 'sendika tanımaz' tutumunu anlattı. İçeride çalışan E-Kart işçilerine dönük baskılara ve grev kırıcılığına rağmen mücadelenin devam edeceğini belirtti. Ziyaret Rabia Özkaraca'nın yaptığı konuşmayla devam etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

16 Haziran eylemi ve dükkancı zihniyetin küçük hesaplara da

Gerçek bir gü

Tuzla tersanesinde fiili bir **havza grevi** örgütlenme fikri ne keyfi bir tercihin ürünüdür, ne de küçük hesaplarla hareket eden dükkancı zihniyetin zannettiği gibi “sihirli formül” arayışları kadar sıgıdır. Havza grevi işçi sirkülasyonunun yoğun olduğu, üretimin taşeronlar üzerinden binlerce parçaya bölündüğü, ağır çalışma koşullarının yarattığı öfke ve tepkiye rağmen işçilerin herhangi bir örgütlülüğün mahrum olduğu havzada, bütün sorunları bir çırpıda çözen bir son hesaplaşma değildir. Grev ancak havzadaki kölelik çarkını bir yerinden kırmaya, kalıcı kazanımlar sağlamaya ve insanca çalışma koşullarını kabul etmeye zorlayacak bir silah olarak kullanıldığı zaman işlevli olacaktır. Böyle bir eylemin iki başarı ölçütü vardır. Birincisi, patronların talepleri kabul etmesini sağlamak. İkincisi, henüz bunu tam olarak sağlayamasa bile grevin ön süreci, hazırlığı ve sonuçları ile genel işçi kitlesinde kalıcı bir örgütlenme ve bilinç sıçraması yaratmayı başarabilmek.

Havza grevini, ön hazırlığı, kendisi ve sonrası ile somut bir eylem planı olarak tersane işçisinin önüne koyan **2. Tersane İşçileri Kurultayı** aynı zamanda böyle bir eylemin gerçekleşebilme koşullarını da tespit etmişti. Kendi faaliyet düzeyi ile böyle bir eylemi organize edebilecek, kitleleri harekete geçirebilecek öncü kuvvetin varlığı, somut taleplere dayanan bir programın oluşturulması ve bunun sürekliliği sağlanmış bir çalışmaya konu edilebilmesi, böyle bir programla bağlantılı ve genel olarak tersane işçilerinin bilinç ve örgütlenme düzeyinin kendisi, grev propagandasının ne zaman eylem çağrısına dönüşeceği vb. bunu belirleyecekti. Tek tek hak alma mücadelelerinde işçilerin kendi öz deneyimleri ile eğitilmesi sağlanmadan, grev düşüncesiyle bağlantılı olarak genel işçi kitlesinin bilinç ve örgütlenme düzeyini günbegün artırmadan, tek tek mevzilerdeki direnişlerde ve düzenlenecek genel eylemlerde grev provalarını başarı ile gerçekleştirmeden ismi grev olan bir eylem örgütlemek mümkündür ancak bu eylemin asgari bir başarı şansı dahi yoktur. En iyi ihtimalle bu tür girişimler havzada daha önce gerçekleşen, işçinin eylem birikimini ve kapasitesini geliştirdiği için bu sınırlarda olumlu bir işlevi olan ama kalıcı kazanımlar sağlayamadığı ölçüde de işçiyi yoran, ümitsizliğini arttıran eylemlerin kaba bir tekrarı olabilirdi.

Dükkancı anlayış tam da 16 Haziran eylemi üzerinden bu tür kalkışmaları grev diye adlandırarak böylesine önemli bir silahın içini boşaltmıştır. Kimi çevreler ise “grev”, “havza grevi” vb. söylemler üzerinden “grevin nasıl işlevli bir araç olduğu”, “duruma göre değişebilirliği”, “grevin özgünlüğü” tartışmalarının şu ya da bu şekilde bir yerinden tutarak Limter-İş’in açıkça sergilediği bu sorumsuzluğun altını doldurmaya girişmektedirler.

16 Haziran eylemi sonrasında yaşanan “havza grevi” tartışmalarını şimdilik bir tarafa bırakıyoruz. Zira bu tür tartışmalar 16 Haziran eyleminin tersane işçilerinin mücadele deneyimine, birikimine, bilinç ve örgütlülük düzeyine ne kattığı sorusunun üzerini örtmekten öte bir işe yaramamaktadır.

Yazının girişinde ifade ettiğimiz ve bugüne kadar değişik vesilelerle hem kamuoyuyla, hem de tersane işçisi kardeşlerimizle paylaştığımız “tersanede nasıl bir grev?” düşüncesinin sınırlı bir özeti kabul edilmelidir.

16 Haziran’da gerçekleşen işsiz grevin ardından tablonun tüm açıklığına rağmen eylemin sahipleri “Limter-İş tipi özgün grev”i canhıraş bir çaba ile kutsamakta, buna tepki olarak gelişen bazı eleştirileri ise (bilinçli ya da bilinçsiz) havza grevinin gerçekleştirilebilir olmasına dayandırmaktadırlar. Bu mevcut durum, 2. Kurultay’ın ardından grev hazırlığına başlayan ve halen bu çalışmalarını sürdüren başını sınıf devrimcilerinin çektiği TİB-DER için havza grevi ve 16 Haziran eylemi üzerine bazı hatırlatmalar yapmayı, tekrar pahasına da olsa, zorunlu kılmaktadır.

Mezhepçi zihniyet sorumsuzluklarıyla “grev” silahının içini boşaltmaya devam ediyor!

16 Haziran günü beklendiği gibi binlerce destekçi tersane havzasına akmıştır. Eylem “doğunluğa ulaştığı” gerekçesi ile bitirildiğinde ise havzadan ayrılan güçler tersane işçisinin eylem katılımının düşüklüğünden kaynaklı hayal kırıklığına uğramışlardır. “Eylemin doğunluğa ulaşması” ise ayrı bir tartışma konusudur. Zira bir grevin doğunluk hali ne anlama gelmektedir? Eylemin taleplerinin kabul edilmesi mi, patronlara korku salması mı, eylemin işçinin bilincinde yarattığı sıçrama mı? 16 Haziran eylemi için bunlardan hiçbirisinin söylenemeyeceği açıktır. Çünkü bu eylemin gerisinde tersane işçilerinin mücadele birliği, sınıfsal çıkarları ve kazanımları yoktur. O zaman kimin için ve ne gibi bir kazanım sorusuna verilecek tek bir yanıt kalmaktadır; Tersane işçisinin uzun vadeli mücadelesine açıkça zarar veren bu fırsatçı sorumsuzluğa imza atanların küçük hesapları...

Eyleme tersane işçisinin katılımı 200’den fazla değildir. Bu durum bizim için şaşırtıcı da değildir. Havzayı az buçuk bilen, bu grev sürecinin nasıl karar altına alındığını ve örgütlendiğini görenler için de sürpriz değildir. Buna Limter-İş yöneticileri ve ona kayıtsızca destek verenler de dahildir. Yukarıdan aşağıya alınmış ve havza merkezli ciddi bir hazırlık çalışmasına konu edilmemiş bir eylemin yaratabileceği sonuç budur. Ama önemli olan ve eylem nezdinde grev iddiasını inandırıcılıktan uzaklaştıran, sanıldığı aksine tersane işçisinin düşük katılımı değildir. Bu yalnızca bir sonuçtur. Esas sorun meseleye havzadaki mücadelenin ihtiyaçları üzerinden bakılması değil de dışarıda oluşan duyarlılığın ne pahasına olursa olsun dar grupçu kaygılarla değerlendirilmeye çalışılmasıdır. Konuya buradan bakılarak havzadaki mücadele dinamiklerinin heba edilmesi pahasına, gerekli örgütlülüğün ve hazırlığın yoksun, tepeden inme tek günlük eylem kararlarının “grev” diye sunulmasıdır. Esas sorun budur. Meseleye buradan

bakanların böyle bir sorumsuzluğa imza atmaları ise şaşırtıcı değildir.

Soruna buradan bakamayan ve bugün bütün enerjisini eylemi güzelleme çabasına ayıranların, tersane işçilerinin eyleme katılımı 200 değil de 500 olsaydı, zafer kutlaması yapıyor olacaklarından da şüphe duymamak gerekiyor. Oysa ki havzanın somut durumuna bakma becerisi olanlar görecektir ki, havzada binlerce tersane işçisinin katıldığı eylemler daha önce de gerçekleşmişti. Örneğin 3 sene önce gerçekleşen 16 Haziran eylemine binlerce tersane işçisi katılmıştı. Arkası düşünülmemiş, eylem anı iyi organize edilmemiş ve öncesinde eyleme çağrılan tabanla yeterince bütünleştirilmemiş eylemler sorunların çözümünde manivela olamazlar. Olmuyorlar da. Üstelik buna “grev” dediğiniz zaman, eyleme katılanların ya da katılmasa da sonuçlarını izleyen işçilerin “grev de yaptık ne değişti” demesi kaçınılmaz olur.

Ama küçük burjuva dükkancı anlayışın bu tür durumlarda ne yaptığını kısa bir zaman dilimi önce gerçekleşen ve adına yine “grev” denilen başka eylemden de biliyoruz. Hatırlanacağı gibi DİSK, tersanelere çadır kurma eylemi kararı aldığı Limter-İş alelacele iki günlük grev kararı almış, birinci gün sendikaların katılımının sağladığı meşrulukla ve üst üste gelen iş kazalarının yarattığı öfke ile 2 bine yakın tersane işçisi eyleme katılmıştı. İkinci gün ise eylem sürdürülemedi. Buradan gerekli sonuçları çıkarması gerekenler “grev ve dayanışma ile kazanıyoruz”, “grevin kazanımları devam ediyor” ajitasyonuna sığınmışlardı. Eylemin sahipleri arkası olmayan eylemlerin ardından “grevin kazanımları” üzerine kuru ajitasyon çekerken tersane işçileri bir başka gerçekliği yaşıyordu. Durumda esaslı bir değişiklik görmeyen tersane işçileri bir süre sonra ilk anda yaşanan kazanımların da sökülüp alındığına tanık oluyorlardı.

Kolay başarı peşinde koşmaya hevesli aynı anlayış bu sefer benzer bir havayı 16 Haziran eyleminin ardından yaratmaya çalışmaktadır. 20 Haziran’da gerçekleştirilen bir toplantıyı “Çözüm için ilk adım atıldı, gerisi gelmeli!” başlıklı açıklama ile kamuoyuna duyuran Limter-İş, “tersane işçilerinin taleplerinin ve çözüm önerilerinin tartışıldığı” toplantıda bir takım konular üzerinde anlaşıldığını ilan etmekte ve “eylem planı çerçevesinde önce tüm tarafların güvendiği akademisyen ve uzmanların katılımıyla iş güvenliği risk analizi yapılacağını, acil tedbirlerin neler olması gerektiğinin belirleneceği”ni duyurmaktadır.

Her şeyi kendilerine yontmak adına sınıf mücadelesinin gerçekliklerini ve ihtiyaçlarını ters yüz eden Limter-İş Sendikası’nın başını tutanlar “kazandık” argümanını öne çıkarmaktadırlar. Varılan mutakabat üzerine de “toplantıdaki tüm konuşmaların bir hafta içerisinde deşifre ettirileceğini, on gün içerisinde tarafların yeniden buluşacağını” büyük bir sevinçle ilan etmektedirler.

İş cinayetleri üzerinden kamuoyunun dikkati uzun süredir tersane havzasının üzerindedir. Başta TİB-

ayalı sorumsuzluğu üzerine...

rev için ileri!

DER olmak üzere, konuyla ilgili çeşitli tepkiler gösteren ilerici kamuoyunun da çabalarıyla konu sürekli gündemde kalmakta, bu da bir duyarlılık yaratmaktadır. Zira bu çabaların bir sonucu olarak patronlar ve hükümet bir takım adımları sözde atıyor görünmekte, böylece tepkileri bloke etmeye çalışmaktadır. Ancak tersanelerde yaşanan her ölüm kamuoyunun ilgisini canlı tutmaya devam etmektedir. Tüm bu sürecin bir ürünü olarak sermaye, Tuzla tersanelerinin sürekli gündemde kalmasından, burjuva medyanın dahi ilgisinin buraya odaklanmasından rahatsızdır. Dolayısıyla patronların ve bürokratların biçimsel düzenlemeler konusunda atmak zorunda kaldıkları adımlar yeni değildir. Toplam sürecin bir sonucudur. Kaldı ki bu adımların sınırları da bilinmektedir.

Limter-İş'in başını tutan anlayış, estirmeye çalıştığı havayla öncesi ve sonrası ile 16 Haziran eyleminin işçilerin örgütlü gücüne yaslanmadığı gerçeğinin üzerine örtmeye çalışmaktadır. Altı boş eylemlerin ardından "kazanım" diye sunulanların uygulanabilirliğinin işçilerin örgütlü gücüne bağlı olduğu gerçeğinin üzerinden atlayan dükkancı anlayış, bir kez daha kaba propaganda ile tersane işçilerine "çözüm" diye çözümsüzlük sunmaktadır. Zira işçilerin örgütlü gücüne ve iradesine yaslanmayan, arkası olmayan eylemlilikleri "çözüm" diye sunmak işçilerin mücadeleye olan güvenini ve inancını zedelemektedir. 27 Şubat'ın ardından yaşanan tam da budur.

Uzatmak gereksiz, 16 Haziran eyleminin sonuçları ortadadır. Dış kamuoyunun haklı desteğine dayanarak grev diye sunulan eylem gerçekte sonuç alıcı bir grev düşüncesinin altını oymuştur. Tersane işçisi bu önemli silahı iki defa kullanmış görünmekte ama bir sonuç elde edememiş olmaktadır. İlerici, devrimci kamuoyunun ve sınıfın değişik bölüklerinden işçilerin desteği fazlası ile anlamlıdır ama bu da tersane işçilerinin mücadelesini geliştirecek bir kanala akmadığı ölçüde misyonunu oynayamamıştır.

16 Haziran eylemi havzaya dışarıdan gelenlerin eylemi olmuştur. Ön sürecinde ve eylem anında Limter-İş Sendikası'nın başını tutanların dar grupçu mezhepçi davranışları sürüp gitmiş, hatta eylem anında bir kez daha saldırgan biçimlere bürünmüştür. "Pankartları kapatın" dayatması hem kürsüden hem de fiili olarak yaşanmış, bu dayatmayı kabul etmeyen bizlere kürsüden "reklamcılar öne gelin" diye seslenilmiştir. Bu gerici tutumun sahiplerinin kendi ruhallerini yansıttıklarına şüphe yoktur. Ancak bu davranışlar göstermiştir ki bu "pek deneyimli" sendikacılarımızın yalnız tersane işçisi ve mücadelesi üzerinden değil, eylem adabı üzerinden de öğrenmesi gereken çok husus vardır. Her türden gerici sendikacının eylemlerine dahi kendi şiarları ve pankartlarıyla katılan sınıf devrimcileri bu gericiliği püskürtmüşlerdir.

Ancak burada anlaşılmalı ve kabul edilemez olan bir diğer konu ise eyleme katılan diğer ilerici güçlerin, tersanelerde gerçekleşebilir bir grevin altını boşaltırken sessiz kaldıkları dükkancı zihniyetin,

demokrasinin en basit gereklerini yerine getirmekten uzak dayatmacı tutumlarına da sessiz kalmalarıdır. Bu tutumlarıyla "yasakçı zihniyete" ortak olmalarıdır.

Havzadaki öncü potansiyelin parçalı durmasına yol açan bu tutumlar tersane işçisinin mücadelesinin önündeki en büyük engel olmaya devam etmektedir. Havzada yapılan her etkinliğin sonuçlarının yalnız bunu gerçekleştirenleri değil tüm tersane işçisini etkilediğini bilen TİB-DER, 6 Haziran tarihli açıklamasında şunu söylemişti, "Taban adına yarasız bir greve hazırlanmaksızın tepeden gündeme getirilen tek günlük eylem kararlarını grev diye sunmak, bu etkili eylem biçiminin içeriğini boşaltmaktan başka bir şey değildir. Bu tür amaçsız ve sonuçsuz girişimler, tersane işçisinin mücadele potansiyelini heba etme sonucuna da yol açar."

TİB-DER bu teyidi koyarak "Bu nedenle hiçbir biçimde 'grev' olarak nitelenemeyecek 16 Haziran eylemi, tersanelerde gelişmekte olan mücadele sürecinin özel bir noktası olabilir en fazla. Bu nedenle olmadık nitelendirmelerle abartılmamalıdır. Ancak bu takdirde herşeye rağmen bir anlam taşıyabilir ve bir parça olsun bir uyarı eylemi işlevi görebilir. Tersane işçisinin belirleyici desteğini göz ardı etse de eylemin ilerici-devrimci kurumlar üzerinden geniş bir dış desteğe sahip olması yine de önemlidir. Şanlı 15-16 Haziran direnişinin yıldönümüne denk geliyor olmasının ayrıca sembolik bir önemi var" açıklamasını yaparak eyleme katıldı. TİB-DER'li işçiler, bundan sonra da havzada tersane işçilerini ilgilendiren eylemlere katılmaya devam ederken diğer yandan tersane işçisinin mücadelesini geriletken tutumlara karşı açık mücadelelerini sürdüreceklerdir.

Son olarak 16 Haziran eylemi ve "gösterdikleri" üzerine şunlar söylenebilir: Sendika içinde tutunmaya çalıştığımız zaman diliminde, havzada klasik sendikal örgütlenmenin önünde nesnel olarak birçok engel olduğunu belirtmiştik. Havzanın tek bir fabrika gibi ele alınması, tek tek mücadelelerin küçümsenmeden GİSBİR'in hedef alınması gerektiğini ifade etmiştik. Ancak eş zamanlı kalkışmaların genel bir örgütlenmenin önünü açabileceğini vurgulamıştık. Bunu ise havzadaki bütün güçlerin somut taleplere dayalı tek bir program altında uzun soluklu çalışması ile mümkün olacağını dile getirmiştik. Dün bu görüşlerimizi "bunlar sendika düşmanlığı yapıyor" diye lanse edenler 2. Kurultayımız'ın ardından gerek havza örgütlenmesine ilişkin görüşlerimize gerekse de grev düşüncesine sahip çıkmış göründüler.

27-28 Şubat ve 16 Haziran eylemleri bir kez daha göstermektedir ki, bizim için sevindirici sayılabilecek bu durumun altı boştur. Limter-İş Sendikası ve ona

yön veren ideolojik çizginin, kendilerinin de sahiplendiği söylemlerden hiçbir şey anlamadıkları ortadadır. Bu çizginin gerçek grev ufku yoktur. Hal böyle olmasına rağmen Limter-İş'e yön veren ideolojik çizginin mimarlarının 21 Haziran tarihli *Atılım* gazetesinin başyazısında "Grev ve sınıf hareketi üzerine ezber yaparak bu gerçekliği

küçümseyenlerin, burun kıvrıranların havza grevinden öğrenemeyecekleri de açıktır" diye yazması 16 Haziran fiyaskosunun üzerini örtme çabasından başka bir şey değildir.

Gerçek grev için ileri!

Tuzla tersanesinde bir grevin koşulları mevcuttur. Tersanedeki ağır çalışma koşulları alt-üst oluşlara gebedir. Ancak bir eylemin koşullarının mevcut

olması ile onun başarı ile gerçekleşebilir olması aynı şey değildir. Öncü güçler, en azından önemli bir kısmı, somut taleplere dayanan bir grev hazırlık programı altında biraraya gelmeden, söz konusu program ve özeld talepleri tersane işçilerinin geniş kesimlerine maledilmeden yapılacak bir grev çağrısının başarı şansı yoktur. Tersane içindeki öncü kuvvetler kendi eylem ve hareket kapasitelerini arttırmalıdır. Mezhepçilik alt edilerek en azından öncülerin biraraya gelmesi sağlanmalıdır. Ancak bu biraraya gelişin, geniş kesimlerin içine katılabildiği, tabanın enerjisini ve inisiyatifini açığa çıkaracak mekanizmalar yaratılması için olduğu unutulmamalıdır. Dışarıda oluşturulan duyarlılığın kaybolmaması için çaba harcanmalıdır. Tek tek hak alma eylemlerinin, amacı ve biçimi doğru kurgulanmış genel eylemlerin eğiticiliği hep gözetilmeli, bunlar greve kan taşıyacak parçalı mücadeleler olarak ele alınmalıdır.

2. Kurultay'da grev kararı aldık. Yaklaşık 8 aydır bu yönlü çalışmalarımız sürüyor. Altı boş son grev denemelerinin işimizi zorlaştırdığının farkındayız. Ama olağanüstü başka bir gelişme olmazsa, grev eyleminin bu havzada bir zorunluluk olduğunun da farkındayız. Bunun başarılabilmesine ve tersanelerde sömürü çarkının bir yerinden parçalanabileceğine inanıyoruz. Bunun için sabır ve sebat içerisinde alınması gereken bir yol var. Yolun neresinde olduğumuzu biliyoruz. Geri kalanını nasıl alacağımızı da. Bu yolu uzun bulanlar kolay başarı peşinde koşmaya devam edebilirler. Ancak unutulmasın ki, sınıfın devrimci birliğine zarar veren mezhepçi zihniyet altedilecektir.

Tersane İşçileri Birliği

6 Nisan 2008 | Kadıköy

OSB-İMES İşçileri Derneği 3. Genel Kurulu'nu gerçekleştirdi...**OSİM-DER'li işçiler yeni döneme hazır!**

OSB-İMES İşçileri Derneği 3. Olağan Genel Kurulu 22 Haziran günü dernek binasında yapıldı. Bülten, broşür ve ozalitlerle çağrısı yapılan ve bir haftalık yoğun bir çalışmaya konu edilen genel kurul 50 kişilik katılımla oldukça canlı bir atmosferde gerçekleşti.

OSİM-DER Yönetim Kurulu adına Sevgi Alkan'ın yaptığı kısa konuşmanın ardından işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinde yitirilenler anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Oylama sonucu divan başkanlığına Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu seçildi.

Havzadaki çalışma koşulları ve OSİM-DER'in 4 yıldır sürdürdüğü mücadeleden kesitler sunan sinevizyon gösteriminin ardından divan kurulunun yerini alması ile genel kurul programı başladı.

Nihadioğlu, kurulu selamlayan konuşmasında birer mücadele mevzisi olan işçi derneklerinin genel kurullarının diğer birçok örgütte olduğu gibi yönetim kurulu seçimine sıkıştırılmaması, geçmiş dönemin değerlendirilip yeni dönem hedeflerinin tartışıldığı birer platform olarak değerlendirilmesi gerektiğini söyledi.

Açılış konuşmasını OSİM-DER Başkanı Mehmet Ali Karabulut

yaptı. Karabulut konuşmasında dünyada ve Türkiye'de sermayenin işçi ve emekçilere yönelttiği saldırıları anlattı. Saldırıların karşısında sınıf mücadelesinin tablosuna değindi. Kapitalizmin krizi büyüdükçe sosyal haklara dönük saldırıların da derinleştiğini belirten Karabulut, bölgede de benzer bir tablonun yaşandığını söyledi. Kapitalizmin bir bataklıkta çırpındığını ifade eden Karabulut, işçi ve emekçilere dayatılan çalışma ve yaşam koşullarını Davutpaşa'da, Tavukçu Yolu'ndaki tekstil atölyelerinde ve tersaneler cehenneminde yaşanan iş cinayetleri ile somutladı.

Karabulut iki genel kurul arasında OSİM-DER'in gerçekleştirdiği çalışmalara değindi. Bölgedeki tüm işletmelerde sorunların benzer olduğunu belirterek fiili-meşru bir hattın esas alındığını söyledi. Yürütülen mücadeleler sonucunda OSİM-DER'in bölge işçileri için bir adres olduğunu belirten dernek başkanı, bu noktaya gelinmesinin arkasında dernek çalışmasının dört yıllık çabası ve öncesindeki mücadele birikimi olduğunu vurguladı.

BDSP adına yapılan konuşmada, servet-sefalet kutuplaşmasının olanca hızıyla büyüdüğü, baskı ve şiddetin de sömürüye paralel olarak arttığı söylendi. Bu koşulların işçi ve emekçilere "Ya kapitalist barbarlık içerisinde çöküş, ya sosyalizm!" tercihini dayattığını belirten BDSP temsilcisi, tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu vurguladı.

HSGGP adına Metalurji Mühendisleri Odası'ndan Çetin Durukanoğlu yaptığı konuşmada 12 Eylül'den bugüne saldırıların artarak sürdüğünü belirtti. Fabrikaların, eğitimin, sağlığın ardından toprağın, suyun da saldırılara kurban gittiğini söyledi. HSGGP deneyimini aktaran Durukanoğlu, SSGSS'ye karşı verilen mücadelenin abartılmaması ancak bu mücadelenin öneminin iyi kavranması gerektiğini sözlerine ekledi. Birleşik mücadeleye vurgu yaptı.

Konuk konuşmalarında son olarak İstanbul Tabip Odası'ndan Süheyla Ağkoç söz aldı. SSGSS karşıtı mücadele içerisinde OSİM-DER'le tanıştığını belirten Ağkoç, İMES duvarlarının ardındaki cehennemi OSİM-DER sayesinde öğrendiğini, bundan sonra da OSİM-DER'le dayanışma içinde olacaklarını belirtti.

Aranın ardından çalışma raporunun görüşülmesine geçildi. Bu bölümde derneğin geçmiş süreci çeşitli yönleri ile değerlendirildi. Kuruluş sürecinden itibaren dernek çalışmasının içinde yer alan bir üye söz alarak 4 yıl içinde dernek çalışmasının aldığı mesafeyi anlattı. Derneğin tüzüğünde "tabanın söz ve karar hakkı"nın temel bir madde olarak var olduğunu ve bunun bir bakışın ürünü olduğunu ifade etti.

Çalışmaların yönetim kurulu ile değil tüm üyelerin katılımı ile planlandığını ve hayata geçirildiğini, özellikle

son bir yılda aylık üye toplantıları ile bu işleyişin daha da güçlü hal aldığını söyledi. Derneğin önünde fabrikalarda komiteleşmek gibi bir hedef olması gerektiğini vurguladı.

Başka bir üye söz alarak birleşik mücadele ile grev ve direnişlerde sınıf dayanışmasının önemini vurguladı. OSİM-DER'in bu noktada olanakları ölçüsünde yoğun bir çaba harcadığını söyledi.

Çalışma raporu üzerine yapılan konuşmaların ardından çalışma raporu ve mali rapor oylanarak oy birliği ile aklandı.

Divana çeşitli önergelerin sunulmasının ardından yeni döneme ilişkin tartışmalara geçildi. İlk önerge büyük 15-16 Haziran işçi direnişine ilişkin verildi.

Bu önemli eylemin her yıl çeşitli etkinliklerle anılması kararı alındı.

Sonrasında sosyal yıkım saldırılarının kapsamı ve mantığına ilişkin bir tartışma ile birlikte sosyal yıkım

6 Nisan 2008 / Kadıköy

saldırılarına

karşı mücadelenin kararlılıkla sürdürülmesi, bu çerçevede birleşik mücadele hattının daha da güçlendirilmesi için çaba harcanmasına karar verildi.

Derneğe ait resmi bir web sitesinin oluşturulması ve işçi sınıfını bölüp parçalamaya hizmet eden ayrımcı politikalara karşı mücadelenin devam ettirilmesini vurgulayan önergelerin ardından işçi sınıfının eğitimi konusunda bir önerge verildi. İşçilerdeki sınıf bilincini geliştirecek ve güçlendirecek bir eğitim sürecinin başlatılması oybirliği ile karar altına alındı.

Kurula sunulan başka bir önergeyle tekstil sektörüne gereken ağırlığın verilmesi, bu alanda çalışmaların yoğunlaştırılması gerektiği vurgulandı. İş kazalarına karşı çalışmaların ve mücadelenin güçlendirilmesi de genel kurula sunulan bir başka önerge idi. Tüm bu önergeler canlı tartışmaların ardından oybirliği ile kabul edildi.

Genel kurulda divana sunulan son önerge sene sonunda 2. Ümraniye İşçi Kurultayı yapılması üzerine oldu. 2,5 yıl önce gerçekleştirilen Ümraniye İşçi Kurultayı'nın bu yönde mütevazı bir adım olduğu, ancak şimdi sınıf hareketinin son dönem gelişme tablosu içinde bölgenin örgütlenme sorununun bir kez daha masaya yatırılması gerektiği ifade edildi.

Yapılan tartışmaların 2. Ümraniye İşçi Kurultayı'nın gerçekleştirilmesi karar altına alındı. Genel kurulun en canlı tartışmaları 6 üyenin söz aldığı bu bölümde gerçekleşti.

Önergelerin ardından seçime geçilmek üzere ara verildi. Seçimlere M. Ali Karabulut başkanlığında tek liste ile girilirken, gerçekleşen seçimde aday liste oy birliği ile yönetime seçildi.

Genel kurulun kapanış konuşması yeni yönetim adına M. Ali Karabulut yaptı. Karabulut, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da dernek çalışmalarının tüm üyelerin aktif katılımı ile gerçekleşeceğini belirtti. Tüm üyeleri bölge işçilerinin mücadelesini büyütme için mücadelede daha da aktif bir

şekilde rol almaya çağırıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

1 Mayıs 2008 / Şişli Aqos öni

6 Nisan 2008 / Kadıköy

Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı'nın ardından...

Sınıfın birliği ve mücadelesinde anlamlı bir adım!

Sınıf devrimcileri olarak uzun bir süredir gündemimizde olan Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı'nı 22 Haziran günü gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Onbinlerce işçinin çalıştığı Sincan'da, sınıfın birliği ve mücadelesi açısından anlamlı bir adım atmış bulunuyoruz.

Kurultay ön hazırlık süreci: Sınıf çalışmasında yeni bir düzey yaratma çabası

Sınırlı sayıda güç ve olanakla başlatmış olduğumuz kurultay ön hazırlık süreci önemli bir ön birikim yaratarak geride bırakılmıştır. Yaklaşık bir yıl öncesinde gündemimize aldığımız kurultay süreci çalışmamıza yeni bir soluk katmıştır. Sınıf çalışmamızda ileri düzeyin zeminini güçlendirmiştir. Kurultayın kendisi kadar ön hazırlık süreci de bu yönü ile geliştirici olmuş, çalışmamızın sınırlarını zorlamak açısından önemli bir imkana dönüşmüştür. Özellikle sınıfla yeni bağlar kurmak noktasında yeni adımların atılması, mevcut bağların güçlendirilmesi, tüm bunların planlı ve yoğunlaşmış bir çabaya konu edilmesi açısından kurultayın ön süreci fazlasıyla geliştirici olmuştur. Bir dizi ilk adım tam da bu dönemde atılabildiği. Tüm bunların yanısıra halihazırda devam eden grev ve direnişlerle gerçekleştirilen dayanışma eylemleri ve etkinlikleri kurultay ön sürecini zenginleştiren bir etkene dönüştürülmüştür.

Bu dönem içerisinde yüzlerce bülten, el ilanı, afiş pul vb. bir dizi araç birarada kullanılmış, işçilerin katılımını etkinleştirecek piknik, film gösterimi, panel gibi faaliyetler hayata geçirilmiştir. Ev ve işyeri ziyaretleri, işçi toplantıları, bizzat bu dönemde somut hedefler haline getirilmiş ve gerçekleştirilmiştir. Kurultayın ön hazırlık süreci sınıf çalışmamızda derinleşmeyi sağlayacak bir zemin oluşturma çabası ile ele alınmış ve buna uygun bir çalışma tarzı hayata geçirilmiştir. Yine bu dönemde, SSGSS saldırısı, TÜMTİS yöneticilerinin tutuklanması saldırısı, TEGA grevi, AKDAŞ'ta yaşanan işçi kıyımı, 1 Mayıs gibi gündemler kurultay gündemleri ile birlikte ele alınmış, somut bir müdahaleye konu edilmiştir.

Mütevazı ve anlamlı bir ilk adım: Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı

İşçi kurultayı Sincan'da bir ilktir. Bu yönü ile hem ön hazırlığı açısından hem de kurultayın kendisi üzerinden elbetteki belli eksiklikler barındırmaktadır. Fakat her şeye rağmen kurultay gerek içeriği, atmosferi, gerekse ortaya çıkardığı sonuçları ile anlamlı bir işçi etkinliği olarak gerçekleşmiştir.

Kurultaya dair burada vurgulanması gereken en temel nokta oluşturulan sınıf zemini. Başta Sincan OSB'de bulunan döküm ve makine fabrikalarından olmak üzere, yine bölgede bulunan demiryollarından ve TÜMTİS'te örgütlü ambar işçilerinden kurultaya anlamlı bir işçi katılımı sağlanabilmiştir. Elbette kurultaya katılım hem nicelik, hem de kapsadığı sektörlerin genişliği açısından hedeflerimizin altında kalmıştır. Fakat tam da kurultayı örgütleyeceğimiz sınıf zemini üzerinden bakıldığında dünden bugüne

katedilen mesafe açıkça görülebilmektedir.

Değinilmesi gereken bir başka önemli nokta ise, sınıfın birlikteliği ve mücadelesi açısından önemli bir yer tutan Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı sürecinde, bölgede temel bir yer tutan grevdeki TEGA işçileriyle sergilenen sınıf dayanışması olmuştur. Grevin en başından itibaren tüm olanaklarını greve sunan sınıf devrimcileri, yine kurultay süreci boyunca döne döne grevin sesini her gündem vesilesiyle diğer sınıf bölüklerine duyurmaya çalışmış, bu yönüyle örgütlenen tüm sınıf etkinliklerinde TEGA grevinin önemine vurgu yapmış, deyim yerindeyse grevin sesi ve soluğu olmuştur. Yine kurultay kürsüsünü grevci TEGA işçilerine açarak böylesi bir sınıf etkinliğini en başta TEGA grevinin bir mevzisine dönüştürmek istemişlerdir. Fakat başından itibaren süren genel ilgisizlik tablosu kurultay gününde kendisini göstermiş, son güne kadar hemen her gün çağrı yapılmasına rağmen grevdeki TEGA işçileri işçi kurultayına gereken katılımı sağlamamışlardır. Bunun kendisi sınıf devrimcileri tarafından ayrıca değerlendirmeye konu edilerek bu sorunu aşmaya yönelik ısrar ve çaba önümüzdeki dönemde de sürdürülecektir.

Kurultaya dair katılımın dışında söylenmesi gereken bir başka önemli nokta şudur; kurultayın içeriği ve sonuçları üzerinden önemli bir birikim elde edilmiştir. Kurultayda yürütülen tartışmalar ve sunumlar yılları bulan faaliyetimize ayrıca zenginlik katmış, mevcut deneyim ve birikimler büyük oranda somut tartışmalara konu edilmiştir. Özellikle Sincan OSB üzerinden yürütülen tartışmalar (kurultayın birinci bölümündeki sunumlar, Sincan OSB'de çalışma koşulları tebliği ve katılımcıların konu ile ilgili konuşmaları) bu açıdan ayrıca kurultayı güçlendirmiş, önümüzdeki dönem açısından ön açıcı olmuştur.

İşçi kurultayında öne çıkan zayıflık alanı ise kurultay gününün örgütlenmesi noktasında yaşanmıştır. Önden yeterince planlanmayan bazı

konular kurultay gününe teknik vb. aksaklıklar şeklinde yansımıştır.

Sınıfın birlikteliği ve mücadelesi için bir adım daha!

Geride kalan kurultay süreci sınıfın birlikteliği ve mücadelesi açısından yeni güç ve imkanlar yaratarak işlevini yerine getirmiştir. Şimdi tam da bu zemine dayanarak dahası kurultayın açığa çıkardığı olanaklardan daha etkin bir şekilde faydalanarak yeni ve daha güçlü adımlar atma zamanıdır. Sınıf devrimcileri olarak bu gerçeğin bilinciyle yürüyüşümüzü sürdüreceğiz. Sincan'da devrimci sınıf mücadelesini yeni mevzilerle taçlandırarak sermayenin korkularını büyütme devam edeceğiz.

Kurultay Hazırlık Komitesi

Kayseri İşçi Kurultayı'na çağrı...

Kayseri İşçi Kurultayı hazırlıkları çerçevesinde yürütülen çalışmalar devam ediyor. İşçi anketleri, işçi servis noktalarına gerçekleştirilen bildiri dağıtımları, işçi toplantıları, 15-16 Haziran paneli, Nazım anması ve en son Kayseri'de yayın yapan yerel televizyon kanalı KAY TV'deki açık oturum programına katılımı kurultay hazırlıkları hız kazanıyor.

19 Haziran akşamı KAY TV'de gerçekleştirilen açık oturuma Kayseri İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi adına 3 kişi katıldı. Saat 21.00'de başlayan program yaklaşık bir saat sürdü. Programda ilk olarak sözü kurultay çalışanı Bora Koç aldı. Kayseri'de işçi kurultayı düzenleme sebebini gerekçelendiren Koç, işçi ve emekçilere dönük saldırılara değindi. Bu saldırılar karşısında emekçilerin son derece dağınık ve örgütsüz olduğunu dile getirdi. Böylesi bir süreçte kurultayın önemine vurgu yaptı.

Programda Kayseri İşçi Kurultayı'nın işçi kadın çalışmasına ilişkin bilgi veren Meryem Serel de tarihsel gelişimi içinde kadının ezilmişliğine değindi. Emekçi kadınların toplumsal ölçekte yaşadığı sorunları sıraladı.

Programda son söz Atlen Yıldırım aldı. Konuşmasına, dünyada ve Türkiye'de işçi hareketinin genel tablosuna değinerek başlayan Yıldırım, kapitalizmin dünya ölçeğinde yeniden şekillendiğine işaret etti. İşçi sınıfının kendi arasında sektör, ücret, ırk, mezhep, sendikali-sendikasız, işçi-işsiz gibi sebeplerden dolayı parçalandığını vurgulayan Yıldırım, bu parçalılık karşısında sınıfın bütününe kucaklayan bir örgütlenme tarzının oluşturulması gerektiğini belirtti. Bu tarzın adını 'taban örgütlenmesi' olarak koyan kurultay çalışanı konuyla ilgili destekleyici örnekler verdi. Yıldırım'ın konuşması işçi sınıfının yaşadığı sorunlar karşısında kurultayı sahiplenme ve örgütlenme çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı gerçekleştirildi...

Sincan işçilerinin birliği yolunda bir ilk adım!

Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı 22 Haziran Pazar günü gerçekleştirildi. **“İnsanca bir yaşam ve çalışma koşulları için örgütlü mücadeleye!”** şiarıyla düzenlenen kurultay boyunca pek çok işçi ve emekçi söz alarak sorunlarını dile getirdi, çözüm önerilerini sundu, canlı tartışmaların parçası oldu.

Kurultay, hazırlık komitesi adına bir demiryolu işçisinin kurultayı selamlayan açılış konuşmasıyla başladı. Açılış konuşmasında dünya ve Türkiye’de işçi sınıfının kölece çalışma koşullarına mahkum edildiği, buna karşı kurtuluşun yolunun sınıfın örgütlü mücadelesinden geçtiği vurgulandı.

Açılış konuşmasını **Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı** sözcüsünün konuşması izledi. Kurultay sözcüsü, kurultayın Sincan için taşıdığı önemden bahsetti ve bugünkü kurultayın gündemini esas olarak **Sincan OSB**’de çalışan işçilerin ağır çalışma koşulları, düşük ücretler, fazla mesailer, iş kazaları, işçi sağlığı ve örgütlenme sorunlarının oluşturacağını belirtti. Kurultay Hazırlık Komitesi’nin üç aylık bir çalışma sürecinin ardından hazırladığı tebliğlerin sunulacağını duyurdu.

Program **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** tarafından hazırlanan **‘Geçmiş Aşarak Geleceği Kazanacağız!’** isimli sinevizyon gösterimi ile devam etti.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu adına yapılan konuşmada kurultayın anlamı ve önemi anlatıldı.

TÜMTİS Ankara Şube Yönetim Kurulu’ndan bir işçi, kurultayı selamladı. İşçilerin kölece çalışma koşullarına karşı örgütlenmesinin önemine vurgu yaptı.

Çağdaş Hukukçular Deneği (ÇHD) Ankara Şubesi Sosyal ve Ekonomik Haklar Komisyonu adına söz alan **Avukat Elvan Olkun** ise öncelikle avukatların yaşadıkları sorunlardan bahsetti. Çalışma koşullarının her geçen gün kötüleştiğini ifade etti. Hakları için mücadele yürüttüklerini belirtti. Ortak mücadelenin önemine değinen Olkun, Sincan OSB’deki çalışmalarını önemli bulduklarını belirtti. Yasal hakların uygulanabilmesi için dahi mücadelenin

şart olduğunu vurguladı.

Sincan OSB’den bir döküm işçisi havzada yaşanan sorunları kendi yaşamından örneklerle anlattı.

Birleşik Metal-İş Sendikası eski örgütlenme uzmanı **Cefa Erdoğan** ise Sincan’da **Ekstra-Metal** ve **TEGA** deneyimlerine değindi. Sınıfı örgütlemenin yalnızca sendikalar tarafından yürütüleceğini düşünmenin doğru olmadığını belirten Erdoğan, bu işi sınıfsal bakışa sahip öznelerin tabandan gelen hareketle yapabileceklerini vurguladı. Erdoğan’ın konuşması kurultayın önemli bir yerde durduğu vurgusuyla sona erdi.

Prof. Dr. Yüksel Akkaya, işçi sınıfının kapitalizm tarafından insanlıktan çıkartılmasına ve yürütülen mücadelenin bu anlamıyla insanca bir yaşam mücadelesi olduğuna değindi. Kapitalizmin insanı işçileştirdiğinden ancak aslında bu anlamıyla işçileşmenin iyi bir şey olmadığından bahseden Akkaya, kapitalizmin işçileri uzun çalışma saatlerine mahkum ederek işsizliği artırdığına değindi.

Akkaya, konuşmasında Ludist hareket ve Lyon ayaklanması gibi deneyimlere de değinerek bunlardan öğrenilecek çok şey olduğunu vurguladı.

Aranın ardından **Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı Hazırlık Komitesi** tarafından hazırlanan tebliğlerin sunumuna geçildi. Kurultaya **“Sincan OSB’de çalışma koşulları”, “Sosyal yıkım saldırıları”, “İşçi sınıfının üzerindeki burjuva ideolojinin etkisi”, “Sincan OSB’de örgütlenme sorunları ve deneyimleri”** tebliğleri sunuldu.

Tebliğ sunumlarının ardından **Sincan İşçilerin Birliği Kurultayı Hazırlık Komitesi** adına kapanış konuşması yapıldı. Konuşmada Sincan’ın son süreçte TEGA ile birlikte ilk grevi yaşadığına değinildi. Kurultayın Sincan’da çalışan işçiler için örgütlenmeye yönelik bir “ilk adım” olduğu belirtildi.

Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu’nun söylediği işçi marşları ile kurultay sona erdi.

Kurultaya özellikle demiryolu, OSB ve ambar işçileri katılım sağladı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Esenyurt’ta 15-16 Haziran pikniği

Esenyurt İşçi Kültürüvi şanlı 15-16 Haziran Direnişi’nin 38. yıldönümü vesilesiyle 22 Haziran günü birlik ve dayanışma pikniği düzenledi.

Piknik sabah 10:30’da başladı. Ortak kahvaltının ardından saat 12:30’da piknik programına geçildi.

Program devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından 15-16 Haziran Direnişi’nin anlamı, önemi ve güncel çağrısı üzerine bir konuşma yapıldı. 15-16 Haziran Direnişi’nin işçi ve emekçilerin mücadelesine ışık tuttuğu belirtildi. Son yıllarda sınıf cephesinde yaşanan hareketliliğe değinildi, mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı.

Açılış konuşmasının ardından 15-16 Haziran’a ilişkin hazırlanan sunuma geçildi. Direnişin bu topraklarda halen aşılamamış olduğu ancak yeni 15-16 Haziranlar’ın yaratılabileceği, bunun imkanlarının olduğu belirtildi.

Ardından Koma Karker söylediği türkü ve ezgilerle sahne aldı. Koma Karker’in sunduğu dinletinin ardından programa ara verildi.

Aranın ardından etkinlik Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Grubu’nun programıyla devam etti. Nazım Hikmet ve Ahmed Arif’ten şiirler okundu.

Daha sonra gerçekleştirilen söyleşide pek çok işçi ve emekçi 15-16 Haziran Direnişi ve sınıf hareketinin sorunları üzerine söz alarak düşüncelerini belirttiler. Piknik halaylarla son buldu.

90 kişinin katıldığı piknikte “İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!”, “Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları coşkulu bir şekilde atıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Sosyalist Kamu Emekçileri'nden KESK Genel Kurulu öncesi panel...**“Fiili, meşru, militan mücadele hattını örmek için ileri!”**

KESK, şube ve merkez genel kurullarının ardından 27-28-29 Haziran tarihlerinde **3. Olağan Genel Kurulu**'nu gerçekleştirecek.

Kamu emekçileri, 3. KESK Genel Kurulu'na biriken sorunlar, tırpanlanan haklar, her geçen gün küçülen örgüt yapısı, bireysel ve grupsal çatışmalar ile girecekler.

Sosyalist Kamu Emekçileri, KESK Genel Kurulu öncesinde **“Sosyal yıkım saldırıları ve KESK'in tutumu!”** başlıklı bir panel düzenleyerek mücadelenin ve örgütlenmenin sorunlarını tartıştılar.

21 Haziran günü İstanbul Tabip Odası Kadıköy Temsilciliği'nde gerçekleştirilen panele **Prof. Dr. Yüksel Akkaya**, Kimya Mühendisleri İstanbul İl Müdürü ve HSGGP 1. Bölge yürütmesinden **Erkan Arslan** ve **Sosyalist Kamu Emekçileri temsilcisi** konuşmacı olarak katıldı. Canlı tartışmaların gerçekleştirildiği panel 3,5 saat sürdü.

Panel KESK'in ve kamu emekçileri hareketinin yaşadığı sorunlara değinen kısa açılış konuşmasıyla başladı.

Panelin ilk konuşmacısı Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şube Müdürü Erkan Arslan'dı. Arslan konuşmasına, **“KESK genel kuruluna hazırlanmak yerine gelecek dönemi kucaklamak”** çerçevesindeki anlatımıyla başladı.

KESK'in 18 yaşında bir çocuk olduğunu söyleyen Arslan, 3. KESK Genel Kurulu'nun başarılı geçmesini dilemek yerine, gelecek döneme nasıl hazırlanmak gerektiği üzerine konuşmak gerektiğini ifade etti.

Arslan şunları söyledi: **“Kamu emekçileri, Avrupa işçi sınıfının sınıf savaşmaları neticesinde kazanılan sosyal haklar mücadelesinde sınıfta kalmıştır. Saldırıları karşısında KESK, HSGGP içerisinde yer aldı. Daha sonra ‘iki başlılık olmaz’ sözleri söylendi. Ankara eylemi araç rolü gördü. Ankara eylemi gerçekleşmeyince Platform 1-0 yenildi. Bu durumda çubuğu kendimize bükmeliyiz. Biz, bizim önümüze engel oluşturan yapıya karşı ne yapmalıydık? Duruma böyle bakmalıydık. Biz buradan genel kuruldan bir şey beklemek yerine, gelecek süreçte neler yapabiliriz oradan bakalım.”**

Arslan, **“KESK kendi yasalarını sokakta kendisi yapa yapa nasıl ‘sokağa’ düştü? Tartışmalarımız bu zeminde olmalı”** diyerek KESK'in bu duruma gelmesinde herkesin payı olduğunu düşündüğünü vurguladı. KESK'teki yozlaşmayı ve mücadelecilerden çizgiden uzaklaşmayı örneklerle anlattı.

Arslan'ın ardından söz alan Yüksel Akkaya konuşmasına sendikaların sendika olması için gereken şartları sıralayarak başladı. Akkaya, sendikaların işlevini ise **“üyelerinin ekonomik, sosyal haklarını koruyan ve geliştiren örgütlülükler”** olarak tanımladı. Şimdiki sendikaların emekçilerin haklarını geliştirmek bir yana temel görevlerini bile yerine getirmediğini vurguladı. Konuşmasına fiili-meşru mücadeleye vurgu yapan önermelerle devam eden Akkaya, KESK'in hiçbir yasaya bakmadan üyelerinin çıkarları için toplu pazarlığa gitmesi ve grev hakkını kullanması gerektiğini belirtti.

KESK'te 1995 yılında sokakta kazanılarak oluşan fiili-mücadele geleneğinin sonraki süreçte ortadan kalktığını belirten Akkaya, yükselmesi gereken hareketin geriye doğru gittiğini ve kırılma

noktalarından birisinin ise konfederasyonun yasal mevzuatın içine kendini hapsedmesi olduğunu söyledi.

“Kapitalizm hak ve özgürlükleri vermek için değil kısıtlamak için vardır. Siz mücadele ettikçe bazı haklar kazanılır” diyerek sözlerini sürdüren Akkaya, KESK'in çok hızlı bir şekilde bürokratikleşme ve yabancılaşma sürecine girdiğini ifade etti. KESK'in bir takım eylemleri düzenlerken bu eylemlere kendisinin bile inanmadığını belirtti.

Akkaya, yönetici seçimlerinde çürüme yaşandığını, KESK'in her genel kuruldan sonra daha kararlı yapıda çıkacağına, tam tersi bir yapıda oraya çıktığını belirtti. Akkaya konuşmasında bu anlayışın ve işleyişin değişmesi gerektiğine vurgu yaparak **“KESK'i yıkmak”** gerektiğini söyledi.

Panelin son konuşmacısı ise panele ev sahipliği yapan Sosyalist Kamu Emekçileri adına Boran Kutlu oldu. Kutlu yaptığı konuşmada şunları söyledi:

“Genel kurulları geçmişin tartışıldığı, gelecek döneme hazırlanıldığı yerler olarak algılıyoruz. Oysa genel kurullar artık gruplar arasındaki çekişmelerden çıkmış bireyler arası çekişmelere varmıştır.”

KESK'te yaşanan kırılmayı **“Sahte sendika yasası karşısında KESK'in tutumu”**, **“Anadilde eğitimin tüzükten çıkarılması”**, **“Bireyler arası çatışma”** olmak üzere üç başlık altında tanımladı.

Kutlu, bu kırılmayı düzeltecek olan insanların/anlayışların bir araya gelemediğini ve onların da bir kırılma yaşadığını ifade etti. İşyerleri ile güçlü bağların kurulması ve taban örgütlülüğünün sağlanması gerektiğini vurguladı. Kamu emekçisinin konuşması şu sözlerle son buldu: **“KESK'in son süreçlerini yeniden gözden geçirip, işyerleriyle bağını kurup, program çıkartmazsak bu KESK'in sonu olur. Bunu ortaya çıkaracak güçler var. Yeter ki, bir program çıkartıp mücadele edelim.”**

Aranın ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Soru-cevap bölümünde, katılımcılar söz alarak düşüncelerini açıkladılar ve kürsüde yer alan konuşmacılara sorularını yönelttiler. Katılımcıların etkin olarak katıldığı söyleşide kamu hareketinin

tıkınma noktaları ve çıkış kanalları üzerine zengin tartışmalar yapıldı. KESK'in kuruluş döneminden bu yana mücadele içerisinde yer alan sendikacı, çalışan ve katılımcıların geçmiş dönem değerlendirmelerini, hareketin yaşadığı geri çekilmeyi ve kırılma noktaları üzerinde durmaları oldukça işlevli oldu. Program tartışmaları da soru cevap bölümünün bir diğer başlığıydı. Bu bölümde ayrıca delege sistemi, sözleşmeli öğretmenlik, saldırılar, kamunun değişen yapısı vb. üzerine canlı tartışmalar yaşandı. Çok sayıda kişinin söz alıp düşünce belirtmesi KESK'i tartışmaya ve müdahale etmeye duyulan yakıcı ihtiyacın somut göstergesiydi.

Soru-cevap bölümünden sonra son söz hakkı kürsüye verildi. Panelist Erkan Arslan, tabanın söz, karar ve inisiyatif hakkının önemine değindi. Sendikaların, kurumların kitlelerin örgütlenmesinde ve mücadelesinde araç olduklarının unutulmaması gerektiğini söyledi. Son olarak KESK'i eleştirirken KESK yönetimi diye ifade etmenin gerekliliğinin altını çizdi. KESK'in örgütlülüğüne sahip çıkma çağrısında bulundu.

Yüksel Akkaya ise, gelen soruları yanıtladı. KESK'teki yozlaşmaya ilişkin vurgular yaptı. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesinin altını bir kez daha çizdi.

Sosyalist Kamu Emekçileri temsilcisi Boran Kutlu da konuşmasında ilerici, bilinçli devrimci kamu emekçilerinin görevlerine işaret etti. İşyerlerinde örgütlenmenin önemine vurgu yaptı.

Baştan sona canlı bir atmosferde geçen panele 40'ı aşkın kişi katıldı.

Bir dönemin ardından...

Gençlik örgütlenmesi sorunu, Genç-Sen ve tutumumuz üzerine...

Gençlik örgütlenmesi sorunu günümüz gençlik mücadelesinin temel ve öncelikli sorunlarının birisidir. Zira hareketin kalıcı sonuçlar oluşturması, kitleselleşmesi ve birleşik bir karakter kazanması bu sorun kapsamında ortaya çıkacak çözümlerle dolaysız bir ilişki taşımaktadır.

“Gençlik hareketinin verili durumu, örgüt ve birleşik bir gençlik örgütlenmesi sorununu tüm yakınlığı ile karşımıza çıkartmaktadır. Bu parçalı ve dağınık gençlik mücadelesine ilerici güçlerin biraraya geldiği bir zeminde politik ve örgütsel bir tutum almak, ilerici bir adım, olumlu bir gelişmenin ifadesi olacaktır. Genç-Sen bu açıdan gençlik içinde oynayabileceği misyonu yerine getirebildiği koşullarda, açık ki desteklenmesi gereken bir çaba olacaktır. Ancak bugünkü kitle dışılık Genç-Sen’in oynayabileceği bu olumlu misyonu tartışmalı hale sokmakta, onu henüz doğum aşamasında etkisizleştirmektedir. Gençlik mücadelesi ile Genç-Sen ilişkisi açısından asıl sorun budur. Sorun çözümlenmediği koşullarda, birleşik bir mücadelenin olanakları, örgüt sorunu çerçevesinde anlamlı olabilecek bir takım tartışmalar süreç içinde heba edilecek, kaybeden oldukça sınırlı olanaklarla yürüyen gençlik hareketi olacaktır.” (Ekim Gençliği, “Birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik örgütlenmesi için!”, sayı:105)

Bu kısa ancak öznlü anlatımda ve henüz dönemin başında, genç komünistler; Genç Sen’in birleşik örgüt ve mücadele açısından oynaması gereken rolü ve başlangıç sürecindeki yetersizliklerini açıklıkla ortaya koymuşlardı. Bugün aradan bir dönem geçtikten sonra Genç Sen’in mücadele içindeki yeri ve ortaya çıkarttığı sonuçları değerlendirmek; yeni dönemde Genç Sen’e müdahalemizin yönünü belirlemek açısından önem taşımaktadır.

Genç Sen: Hareket için bir örgüt mü? Harekete rağmen bir örgüt mü?

Herhangi düzeyde bir gençlik örgütlenmesi hareketle ve mücadelenin sorunlarıyla kurduğu bağ ölçüsünde bir anlam taşıyacaktır. Bu örgüt sorununda oldukça yalın bir gerçeği ifade eder. İlgili alanımızın sorunlarına duyarsızsanız, kitlesel bir mücadelenin sorun ve gündemlerine duyarsızsanız siyasal yaşam sizi ciddiye almır bir örgütlenme olmaktan alıkoymaz. Zira burada asli olan; hareket örgüt arasındaki ilişki ne yazık ki bulunmayacaktır.

Genç Sen üzerine ciddiye alınır bir eleştiri ve değerlendirme açık ki bu ilişki çerçevesinde kurulmak durumundadır. Zira elimizde örgütü tartışacağımız başkaca bir ölçüt bulunmuyor.

Peki Genç Sen’in dönem pratiği bu açıdan ne ifade etmektedir? Genç Sen dönemin ve kuruluş sürecinin başlangıcında aşmak zorunda olduğu mücadele dışılığı; gelinen yerde bir kimlik ve karakter haline getirmiştir. Zira dönem boyunca toplantılar örgütleyen; kendinden menkul bir üye kayıt ve “örgütlenme süreci” gerçekleştiren Genç Sen ne etkili bir politik söylem ne de dinamik bir örgütsel gelişme ortaya koyamamıştır.

1 Mayıs’ta elle tutulur bir tutum alamayan,

kampanya çalışması traji komik bir biçimde ve ortaya tek elle tutur sonuç çıkaramadan sonlanan, ÜSF’yi anlamlı bir deneyim haline getirebilecekken gösterilen ilgisizlik nedeni ile etkisiz bir panel/etkinlik haline getiren anlayış bugün Genç Sen’in hareket açısından taşıdığı önemi sorgulanır hale getirmiştir.

Bu açıdan Genç Sen sadece bizim cephemizden değil, gençlik içinde sorunla az çok ilgili ve duyarlı unsurlar açısından da tartışmalı hale gelmiş bulunuyor.

Hareketle örgütün kurması gerektiği ilişkiyi kavrayamayan bir örgütlenmenin kitlelere güven vermesi; siyasal örgütlere daralan yapısını kırması olanaklı değildir. Ne yazık ki bugün Genç Sen’i çöküşe sürükleyen eğilimin bu ilerici duyarlılıkla fazlaca da bir ilişkisi bulunmamaktadır.

Bu açıdan Genç-Sen mevcut durumu ile hareket için bir örgüt değil, kendinden menkul ve hareketten bağımsız bir “çizgisi” olan bir çevre görüntüsü vermektedir. Gün geçtikçe daralan ve ilerici güçlerden uzaklaşan örgüt yapısı bunun açık bir göstergesidir. Her yerelde karşılaşılabilecek ancak baskın bir örnek verelim. Yüzlerce üyesi bulunan ve henüz başlangıçta yüze yakın ODTÜ öğrencisinin katıldığı toplantılar alabilen ODTÜ Genç-Sen bugün 5-8 kişilik toplantılara sıkışmış bulunuyor. Bu örnek üzerine Genç-Sen içindeki tüm özneler ciddiyetle düşünmelidir. Ve yine bu süreç ODTÜ’de yüzlerce kişilik eylem ve çalışmaların örgütlendiği dinamik bir süreçtir.

Bu anlayış henüz başlangıçta mücadeleye burun kıvıran tutumun dolaysız bir sonucudur. Birileri gençlik hareketini tüzüğe uydurmaya çalışırken, ODTÜ örneğinde olduğu gibi gerçek yaşam tüzüksel dayatmaları parçalamakta; geriye de 5-8 kişilik tortular bırakmaktadır.

Birileri “uzun maraton” güzellmeleri ile güncel gerçekliğin üzerini örtmeye çalışsalar da, Genç Sen gün geçtikçe hareketten kopmaktadır. Maratonun sonunda ortaya çıkacak ise en hafif ifade ile bir tabela olabilir ancak. Ve gençlik hareketinin yeni tabelalara ihtiyacı yoktur.

Genç Sen: Birleşik bir örgüt deneyimi mi? Birkaç liberal çevrenin tekkesi mi?

Birleşik bir örgütsel deneyim öncelikle kendini hareketin sorunlarının çözümüne kilitlenmiş bir birleşiklik olarak ifade etmek zorundadır. Bu açıdan birleşik bir örgütlenme birkaç siyasetin aritmetik toplamı değildir. Bugünün gençlik mücadelesi içinde siyasal ve ilerici güçlerin bir arada bir örgütsel arayış oluşturması, sorunun çözümü değil; çözüm noktasında atılmış bir başlangıç adımı olacaktır. “...bugünün gençlik hareketinde hareketin biriken sorunlarına dönük herhangi düzeyde bir çözüm arayışı, ilerici güçlerle birleşmeyi bir tercih değil zorunluluk haline getirmektedir. Kendi içine daralmış, bugüne kadar ortaya çıkan olanakları ve ilerici birikimi yok sayan ya da bünyesinde toparlamak için etkin bir çaba ortaya koymayan herhangi bir örgütlenmenin kitle mücadelesini geliştirmede ve

kitleleri örgütlemeye bir başarı şansı

bulunmamaktadır.” (Ekim Gençliği, aynı yazı) Burada tanımlamaya çalıştığımız ilerici birikim hareketi oluşturan tüm ilerici duyarlılığın bütünüdür. Siyasal gençlik gruplarından klüp ve topluluklara, komisyon ve kollardan, ilerici gençlik güçlerinin bütününe kadar etkin bir çaba ile ilerici birikimi tahkim etmeyi, örgütlemeyi hedeflemeyen bir anlayışın birleşik bir örgütsel deneyim oluşturabilme şansı bulunmamaktadır.

Öte yandan hareketin bugünkü darlığı düşünüldüğünde birleşik bir hareket açısından asıl sorun ilerici güçlerin birlikteliğini etkin bir kitle çalışmasının ve kitlesel bir gençlik mücadelesinin kaldıracağına dönüştürmektir. Bu başarılmadan bugünkü sınırlı güçlerin biraraya gelmesinin kitle mücadelesi açısından önemsenebilir bir sonuç oluşturmasını beklemek anlamsızdır.

Bu açıdan birleşik bir örgütsel anlayış açısından üç beş siyasetin biraraya gelmesi bir çözüm değil, doğru bir pratik ve politik hatta çözüm için bir araç ve etkin bir yöntem olarak tanımlanabilir ancak.

Bu kapsamda Genç Sen pratiği önemli sorunlar taşımaktadır. Zira bugünkü biçimde ortada bir birleşik örgütlenme olduğundan söz etmek dahi olanaksızdır. Birçok yerelde örgüt ve birleşik mücadele temsilciler seçimi ve bu seçimler eksenindeki ortaklaşmalara indirgenmiş; tüzüğün mücadele dışı ve bürokratik yapısının desteği ile tabana dayalı bir örgütsel inşa sürecinden gitgide uzaklaşmıştır.

Gençlik alanında sınıf mücadelesinde çokça alışık olunan sendikal bürokrasinin kaba bir tekrarı yaşanmaktadır. Tek bir farkla ki, sendikal bürokrasinin gün geçtikçe daralsa da denetim altında tutması gereken bir tabanı bulunmaktadır. Ancak Genç Sen’in halihazırda böyle bir tabanı dahi bulunmamaktadır. Yani bizim bürokrasi henüz olmayan bir tabanın bürokrasisidir, paylaşılmaya çalışılan koltuklar hayali koltuklardır.

Yine Genç Sen birkaç örgütün elinde oyuncak haline gelmektedir. 1 Mayıs’a dönük etkili bir çaba ortaya koymamanın gerisinde ne vardır? Açık ki bunun gerisindeki neden siyasetlerin kendi siyasal örgütlülükleri ile 1 Mayıs’a çıkma kararlarıdır. Bu çerçevede Genç Sen’e dönük bir tartışma yapmadan süreç geçirilmiştir. Bunun sonucu 1 Mayıs eylemlerinden yansıyan Genç Sen adına koca bir hiçlik olmuştur.

Bu sorunlar aşılmadan Genç Sen’in “asla yalnız yürümeyeceksiniz” söyleminin bir ciddiyeti bulunmayacaktır. İnsanlar yüzlerce kişilik toplantılar örgütlerken, eylemler yaparken; ODTÜ boykot çalışmasında olduğu gibi “boykotu destekliyoruz” afişleri yaparak gençliğin yanında yürüneceği düşünülüyorsa, açık ki Genç Sen aktivistleri yanılıyorlar. Bu katıldığımız boykot toplantılarında yaşadığı gibi en fazla gülüşmelere neden olabilir.

Genç Sen ve devrimci müdahale sorumluluğu...

Açık ki üstte bahsedilen sorunlar çözümsüz değildir. Ancak Genç-Sen içindeki devrimci siyasal

duyarlılığın sınırları en azından bugün için sorunları çözecek bir ilkesel ve politik müdahale zeminini birleşik bir biçimde hayata geçirmeyi engellemektedir.

Bu açıdan sorunun çözüm zemini zorlaşmakta, örgütte reformizmin tahribatı gün geçtikçe derinleşmektedir. Sorun başından bu yana iki farklı anlayış sorunudur: *Hareket için bir örgüt mü? Harekete rağmen bir örgüt mü?, Birleşik bir örgüt deneyimi mi? Birkaç liberal çevrenin tekkesi mi?* soruları ise aslen bugün bu iki farklı anlayışın karşı karşıya geldiği tartışma alanlarını ifade etmektedir. Hareket için ve birleşik bir örgüt anlayışını savunuların karşıt eğilimi etkisizleştirilmesi, bu sancılı sürecin aşılmasının kritik halkasını oluşturmaktadır.

Bugün için Genç-Sen'e devrimci müdahale açısından iki temel handikap sözkonusudur, birincisi az çok tutarlı bir devrimci muhalefeti ve tutumu Genç-Sen içinde bir arada örgütleyebileceğimiz asli öznelere önemli bir kısmı gündeme kayıtsızlığını korumaktadır. Bu kayıtsızlık aşılmadan, Genç-Sen'i ihtiyaca yanıt veren bir örgüt haline getirmek ne yazık ki olanaksızdır.

İkinci olarak ise Genç-Sen içindeki bir kısım devrimci çevrelerin bize anlaşılabilir bir biçimde ortaya konulan "Genç-Sen reformizmle mücadele alanı değildir" argümanı ve bu çerçevede "örgütü yıpratmadan" muhalefeti örgütlemeyi salık veren tutumlarıdır. Bu arkadaşlar hiç ciddi bir örgütlenme deneyimi gördüler mi acaba? Bize tarihsel veya güncel olarak "reformizmle mücadele zeminini olmayan" bir tek kitle örgütlenmesi deneyimi gösterebilirler mi?

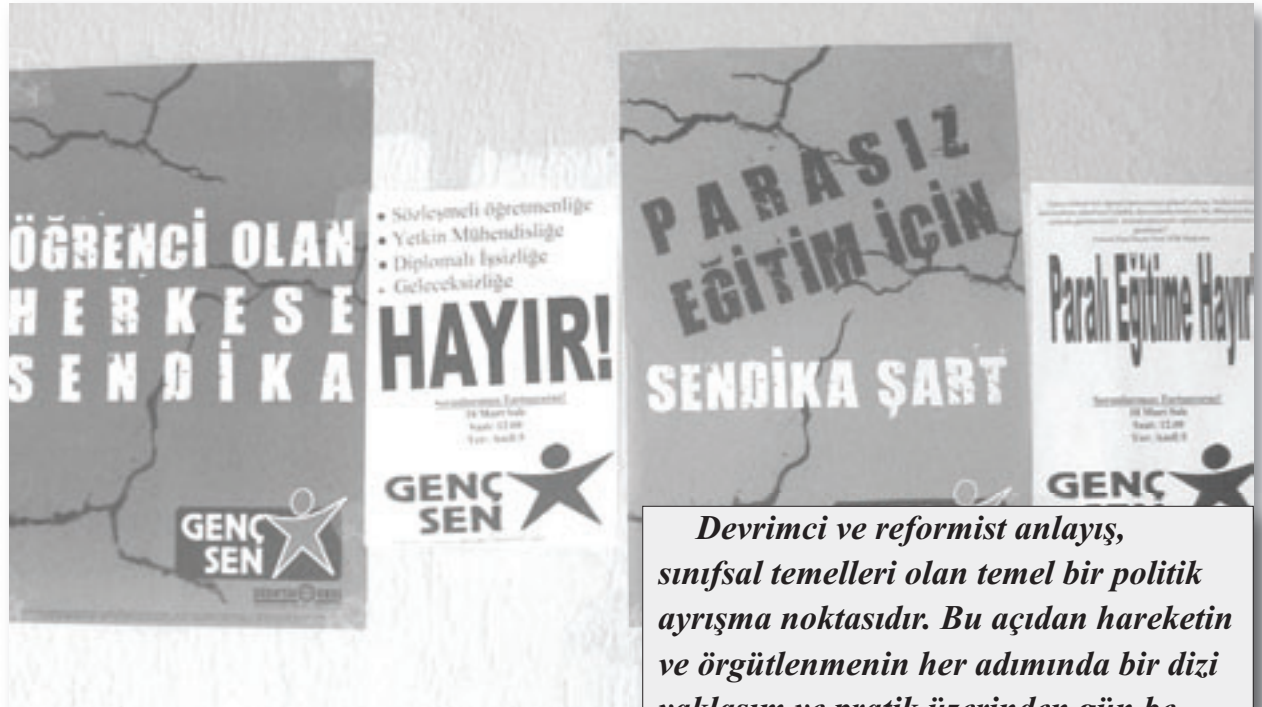
Devrimci ve reformist anlayış, sınıfsal temelleri olan temel bir politik ayrışma noktasıdır. Bu açıdan hareketin ve örgütlenmenin her adımında bir dizi yaklaşım ve pratik üzerinden gün be gün bu ayrışma kendini ortaya koyar. Bizim yıpratmaya çalıştığımız ise birleşik örgüt değil, bu örgütteki reformist tahribatın kendisidir. Birleşik mücadele ve bu birleşik mücadelenin devrimci karakterde sonuçlar oluşturması için mücadele etmek temel bir zorunluluktur. Bu açıdan bize salık verilen anlayış bize her dönem uzak olmuştur. Birlik, mücadele, birlik anlayışı gerçeklerin üzerine örtmeyi değil açık bir tutumla siyasal ve devrimci doğruları ortaya koymayı zorunlu kılar, hangi sınırlarda ve gerekçeyle olursa olsun reformizmle uzlaşmayı değil. Bu açıdan reformizmle örgütsel olarak aynı kitle örgütünün bir parçası olmak, aynılaşmak yada zaman zaman uzlaşmak anlamına gelmemektedir.

Genç Sen içinde devrimci pratiğin sorunları üzerine...

Dönem boyunca devrimci Genç-Senliler'in müdahaleleri Genç-Sen'in görece hareketliliğinin zeminini oluşturmuştur. Zira devrimci Genç-Senliler'in etkin olduğu birimler dışında elle tutulur bir sonuç ne yazık ki oluşturulamamıştır. Tartışmalar tüzük hükümlerine sıkıştırılarak hareketsizlik kutsanmış, bu arada Genç Sen merkez yürütmesi elle tutulur tek bir yaklaşım ortaya koymadan, belirlemelerin arkasında durmak yönlü tek bir çaba harcamadan bir dönemi geride bırakmıştır.

Buna karşın devrimci Genç Sen'lilerin görece etkinliğinin oluşturduğu sonuçlar ise ne yazık ki istenilen dönüşümü yaratmaktan oldukça uzaktır. Zira bu alanlarda reformist anlayışın neredeyse tek bir katkısını almadan yürütülen çalışmaların istenilen yaygınlıkta ve genişlikte sonuçlar ortaya çıkmamıştır.

Burada sorun açık ki kitlelerle kurduğumuz bağın düzeyidir. Nitekim politik tutum ve yaygın propaganda etkili bir taban çalışması ve bunun ürünü

bir örgütlenme sürecini doğurmadığında ortaya çıkan sonuçların sürekliliği istenilen düzeyde olamamaktadır. Bir dizi ilde dönem içinde örgütlenen eylemler ve çalışmalar süreklilikten yoksun ve bu açıdan hedefsiz faaliyetler olarak kalmıştır.

Bunda ilerici çabaların önüne geçen bürokratik tarz ve tartışmalar etkili olsa da sorunu açıklamaya yetmemektedir. Burada asıl yetersizlik kendi faaliyet kapasitemiz, kitlelerle buluşma çabamız ve bu çerçevede ortaya konulan sistematik müdahalelerdir. Bunlar yapılmadan Genç-Sen ilgili alanlarda etkili bir politik çalışmanın ürünü sürekli bir tabana dayanmadan başarılı sonuçlar ve kalıcı olanaklar oluşturmak ne yazık ki olanaksızdır.

Bu açıdan dönem boyunca Genç Sen içinde oluşturulan etkili muhalefet ve devrimci pratik ayrışmalar, yaygın bir kitle tabanının manivelası haline getirilememiş; bu açıdan da Genç Sen'e müdahale zeminini önemli ölçüde sınırlanmıştır.

Birleşik devrimci bir hareket için birleşik ve devrimci bir Genç Sen!

Bir dönemin verileri ışığında bu deneyimin sönümlenmemesi için kararlı ve hedefli bir çalışma yürütmek güncel planda önemli bir siyasal çerçeve ifade etmektedir.

Bu kapsamda Genel kurul sürecine kadar Genç Sen içinde ana hareket tarzımızı genel başlıkları ile tanımlamaya çalışalım:

Genç Sen halihazırda birleşik bir çalışma zemini genel ölçüde oluşturamamıştır. Bu kapsamda kitle çalışmasını buna uzak olan anlayışlarla beraber örgütlenme çabası, çoğu durumda çalışmayı zora sokan sonuçlar oluşturmaktadır. Bu nedenle ortak çalışma açısından anlamlı olanaklar taşıyan taşra birimlerini ve sınırlı sayıdaki merkez üniversite çalışmasını dışta tutarak; çalışmanın siyasal tabanı açısından ortak bir çabaya dayanmadığı alanlarda politik gündem ve başlıklar üzerinden bağımsız siyasal faaliyetimize ağırlık vermek esas olacaktır. Zira sürükleyici bir kuvvet ortaya çıkarmadan, ilgili alanlarda reformizmin yarattığı ataleti ve beklemeyi aşabilme şansımız bulunmuyor.

Örgütün gelişeceği asıl alan politik mücadele alanıdır. Bu kapsamda Genç-Sen'in atalet içindeki organlarında gereksiz yere boğulmak yerine, birleşik veya ayrık olarak gençliği ve bu açıdan Genç-Sen'i de sürüklemeyi hedefleyen bir tutum mutlak suretle ortaya konulmalıdır.

Çalışmanın birleşik bir olanak taşıdığı tüm alanlarda Genç-Sen faaliyeti ortak çalışma açısından taşıdığı olanaklar çerçevesinde etkin bir biçimde

Devrimci ve reformist anlayış, sınıfsal temelleri olan temel bir politik ayrışma noktasıdır. Bu açıdan hareketin ve örgütlenmenin her adımında bir dizi yaklaşım ve pratik üzerinden gün be gün bu ayrışma kendini ortaya koyar. Bizim yıpratmaya çalıştığımız ise birleşik örgüt değil, bu örgütteki reformist tahribatın kendisidir.

değerlendirilmelidir. Bu çerçevede devrimci Genç-Senliler'in daha etkin bir inisiyatifle çalışmayı sürekli kılması esas olmalıdır.

Yakın bir dönem içinde Genç Sen'i dönüştürecek asli faaliyetin ve müdahalenin Genç Sen'in mevcut organları dışında oluşturulabileceği açıktır. Bu kapsamda hareketin ihtiyaçlarına yanıt veren etkili kampanya ve çalışmalarla yeni dönemde Genç Sen'e müdahalede bulunmak, sürüklemeye çalışmak temel hareket noktamız olacaktır.

Dönemin başında gerçekleşecek "**Genç Sen Genel Kurulu**"na yaygın bir çalışma ve etkili bir politik süreçle hazırlanmak; Genç Sen'e devrimci müdahale açısından oldukça önemlidir. Bu kapsamda komünistler "**piyasalaşan eğitime ve diplomalı işsizliğe karşı**" yaygın bir kampanya çalışması ile yeni döneme başlayacaklar; bu kampanyanın önemli bir adımı olarak da etkin bir katılımı Genç Sen Genel Kurulu'nda piyasalaşan eğitime karşı Genç-Sen'i birleşik bir mücadele odağı haline getirmeye çalışacaklardır.

Genç-Sen ve birleşik örgütlenme sorununu tartışmak ve tartıştırmak hedefiyle yerel forumlar örgütlenecek, bu çerçevede halihazırda Genç Sen dışında bulunan ilerici güçler de tartışmaların bir parçası haline getirilmeye çalışılacaktır.

Genç Sen'in içinde veya dışında bulunan siyasal anlayışlarla ortak bir ekseninde Genç Sen Genel Kurulu'na dönük tüzük ve mücadele programı hazırlığı başlatılacak, bu tartışmalar hızla Genç Sen'in içine ve ilerici güçlere açılan bir çerçeveye sokulmaya çalışılacaktır. Bu noktada ortak bir devrimci tutumla genel kurula hazırlanmak ve devrimci Genç Senliler'in etkin bir birleşik tutum alması için yaygın bir hazırlık ortaya konulacaktır.

Hazırlanması planlanan broşür yeni dönem başladığında tüzük ve program tartışmalarına dair etkin bir çerçeve çizen bir biçimde oluşturulacaktır.

Tüm bu süreç "**Birleşik, Kitleli ve Devrimci Bir Genç Sen için Mücadele Platformu**"nun politik planda Genç Sen'e daha etkili müdahalede bulunması hedefiyle merkezi ve yerel planda platformu etkili ve sağlam politik organlara dayandırmaya çalışacağız. Bu alanda sağlanacak başarı ve yaygınlaşma dönem boyunca Genç Sen'e müdahalenin toplam çalışmamızı zayıflatmadan doğru temeller üzerinde yürütmesinin de güvencesidir.

BM, tecavüzün bir savaş silahı olduğunu kabul etti...

Emperyalistler savaş suçlarını aklamaya çalışıyorlar!

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, geçtiğimiz günlerde tecavüzü savaş silahı olarak tanımlayan tasarımı oy birliği ile kabul etti. ABD'nun sunduğu tasarı karşısında konsey, sorunun ciddi bir hal aldığı belirtti. Güvenlik Konseyi'nde oturum başkanlığını yapan Amerikan Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, "cinsel şiddetin artık kadınların yalnızca sağlığını ve güvenliğini değil, ülkelerinin ekonomik ve sosyal istikrarını da derinden etkilediğini" söyledi. BM temsilcileri konuşmalar esnasında eski Yugoslavya, Darfur, Kongo, Ruanda ve Liberya'yı cinsel şiddetin büyük boyutlarda uygulandığı bölgeler olarak sıraladı.

Kimi insan hakları ve kadın örgütleri BM Güvenlik Konseyi'nin aldığı kararı tarihi bir adım olarak nitelendirdi. Ancak bu kararın kendisi, başta ABD olmak üzere BM'in ikiyüzlülüğü ve sahteliğinin en açık ifadesidir. Bu karar, BM ve askerlerinin her türlü katliamcı, işkenceci ve tecavüzcü yüzünü örtmek amacıyla alınan bir karardır. Irak'ta, Afganistan'da ve dünyanın bir dizi başka ülkesinde gerçekleşen işkence ve katliamlardan sorumlu olan Amerika'nın öneriyi sunması ve Ortadoğu'daki her türlü insanlık dışı vahşetin bizzat sorumlularından olan Rice'in başkanlığında karar alınması, konu hakkında bir fikir vermektedir. Birleşmiş Milletler'in ve askerlerinin sicili ise ABD ordusunun yaptıklarından aşağı kalmamaktadır.

BM'nin sicili en az ABD kadar kabarık!

BM tarafından "Tecavüz bir savaş silahıdır" tasarısının kabul edilmesinden yaklaşık 3 hafta kadar önce İngiltere merkezli bir yardım kuruluşu olan *Save the Children*'in hazırladığı rapor basına yansıdı. Rapora göre çatışma ve felaket bölgelerindeki çocukların; bizzat kendilerini korumakla yükümlü görevlilerin tecavüzüne ve kötü muamelesine maruz kaldıkları ifade edilmektedir.

Save the Children'in araştırması, Fildişi Sahili,

Sudan'ın güneyi ve Haiti'yi kapsıyor. Raporda kimi yardım kuruluşu çalışanları ve BM askerlerinin bazılarının, aralarında 6 yaşındakilerin de bulunduğu çocukları taciz ettiği belirtildi. Raporda, taciz ve kötü muamelenin; çocuklar ve aileler tarafından, başlarına daha kötü şeyler gelmesinden endişe ettikleri için, ihbar edilmediği, suçluların da cezalandırılmadığı bilgisi yeralıyor.

Öte yandan konuya ilişkin bir açıklama yapan "Uluslararası Mülteci Hakları" kuruluşu sözcüsü Sarah Martin ise Afrika'da görev yapan BM askerlerinin en az 316'sının bu türden suçlar nedeniyle soruşturulduğunu, bu soruşturmaların çoğu zaman ya zaman aşımına uğradığını ya da sessizce kapandığını ifade etmektedir.

BM askerlerinin cinsel tacizi ve tecavüzü yalnızca gerici savaş ve çatışmalarla sınırlı değil. "Yardım" adı altında dünyanın farklı yoksul bölgelerine giden BM askerleri, bölge halklarına dönük baskının, işkence ve terörün bizzat uygulayıcısı konumundadır. Bu uygulamaların bir parçası olarak kadınlar taciz ve tecavüzlerin kurbanları olmaktadır. Son olarak bundan 3 yıl önce G. Asya'da gerçekleşen Tsunami felaketinin ardından yerlerinden ve yurtlarından göç etmek zorunda kalan, ölümle, doğa koşullarıyla boğuşan kadınların yaşadıkları ortadadır. Yardım adı altında kadınlara yönelik kitlesel tecavüzler yaşanmıştır.

Tecavüz, tam da söz konusu raporda geçtiği üzere "aşağılamak, hakim olmak, korku salmak" için kullanılan bir savaş taktiğidir.

Bizzat emperyalistler ve onların denetimindeki silahlı güçler, karşısındaki halkı, sınıfı sindirebilmek, istediklerini yaptırabilmek, teslim almak ve aynı zamanda kişiliğini yok etmek, parçalamak amacıyla tecavüz silahını kullanmaktadır.

Tüm bu yaşananların hepsi insanlık suçudur. Bu suçun parçası, dahası yaratıcısı olanlar, çözümün de bir parçası olamazlar. Olsa olsa kirli ve kanlı sicillerinin üzerini örtmeye çalışırlar.

Guantanamo'dan Ebu Garib'e ABD işkencesi

ABD vahşetinin simgesi haline gelen ve hiçbir hukuk kuralının işlemediği Guantanamo Üssü'nde yaşananları da kapsayan 130 sayfalık bir işkence raporu açıklandı.

Biri Türk, 6 doktor tarafından hazırlanan ve ABD güçlerinin Guantanamo, Ebu Garib ve Bagram'da yaptığı işkenceleri ele alan raporda, ABD'nin "demokrasi" seferi tüm açıklığıyla ortaya dökülüyor.

"İnsan Hakları İçin Hekimler" (PHR) isimli kuruluş ABD güçlerinin elinde işkence gören 11 kişinin yaşadıklarını 130 sayfalık bir rapor halinde dünyaya sundu.

Görüşmeleri yapan 6 kişilik uzman ekibin içinde Türk doktor Önder Özkalıpcı da yer aldı. Gerçek isimleri açıklanmayan mahkumlara takma ad verildi. 11 mahkumdan 4'ü 2001-2003 arasında Afganistan'da tutuklandı daha sonra Guantanamo'ya gönderildi. 7'si 2003 yılında Irak'ta tutuklandı. ABD Savunma Bakanlığı'nın göz yumduğu işkencelere maruz kalan mahkumlardan üçü tecavüze de uğradı. Raporun medyaya da yansıyan bazı çarpıcı noktaları şöyle:

3 hafta çıplak yatırıldılar

Kemal: 2003'te tutuklandı. Ebu Garib Hapishanesi'ne getirildi. Soğuk bir odada çıplak olarak 3 hafta tutuldu. Aile üyelerine "tecavüz" edildiği söylendi. Haftalarca işkence gördü.

Sopayla tecavüz

Emir: Irak'ta 2003'te tutuklandı. Bir ay sonra gönderildiği Ebu Garib'de dini ve cinsel aşağılanma gördü, başına çuval geçirildi, uyuması engellendi, saatlerce çıplak halde ayakta tutuldu. Konulduğu pis kokulu odada dışkı kokan yere çıplak halde yüz üstü uzanmaya zorlandı. Sopayla tecavüz edildi.

Çıplak kadın adet kanını sürdü

Yusuf: Afganistan'da tutuklandı. Cinsel tacizde bulunuldu. Üzerine köpekler salındı. Vücuduna elektrik verildi. Porno fotoğraflara bakmaya zorlandı. Askerler gözü önünde Kuran'ı yırtıp tuvalete attı. Odasına giren çıplak bir kadın üzerine "adet kanı" sürdü.

Cinsel organını ezdiler

Hacı Ali El Kaysi: 2003 yılında camiye giderken tutuklanan El Kaysi, 6 ay boyunca işkencelere maruz kaldıktan sonra "suçsuzsun" denilerek dışarı çıkarıldı. Yaşadığı işkenceleri şöyle anlattı: "Bir çubuğu anüsüme soktular, erkeklik organımı ezdiler, köpekle üzerime saldırdılar..."

Amerikan ordusunun yöntemleri rapora göre şöyle özetleniyor:

Sopalarla tecavüz, cinsel işkence ve erkeklik organının ezilmesi, erkeklerin vücutlarının birbirine değmesini sağlama ve birbirleriyle cinsel ilişkiye giriyorlarmış gibi yaptırma, tuvalet ihtiyacını çırılçıplak olarak karşılamaya zorlama, ailesine zarar verme ve tecavüz etme tehdidi, kaba dayak ve duvara fırlatma, köpekle korkutma, fiziksel ve cinsel aşağılama, aşırı ışık ve sesle duyuları etkisiz hale getirme, aşırı sıcak ya da aşırı soğuğa maruz bırakma, bilgi almak için ya da direnci kırmak için enjeksiyon verme, elektrik şoku, temel ihtiyaçlardan mahrum etme.

İsrail'in işkence raporu açıklandı

Bugün Ortadoğu'nun dört bir köşesine sıçrayan kanlı işgalin yolunu açan en önemli olaylardan biri II. Emperyalist paylaşım savaşının ardından Alman faşizminin elinden kurtulan Yahudiler'in Siyon Dağı'nın eteklerinde konumlanması oldu. "Vaadedilmiş toprakları" bizzat emperyalistlerin yol vermesi ile işgal eden Yahudiler insanlık tarihinin gördüğü en kanlı ve en pervasız işgallerden birini gerçekleştirdiler.

Emperyalizmin şımarık çocuğu İsrail kısa zaman içinde çevresindeki tüm ülkelerle savaşa tutuştu. Mısır ve Lübnan'ın Filistinlileri satmasıyla sonuçlanan bu savaşların ardından Filistin halkı kendi kaderiyle başbaşa kaldı. Ve neredeyse yarım asırdır süren Filistin direnişi bugüne kadar sürdü.

Filistin halkının direnişi dünyanın en donanımlı ordularından birine sahip İsrail'in elini kolunu bağıyor. Direniş karşısında acizleşen siyonist katiller ise akıllara durgunluk veren yöntemlerle direnişi kırmaya çalışıyor. Geçtiğimiz günlerde İsrail'deki İşkence Karşıtı Komite, bunu kanıtlar nitelikte bir açıklama yaptı. İsraili askerlerin, gözaltındaki Filistinliler'e rutin olarak kötü muamelede bulunduğunu, ordu ve yasa uygulayıcılarının kötü muameleleri görmezden geldiklerini belirtti.

Komite, geçtiğimiz hafta yayımladığı raporda, İsrail askerlerinin arananların yakalanmasıyla ilgili operasyonlar sırasında ve tutuklamalar sonrasında kötü davrandığını bildiren 90 Filistinli'nin ifadesine yer verdi. Rapor, Haziran 2006 ile Ekim 2007 dönemindeki olayları kapsıyor. Raporda, İsrail ve uluslararası yasaların özel koruması altında bulunması gereken küçük yaştakilerin bile işkenceye maruz kaldıkları belirtilirken, askerlerin küçüklere özenle muamele etmedikleri ve çeşitli raporların da ortaya koyduğu gibi, onların güçsüzlüklerinden yararlandıkları ifade edildi.

Raporda anlatılanlar dehşet verici. İsrail ordusunun yöntemlerinden ziyade sistematik olarak uygulanan ve rutin haline gelen işkence dikkat çekiyor. Örneğin rapora göre İsrail ordusunun 2000 yılından bu yana Batı Şeria'da yürüttüğü operasyonlarda genellikle köpekleri kullandığı belirtilirken, köpeklerin, gözaltındakileri veya tutukluları hem aşağılama hem de korkutma niyetiyle kullanıldığına yer verildi.

Batı Şeria'daki Filistin kentlerinden Nablus'tan Abdullah Nabulsi'nin, raporda yer alan ifadesine göre, Mayıs 2007'de tutuklandığını, elleri ve gözleri bağlı olarak bir kamyonun arkasında yatırıldığını ve askerlerin arkasına büyük bir köpek koyduğunu söyledi. Köpeği uzaklaştırmaları için bağırdığını ifade eden Nabulsi, buna karşın askerlerin güldüğünü ve kendisiyle alay ettiklerini belirtti.

İşkence Karşıtı Komite'nin Başkanı Dr. İşay Menuhin, askerlerin tutuklulara karşı insanlık dışı davrandıklarını gözlediklerini, Filistinli tutukluların dış dünyadan tümüyle soyutlandıklarını, acımasız muamelelere tabi tutulduklarını ve durumlarından tümüyle habersiz aileleriyle bağlarının da kesildiğini söyledi.

Acımasızlığına ve sahip olduğu sınırsız yetkiye rağmen İsrail ordusu Filistin halkının direnişini kırabilmiş değil. Filistin'den yükselen yiğit ses tüm dünya halklarına umut vermeye, herşeye rağmen devam ediyor.

İşbirlikçiler çark ediyor...

Hesabı Irak halkı soracak!

ABD emperyalizminin Irak'a "demokrasi" getirme çabalarının üzerinden 5 yıl geçti. Bu 5 yıl içerisinde milyonlarca kişi katledildi, yaralandı ve yerinden edildi. ABD emperyalizmi tüm katliam ve zorbalığına rağmen saplandığı bataklıktan çıkamıyor. Girdiği bataklıktan çıkamamanın verdiği hezeyanla, çırpınmaya devam ediyor.

Emperyalist işgalcilere, Irak'ta asker bulundurma yetkisi veren BM kararının süresi 2007 yılı sonunda sona eriyor. Amerikan emperyalizminin Irak'taki işgalini, katliamlarını meşru gören bu anlaşmanın yenilenmeden sona ermesi, işgalin gizlenmesinde şal işlevi gören BM'in gereksizleşmesi, işgali meşrulaştıracak kılıfın olmaması anlamına gelecektir.

Yıl sonunda sona erecek anlaşmanın yenilenmesi için telaşa düşen emperyalist haydutlar, Amerikan seçimleri sonuçlanmadan önce bu anlaşmanın imzalanmasını istiyorlar. Emperyalist haydutların en çok çekindiği de, ortaya çıkan işgal karşıtı hareketin büyüyen genişlemesi. ABD için Irak'ta yaşanacak bir yenilgi (Irak direnişi ikinci Vietnam sendromu olarak ABD'li "stratejistler" tarafından dillendirilir hale geldi ve tüm stratejiler "çıkış" üzerine yoğunlaşmaya başladı) halkların direnişi karşısında emperyalizmin nasıl da kağıttan bir kaplan olduğunu gösterecek. Emperyalist-kapitalist yağma düzenine en büyük darbe de bu olacaktır.

Bunun öngörüsüyle ve bilinciyle hareket eden ABD emperyalizmi, utanmadan yeni dayattıkları anlaşmayı, "ABD ile Irak arasında Mart ayında başlayan uzun vadede dostluk ve işbirliği anlaşması" olarak nitelendiriyor. Emperyalistler "dostluk ve işbirliği anlaşmasını" şu sözlerle gerekçelendiriyor:

"Irak Cumhuriyetinin bağımsızlığına, sınırlarına ve hava sahasına yapılacak dışarıdan bir saldırı karşısında güvenceler vermek ve taahhütte bulunmak.

Irak cumhuriyetine tüm terörist gruplarla (sadece El-Kaide değil, kökeni ne olursa olsun) savaşmak, köklerini ekonomik ve lojistik olarak kurutmak ve Irak'dan atmak konusunda yardımcı olmak. Bu destek ikili antlaşmalar çerçevesinde yapılacak.

Irak'ı ve halkını korumak için güvenlik güçlerini eğitmek, gerekli teçhizatları sağlamak"

Irak'ta Amerikan işgalini meşru gören bu anlaşmaya işbirlikçi yönetim bile –görünüşte de olsa sert çıktı. Böyle bir anlaşmanın imzalanamayacağını ilan etmek durumunda kaldı. Irak'ın kukla Başbakanı Nuri el Maliki, Ürdün'ün başkenti Amman'a ziyareti sırasında konu ile ilgili yaptığı konuşmada, anlaşmanın ABD'nin ülkesindeki varlığını kalıcı hale getireceğini ve Amerika'nın taleplerinin Irak'ın egemenliğini ihlal edeceğini belirtti. "Amerika'yı yeni keşfeden" Maliki, "egemenlik" gerekçesiyle güvenlik anlaşması müzakerelerinin tıkanıldığını açıkladı.

Amerikan emperyalizmini sözkonusu anlaşmayla, Irak'ta 58 kalıcı üs, Washington'ın Irak hava sahasını kontrol etmek ve Amerikan askerleri ile tüm Amerikalı taşeron güvenlik şirketi çalışanları için de hukuki dokunulmazlık ve "Irak'ın kontrolünden

bağımsız", ülkede operasyonlar düzenlemeyi talep ediyor.

Irak'la ABD arasında yürütülmekte olan uzun vadeli "güvenlik" müzakerelerini ele alan anlaşmayla ilgili toplanan Irak Milli Güvenlik Siyasi Konseyi, toplantı sonunda ABD'yle yapılacak anlaşmanın Irak'ın egemenliğini her yönüyle dikkate alması ve bu anlaşmada Irak halkının "yüksek çıkarlarına" dokunacak herhangi bir maddenin bulunmaması gerektiğini, işgal karşıtı söylemlerden çok, ABD emperyalizmine akıl hocalığı yaparak dile getirdi.

Bu durumu en iyi "çıkılmaz sokağa girdik" sözleriyle ifade eden Maliki, yolun sonunun geldiğini görmeyen telaşla endişeleniyor. Ne de olsa ABD emperyalizminin Irak'ta ki yenilgisi en çok taşeronluk yapanların sonunu getirecektir.

Çok geçmeden Maliki'nin görüşmelerdeki söylemi, Irak Dışişleri Bakanı Hoşyar Zebari tarafından düzeltildi. Maliki, uzun vadeli güvenlik anlaşması ile ilgili Temmuz ayına kadar anlaşmaya varılacağını ve anlaşmayı tamamlama yönünde büyük ilerleme kaydedildiğini açıkladı. Kaldı ki, uşakların başka türlü hareket etmesi eşyanın tabiatına aykırı olurdu.

Irak'taki kukla hükümetin başkanının "çıkılmaz sokak" olarak adlandırdığı bu antlaşmaya karşı kısmi de olsa Sadr taraftarlarının, başka Şii grupların dışında karşı çıkan görünmüyor. Şii lideri Sistani ve Sunniler de yumuşak söylemlerin dışına çıkmayan açıklamalar yaptılar. Bu gruplar işgal karşıtı direnişte yer almamasına rağmen, silahlarını bırakmadıkları için ABD için tehlike olarak görülmeye devam ediyorlar.

Irak'ta yaşanan talan ve işgalin en büyük sorumlusu olan hain işbirlikçilerden hesabı anti/emperyalist – anti/kapitalist bir hedefi olan devrimci bir önderlikle hareket eden Irak halkı soracaktır.

Düzenin gözbağlarına kanmayalım...

Ekmek, gül ve hürriyet günleri için birleşelim!

Üniversitelere türbanlı öğrencilerin alınmaması ile ilgili son gelişmeler, AKP hakkında açılan kapatma davası gibi bir dizi “sıcak” gündem nedeniyle siyasal atmosfer bir kez daha bulanıklaştı. Bir kez daha düzen klikleri tarafından kılıçlar çekildi.

Düzen cephesinden bunlar yaşanırken işçi ve emekçiler cephesinden ise gıda ürünlerine yapılan zamlar, işsizlik, artan yoksulluk perdenin arkasına itiliverdi. Ve düzenin kitleleri uyutmakta kullandığı önemli bir güç olan futbol devreye girdi.

Bu gerilimlerden bunalan, hayat pahalılığından yakınan, umutsuzluğa kapılan milyonlar siyaset arenasında türbancılarla sözde laikler arasındaki müsabakanın sonucunu beklerken, bu çekişmede taraf olurken futbol sayesinde tüm sorunlarına bir mola verdi. “Milli takımın” başarısıyla gurur duyan asgari ücret mahkumları için, “milli” futbolculara verilecek milyarlar da önemini kaybetti. Emekçi kesimleri yakından ilgilendiren saldırılar, düzen içi çatışmalar sürerken hayatı tribünlerden seyretmeye devam edenler her golde ayağa kalkarak hafızasından bir zam haberini daha sildi.

Hayatın sahnesinde bir elekten geçiriliyor. Hafızamız, umutlarımız ve her şeyden önemlisi insan yanımız süzgecin üzerinde kalıyor. Süzülen kişiliğimizden arta kalansa kara bir tortu oluyor. Ki bunun sonucu da düşünmemeye, buyrulana yapmaya yarıyor. Ama yine de sevdiğimiz, seveceğimiz bir şeyler bırakılıyor bizlere. Bu düzene kahredip de isyan etmeyen arabesk yanımıza dokunmuyorlar mesela. Ve soru sormayan, merak etmeyen, araştırmayan yanımızı hep koruyorlar. Okumayı tehlikeli buluyorlar ama okumamız için yine de resmi tarih kitapları yazıyorlar. Gerçekleri çarpıtan dizi filmlerle Susurluk düzenini, mafya-siyaset-uyuşturucu baronlarının kirli çıkar ilişkilerini unutturmaya çalışıyorlar. Bizleri ezenlere karşı kin duymamızı engellerken, sürekli olarak kardeş halklar arasına düşmanlık tohumları ekiyorlar. Her ihtimale karşı hapishaneler yapmayı ihmal etmiyorlar. Ve celladımızı seçebilme özgürlüğümüze asla dokunmuyorlar.

Aklı evvel resmi tarih yazıcıları vakti zamanında, Kürtleri, bir daktilo hamlesiyle “dağ Türk’ü” yapabilecek kadar yetenekliydi. Ermeniler, üzerine küfür ve hakaret literatürü geliştirilen bir ulus olarak girdi bu resmi tarihe. Aleviler de “mum söndü” aşağılamasını yüzlerce yıl duymak zorunda kaldı.

Devrimcilerse zaten kökleri dışarıda olan azılı birer düşmandı onlar için. Ama darağaçlarının kurulduğu, işkencelerden geçirildikleri zindanlar bu topraklardaydı. İdam sehpaları, vuruldukları sokaklar, ilk bildirilerin dağıtıldığı yerler, umuda ve geleceğe dair ilk afişlemeler, ilk yazılamalar bu topraklardaydı. Bu yüzden hep bu topraklarda kazıldı mezarları. İnsanın bir başka insan tarafından sömürülmediği gelecek güzel günlere dair yatırım yapmışlardı; ateşle sınıyan, emekle yoğrulan...

Tüm bunlar yaşanırken bu toprakların insanları “bir Türk dünyaya bedeldir” masallarıyla uyutuldu. “Bir Türk dünyaya bedeldi!” Ama nasıl oluyorsa “kişi başına düşen milli gelir” bir Türk için Amerikan dolarıyla ölçülüyordu ve hastaneler parası olmayan bir Türk’ü de tedavi etmiyor, asgari sefalet ücreti

milliyete göre hesaplanmıyordu. Tersanelerde, madenlerde ve demir-çelikte ölüm milliyet ayrımı yapmıyordu. Tanrı, yoksul ve işçi Türk’ü de korumuyordu.

Ve “Türk’ün Türk’ten başka dostu yoktu” ama hakları için fabrikada, sokakta, okulda kim biraraya gelir, emeğinin hakkını isterse milliyetine bakılmaksızın “adaletin” karşısına çıkarılırdı. İstenmekteydi ki sadece yerli-yabancı sermayeyle, sömürücülerle dost olunsun. İşçi ve emekçiler ise birbirlerine, kardeş halklara hiçbir zaman güvenmemeliydi. Zaten emekçilerin hakları için biraraya gelmesi gündeme geldiğinde hemen “her koyunun kendi bacağından asıldığı” ve “gemisini kurtaranın kaptan olduğu” kulaklara fısıldanırdı.

Vatandaşlara düşense “Ne mutlu Türk’üm diyene!” diyebilmektir. Zengin “vatandaşın” mutlu olabileceği bir mal varlığı ve karınının tokluğu vardı. Ve mutluluğunu yaşayabileceği villaları, tatil kompleksleri, yatları, katları ve uçakları... Yani mutluluklarının sınırlarını ölçebilecekleri çek defterleri, para kasaları, hesap cüzdanları ve el koyabilecekleri işçilerin emekleri vardı. Hatta kaybedebilecekleri bolluk içinde bir geleceklere...

Ama yoksul ve aç “vatandaş” mutlu edebilen tek şey “buna da şükür” diyebilmektir. Ve ne yazık ki, “ayak takımına” kaybedilmeye değer onurlarının dışında bir şey bırakılmamıştı. Bir canları vardı belki ellerinde son kalan. Bir depremlilik, bir trafik kazalık, bir TERSANELİK hayat... Zengin olma hayaliyle geçen bir kısa ömür...

17 yaşımıza kıyıp Erdal’ca asarken, 12 yaşımızı 13 kurşunla Uğur’larken, 11 yaşında çocuklarımızın uyuşturucuyla tanıştırmalarına karışmadılar mesela! Gece görüş dürbünleriyle dağların doruklarındaki en ufak bir hareketi bile gördükleriyle övünenler, sokaklarımıza kadar sokulan uyuşturucu tüccarlarını göremediler, nedense! 2 Temmuz’da 33 canımızın yakıldığı Madımak’ı et lokantası yapanlar çürümenin, utanmazlığın sınırsızlığını da göstermekten çekinmediler. NATO’nun en büyük 2. ordusu olmakla övünenlerin dış politikası emperyalist metropollerde belirleniyor, yerli işbirlikçiler Amerika’nın “Büyük Ortadoğu Projesi”nin baş figüranı oluyordu. Beyaz Saray avlusunda sırtı sıvazlananlar, mağrur bir uşak edasıyla yurda dönüyordu.

Düzenlenen sözde fuhuş operasyonlarıyla güya ne kadar namuslu olduklarını gösteriyorlardı ama nedense genelevlerinden vergi almaktan çekinmiyorlardı. Yani genelevlerinin müşterisi arttıkça çoğalan vergi gelirleri kadar “temiz ve pak”tı

adına serbest piyasa düzeni denilen kapitalizm. Ahlaksızlık “yükselen değer”di bu yüzden.

Kılıç çekme oyununun sokak sahnesinde bunlar yaşanırken, masa başlarında ise IMF tarafından, emperyalist tekellere satılacak işletmelerin, arazilerin, yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin haritası çiziliyordu. Meydanlara doldurulan kalabalıklar ise hiçbir geçerliliği kalmayan başka bir haritayla övünüyor ve avutuluyorlardı. O haritada gelir dağılımının adaletsizliği yer almıyordu. İrili ufaklı tüm yükseltileri gösterse de, zengin ile yoksul arasındaki uçurumu gözlerden saklayan bir haritaydı bu. Sürekli yükselmekte olan açlık ve yoksulluk sınırının altında ezilen milyonlar, düşen enflasyonun, iyiye giden ekonominin masallarını dinleyerek uyumaya devam ediyordu. Ama bebekler daha baştan borçlu doğuyordu. Satış sözleşmelerinde en “laik”inden, en yobazına, en vatansever paşasından en AB’ci liberaline kadar imzalar yanyana atılıyordu. Küresel sermayenin mutlu aile tablosunda pozlar yanyana veriliyordu. Yani gerçekte; mevzubahis Amerikan dolarıysa teferruat olan vatandı, insandı.

Ve işte şimdi tam vaktidir. Gözbağlarımızı çıkarın gözlerinizden. Hızır Paşalar’ın, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin “kurtlar vadisinde” kurdukları sofraya meze olmak için oturmayın. Kiblesini Amerika’ya çevirenler gözlerimizi, beynimizi türbanla kapatarak bizi sahte bir kamplaşmanın tarafı yapmak istiyorlar. Modern insanı temsil ettiğini söyleyen sözde laiklerse, yüzüzce Sivas gibi kıyımlarda nasıl suç ortağı olduklarını, emekçi düşmanı olduklarını unutturma çabası içindeler.

Gelin gerçek dostların arasın, emeğin ve paylaşımın olduğu güneşin sofrasına kurulun. Bir avuç oduna ve kömüre, bir dilim ekmeğe sizi kendilerine kul yapmaya çalışanlara köle olmayın, biat etmeyin. Kanmayın “bir elin beş parmağı var ama beşi de ayrı” mazeretlerine. Sıkılınca yumruk olan o üretken elleriniz sadece yoksulluğunuza şükretmeye yaramasın. El açıp aman dilenmeyin, çocuklarımızın bile geleceğini çalanlardan. Bizlere yaşattıkları sefalet sayesinde ömürlerini saraylarda geçirenlerin yakasına yapışsın o nasırlı eller.

Duyun! Tahtları sallanıyor şimdiden. Gözbağlarımızı çıkarınca göreceğiz ki, fabrika fabrika, vardiya vardiya, grev grev uyanıyor uykusundan dev. Adım adım şaltire uzanıyor nasırlı eller. Çünkü; “bir gün onlar, bastırıp ellerini toprağa doğruldukları zaman”, “dolaşacaktır elbette, en güzel, en şanlı elbisesiyle, işçi tulumuyla bu güzelim memlekette hürriyet.”

“Çatı Partisi”...

M. Can Yüce

Türkiye’de egemenler cephesindeki iktidar çekişmesi her geçen gün biraz daha derinleşiyor. Genelkurmay’ın toplumu resmi çizgi doğrultusunda yönlendirme ve yeniden biçimlendirme “planı” deşifre edilerek, bir ölçüde “malumun ilanı” yapılıyor... Psikolojik savaşın çok yönlü ve boyutlu olarak güncel gelişmeler bağlamında güncelleştirilerek uygulanması anlamında yapılan, “malumun ilanı”dır ve bunda sürpriz bir yan bulunmuyor. Öyle de olsa bu deşifreyon iyi bir şeydir; bir “tabunun” tartışma konusu yapılması bakımından önemlidir.

Öte yandan DTP’nin kapatılma süreci devam ediyor, büyük bir olasılıkla DTP kapatılacak... Fakat İmralı hareketi, propaganda ve politik manipülasyon çabaları derinleştirilerek devam ediyor. Toplumu ve dinamiklerini denetim altında tutma ve resmi çizgi doğrultusunda yeniden biçimlendirme planı ile öteden beri İmralı üzerinden yaydırılan düşünce ve politikalar arasında sıkı bir bağ ve bağlantı yok mu? Sistemik Kemalizm övgüsü, TC’yi, ABD’yi gözlerden ve dikkatlerden uzaklaştırma çabaları, sol ve demokratik örgüt, çevre ve kişileri denetim altına alma, denetim altına alarak etkisizleştirme ve uzun vadede politika sahnesinin dışına itme çabaları arasında politik bir bağ yok mu? Yoksa bu soru, çok mu “komplo teorisi” kokuyor?

İmralı cephesinden bazı yazarlar, Genelkurmay’ın planının *Taraf* gazetesi tarafından deşifre edilmesinden sonra kimi çevre ve kişilerin pratiklerinin bu yeni bilgiler bağlamında yeniden gözden geçirilmesi gerektiğini ileri sürmektedirler. Yani demeleri o ki, bazı çevre ve kişiler Genelkurmay’ın malum planı doğrultusunda bir görev icra etmektedir. Bu, genel bir doğru... Peki, neden Öcalan’ın “Görüşme Notları”nı söylediğiniz bağlamda yeniden okumuyorsunuz? Kemalizm övgüleri, Güney’e düşmanlık, Kürt halkının tarihsel ve ulusal bilincini çarpıtma ve tasfiye çabaları ile anılan plan arasında bir bağlantı arama veya bu konuda biraz daha eleştirel olma gereğini neden duymuyorsunuz?

Özellikle İmralı çizgisine karşı net bir duruş sergileyen ve bu konuda gerilemeyen devrimci çevre ve kişileri töhmet altında bırakıcı bir üslup tam da anılan planın gereklerini yerine getirmekten başka bir şey olması gerektir!

Son dokuz yılın pratiğinin de bir kez daha gösterip kanıtlandığı gibi İmralı çizgisi, çok kapsamlı bir tasfiye hareketidir, aynı zamanda halkımızın geleceğini ipotek altında tutma çizgisidir! Salt bu kadar da değil, İmralı, aynı zamanda devrim ve sosyalizm adına ne varsa hepsini tasfiye etme, içini boşaltma, ideolojik olarak çarpıtma hareketinin kendisidir...

İşte “Çatı Partisi” girişimi de bu genel çerçevede içinde bir anlam kazanıyor. Yoksa bir ittifak, güç biriktirme ve çoğaltma girişimi değildir!

Kemalizm övgüsü, kitlelerin devlet ve düzen bilincini sistemik olarak çarpıtma, devletin temellerine ve niteliklerine dokunmama vurgusu, ideolojik olarak devrim ve sosyalizm ilkelerine ve değerlerine açık, örtük, dolaylı ve dolaysız saldırı, Marks’ı düzeltme iddiası, “yeni” bir “ideolojik paradigma” geliştirme iddiası, bütün bunlar, güç biriktirme ve ittifak ihtiyacına değil, tersine var olanı dağıtma ve içini boşaltma ihtiyacına ve hedefine oturuyor! Başka bir ifadeyle denetim altına alınan

solu soluksuz bırakma ve onun üzerinden de bütün solun temellerini tasfiye etme ve her açıdan silahsızlandırma hareketiyle karşı karşıyayız.

İmralı’dan gelen “önerilere” sempatiyle yaklaşan reformist ve düzen içi sol, Kürt halkının dinamikleri ve gücü üzerinden politika yapma, mümkün olduğu ölçüde milletvekili, belediye başkanlığı gibi mevkiiler kazanma rahatlığı ve hevesiyle davranmaktadır. Burada, aslında “ilkeli bir buluşmadan” söz etmemiz gerekir. Düzene biat etme, devrimci dinamikleri ve gücü tasfiye “ilkeleri” üzerinden gerçekleştirilen buluşmadır bu...

Hiç kuşkusuz bu ilkesiz “ilkeli buluşma” hem İmralı’ya, hem de tasfiyeci sola güç vermektedir, karşılıklı olarak gerçekleştirilen meşrulaştırma, yapılan tartışmaların zeminini kaydırmaktadır. “Çatı Partisi” gibi öneriler, bu önerilerin ciddiye alınarak üzerinde bir pratiğin geliştirilmesi, sonuçta Kürt halkına ve genelde sol harekete bir şey kazandırmak şurada dursun, oyalayıcı, güç ve enerjiyi boşa akıtıcı bir işlev görüyor.

Aslında Öcalan, solun gücünü, güncel politik etkisini de çok iyi biliyor. Yapılacak ittifakların politik olarak fazladan bir güç ve etki yaratma anlamına gelmediğini de biliyor. Peki, buna rağmen neden hep ittifak arayışı içinde görünüyor? Bu, boş bir çaba mı?

Kuşkusuz değil, temel hedef, uzun vadede solu ideolojik ve politik denetim ve yönlendirme altında tutmak, tasfiyeciliği daha genel bir alana ve uzun vadeli bir sürece yaymaktır. Bu, “Devlete hizmet” sözünün bir gereğidir!

Öcalan, “hedef kitle-çevre”yi daha da genişletme düşüncesindedir. Yaptığı son görüşmede “Kürt çevreleri” de ittifak ve “Çatı Partisi”ne dahil etme eğilimini dillendirmektedir. Aslında bunun da bir güç ve ittifak arayışı olmadığını, ideolojik ve politik denetimi geliştirme ve kalıcılaştırma hedefine oturduğunu vurgulamamız gerekiyor. 1000 kişinin imzaladığı çağrı belli ki, Öcalan’ı son derece sevindirmiştir. Sevinci, İmralı çizgisinin en muhalif geçinen çevre ve kişileri bu düzeyde etkisi altına almış olmasıdır! Bu, kendisi açısından büyük bir başarıdır ve “Devlete hizmet sözünün” altının pratikte bir de bu boyutlarıyla doldurulmasıdır! Gelinek noktada bu, başarının kalıcılaştırılması ve kurumlaştırılmasıdır. Anılan girişimin “Kürt” ayağının altında yatan gerçeklik en genel ve kaba çizgileriyle budur!

Kısacası, “Çatı Partisi” girişimi, bir güç ve ittifak arayışı değil, sol ve en geniş kesimleri denetleme ve devletin hizmetine koşma çabasından başka bir şey değildir.

24 Haziran ‘08

Dünyadan kısa kısa...

Almanya: Alman askerleri Afganistan’a!

Savunma Bakanı Jung, Afganistan’a daha fazla Alman askeri yollamak istiyor. Bunun için Alman federal parlamentosunun, 3500 ile sınırlı olan asker sayısını 4500’e çıkarması gerekiyor.

NATO komutanlarının yaptığı açıklamaya göre Afganistan’da ihtiyaç duyulan asker sayısı ise 6 bin.

Berlin’de doktorlar eylemde!

Doktorlar Birliği’nin yaptığı açıklamaya göre 23 Haziran günü yaklaşık bin muayenehane sahibi doktor, sağlık sigortalarının tutumunu protesto ederek muayenehanelerini kapattı. Doktorlar alamadıkları 1/3 oranındaki ücreti, sağlık sigortasının ödemesini talep ediyorlar.

Doktorlar, eylemlerinin 1 hafta boyunca süreceğini açıkladılar.

Avrupa’daki atom depoları güvenilir değil!

Amerika hava komutanlığının yaptığı açıklamaya göre Avrupa’da bulunan Amerikan atom bombalarının depolandığı yerler Pentagon standartlarında değil.

Depo alanlarında ve çevrelerindeki çitlerde ışıklandırma vb. çeşitli eksiklikler mevcut. Tahminlere göre Amerika’ya ait 200 ile 350 atom bombası 6 NATO üyesi ülkede depolanıyor. Almanya da bu ülkeler arasında yer alıyor.

Vietnam’da 6 ayda 330 grev!

2008 yılının ilk altı ayı içerisinde Vietnam’da 330 grev yaşandı. Yaşanan bu grevlerin tümü devlet tarafından yasadışı ilan edildi. Geçen yıl işçi haklarında bir takım ileri denebilecek düzenlemelere rağmen grevler artarak devam etti. Özellikle yabancı şirketlerde grevler yaşanmaktadır.

3500 Lufthansa çalışanı uyarı grevinde!

19 Haziran günü 3500 Lufthansa çalışanı uyarı grevine gitti. Uyarı grevine özellikle yer personelinin katılımı yüksek oldu. Ver.di Sendikası yaklaşık 60 bin çalışan için %9,8 zam talep ediyor. 23 Haziran günü 500 Lufthansa çalışanı Düsseldorf ve Frankfurt/M havaalanlarında %9,8 zam talebiyle greve gitti.

Düsseldorf havaalanında yer personeli, Frankfurt havaalanında ise teknik personel greve katıldı.

Hollanda’da belediye otobüs şoförlerinin grevi sona erdi...

30 Nisan-1 Haziran tarihleri arasında çeşitli biçimlerde uyarı grevi yapan otobüs şoförleri sonuç alamayınca 1 Haziran günü greve çıktılar.

19 gün süren grevin sonunda 16 milyon Euro ek ödenek ayıran belediye, FNV Bondgenoten Sendikası’nın istemleri doğrultusunda toplu sözleşmeye imza attı.

Grev süresi boyunca ülke genelinde %60 ile %80 arasında greve katılım sağlandı. Özellikle yaşlıları ve öğrencileri etkileyen grev sürecinde çalışanlar, her türlü saldırı ve dayatmaları reddetti, grev süreci başarılı bir şekilde yürütüldü.

Ülke genelinde grev süresince gerek sendikacıların gerekse de grev sözcülerinin sokaklarda gezerek grevlerinin haklılığını kitlelere anlatmalarının başarıda etkisi büyük oldu.

Kızıl Bayrak / Hollanda

Önder Dolutaş'a özgürlük!

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) aktivisti Önder Dolutaş, 23 Mayıs 2008 tarihinde, bir etkinliğe katılmak amacıyla İngiltere'den Almanya'ya giriş yaparken Frankfurt-Hanh Havaalanı'nda Alman polisi tarafından gözaltına alındı ve yaklaşık bir aydır Koblenz yakınlarındaki bir cezaevinde tutuklu bulunmaktadır.

Alman devletinin, Türkiye'nin İnterpol üzerinden iade talebinde bulunmasını gerekçe göstererek tutukladığı Önder Dolutaş, Türkiye'de, özellikle üniversite öğrenciliği döneminde yürüttüğü devrimci faaliyetlerden dolayı defalarca kez gözaltına alınmış, işkence görmüş ve en nihayetinde örgüt üyeliği gerekçesiyle, kesinleşmiş 12,5 yıllık hapis cezasına çarptırılmıştır.

İngiltere vatandaşı olan, İngiltere'de üniversite eğitimi gören ve politik sebeplerden dolayı süresiz oturma sahip olan Önder Dolutaş, terk etmek zorunda kaldığı Türkiye'ye iade edilmek istenmektedir. İade istemi ve dahası tutuklanması tamamen hukuk dışı ve keyfi olduğu gibi, iade edilmesi durumunda can güvenliği tehlike altındadır.

Önder Dolutaş'ın tutuklanmasından sonra, serbest bırakılması için ATİK bir kampanya başlattığını ilan etti. Bu vesileyle Almanya'nın ve Avrupa'nın değişik şehirlerinde çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Bu etkinliklerden biri de 21 Haziran Cumartesi

günü, ATİK tarafından Almanya'nın Duisburg kentinde gerçekleştirildi. Alman kurumlarından Rote Hilfe (Kızıl Yardım) ile ortak örgütlenen basın açıklamasına Bir-Kar ve AGİF de katılarak destek verdi.

Şehir merkezinde kurulan bilgilendirme standında konuya ilişkin bildiri metninden bölümler okundu, bildiri dağıtımı yapıldı. Almanca ve Türkçe "Önder Dolutaş'a Özgürlük!" pankartının açıldığı basın açıklaması ve bilgilendirme standına 40 kişi katıldı.

Önder Dolutaş örneği, "demokrasinin beşiği" geçinen Almanya'nın ve dahası tüm Avrupa'nın, "terörle mücadele" bahanesiyle kazanılmış siyasi hakları, kendi hukuklarını bile hiçe sayarak nasıl gaspettiklerinin yeni bir tescilidir. Daha önce siyasi statüleri tanınmış binlerce kişiye "bundan sonraki yaşamınızı kendi ülkenizde sürdürebilmeniz önünde bir engel kalmamıştır!" ibareli, tehdit niteliğinde mektuplar gönderilmekte ve dahası iltica etme hakkı tamamen gasp edilmek istenmektedir. Dolayısıyla bugün Önder Dolutaş'a yapılan saldırı, başta Türkiyeliler olmak üzere, Avrupa'da yaşayan tüm devrimci-ilerici insanlara yapılmıştır. Bu yüzden de, bu tür saldırılar karşısında devrimci dayanışma ve dahası birleşik bir politik mücadele her zamankinden daha büyük önem taşımaktadır.

Bir-Kar / Duisburg

Stuttgart'ta komünist hareketin 10. yıl konferansı...

Partimizin 10. yılı vesilesiyle yurtdışında düzenlemekte olduğumuz konferanslardan birini 22 Haziran'da Almanya'nın Stuttgart kentinde gerçekleştirdik. Konferansımıza yaklaşık 50 kişi katıldı.

Etkinlik programı dünyada ve Türkiye'de devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı.

Konferans, Türkiye'de yaşanan son dönem önemli siyasal gelişmelere, bu gelişmelerin anlamına, niteliğine ve seyrine ilişkin sunumla başladı.

Daha sonra konferansın asıl konusuna geçildi. Bu çerçevede komünist hareketimizin bakış açısı ile tarihsel bir çerçeve çizilerek sol hareketin dünden bugüne gelişme seyri, sınıfsal karakteri, ideolojik çizgisi, bunun ifadesi olan programatik görüşleri ve bütün bunlardan hareketle sol hareket değerlendirildi.

Komünist hareketin çıkışı anlatıldı.

Konferans, katılımcıların sorduğu sorular ve değerlendirmelerle devam etti. Bu bölümde canlı ve işlevsel tartışmalar gerçekleştirildi.

Stuttgart'dan TKİP taraftarları

Bir-Kar'ın kampanya çalışmalarından...

Berlin'de kampanya devam ediyor!

17 Haziran günü 1200 kişinin çalıştığı **Jilet Fabrikası** önünde, ardından yüzlerce insanın aktığı **U Bahn** çıkışlarında ajitasyon konuşmaları eşliğinde bülten dağıtımı gerçekleştirdik. 19 Haziran günü sabah saatlerinde ise, çok sayıda işsiz de giriş-çıkış yaptığı **işçi bulma kurumu** önünde materyallerimizi dağıttık. Akşam kampanya afişlerimizi yaptık.

Kampanyamıza daha çok işsizler ve kadınlar ilgi gösteriyorlar.

BİR-KAR / Berlin

Bielefeld'de kampanya çalışması...

"Sermayenin saldırılarına karşı birleşelim, mücadele edelim!" şiarlı kampanyamızın çalışmaları devam ediyor. Yaygın bildiri dağıtımlarının ardından Avrupa Kupası maçları vesilesiyle kolluk güçlerinin aldığı "güvenlik" önlemleri nedeniyle afişlerimizi aynı yaygınlıkta kullanamadık. Buna rağmen afişlerimizi şehrin merkezi yerlerine belli bir yaygınlıkta yaptık. Afiş çalışmamızı fabrika bölgelerine ve bugüne kadar gitmediğimiz mahallelerde sürdüreceğiz.

21 Haziran günü IBZ (Enternasyonal Buluşma Merkezi)'nin düzenlediği "Yaz Festivali"ne katılarak stand açtık. Ayrıca bölgemizde yerel olarak çıkan Neue Westfälische adlı gazeteyle röportaj yaparak, BİR-KAR'ın ne olduğunu, ne tür çalışmalar yaptığını ve kampanyamızı anlattık.

BİR-KAR / Bielefeld

Essen'de kampanyada yeni adım...

Ver.di Sendikası Essen 8. bölge Sekreteri Reiner Sauer, ilerici ve mücadeleci kimliği ile tanınan bir

sendikacıdır, aynı zamanda gelişen ırkçı Alman faşizmine karşı da birçok etkinlik ve eylemin bizzat örgütleyicisidir. Bundan dolayı Reiner Sauer ve ailesi faşistler tarafından ölümle tehdit edilmektedir.

19 Haziran tarihinde Essen şehrinde başta Ver.di Sendikası olmak üzere birçok kurum ve kuruluşun çağrısı üzerine bir dayanışma toplantısı yapıldı. 10'un üzerinde sendikacı ve kurum temsilcisinin konuşmacı olarak katıldığı etkinliği 400'e yakın kişi izledi.

Essen BİR-KAR çalışanları olarak toplantıya katılarak mücadeleciler sendikacı ile dayanışmamızı gösterdik. Toplantıda aynı zamanda yoksulluğa ve işsizliğe karşı yürüttüğümüz kampanyamızla birlikte BİR-KAR'ı da anlattık. Bültenimizi dağıttık.

BİR-KAR / Essen

Frankfurt'ta kampanya faaliyeti...

16 Haziran günü MLPD'nin Pazartesi günleri düzenlediği Montags-demo etkinliğinde yer alarak kampanya bültenimizi dağıttık.

Yanısıra, başta Frankfurt'un Rödelheim, Ostbahnhof, Westbahnhof, Leipziger Str. ve Frankfurt Üniversite kampüsü olmak üzere başka birkaç bölgede daha yaygın afiş yaptık.

BİR-KAR / Frankfurt

Basel'de kampanya çalışmaları

İsviçre BİR-KAR'ın "Kadın ticaretine son, yaşasın kadının eşitlik ve özgürlük mücadelesi!" şiarıyla başlattığı kampanya devam ediyor.

Kampanya çalışmasına Basel'de Almanca ve Türkçe bildirilerimizin dağıtımıyla başladık. Yaklaşık on gün boyunca Basel'in bir çok semtinde ve merkezde yaygın bildiri dağıtımı gerçekleştirdik.

Diğer yandan afişlerimizi yapmaya devam ediyoruz. Kahve gezileriyle faaliyetimizi sürdüreceğiz.

BİR-KAR / Basel

Neuchatel'de kampanya çalışmasından...

Avrupa Futbol Şampiyonası'ndaki yozlaşma ve çürümeyi teşhir eden çalışmamıza devam ediyoruz. Kapitalist devlet eliyle fuhuşun ve kadın ticaretinin teşvik edilmesini protesto ederek kitleleri uyarıyoruz.

Bildirilerimizi yoğun olarak dağıtıyoruz. Yağış nedeniyle afiş çalışmamıza 18 Haziran günü başlayabildik.

Cenevre'de yürütmeye devam ettiğimiz faaliyetimiz boyunca da olumlu tepkiler aldık.

BİR-KAR / Neuchatel

İsviçre'de kampanyanın sonuçları...

İsviçre BİR-KAR olarak 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası vesilesiyle "Kadın ticaretine son!" şiarıyla başlattığımız kampanyanın sonuna gelmiş bulunuyoruz.

Bölgemiz Cenevre'de bizler de BİR-KAR olarak 1 Haziran'dan itibaren yoğun bir kampanya yürüttük. Hedefli bir çalışma ile bildirilerimizi dağıttık. Ulaşmadığımız tek bir kurum ve kuruluş bırakmadık. Stadyumun tüm giriş çıkışlarına, kitlelerin yoğun olarak kullandığı alanlara yaygın afiş yaptık.

Afişlerimiz yoğun ilgi gördü.

Kampanya süresince 7 bin Fransızca bildiri, 150 Türkçe bildiri ve 300 afiş kullandık. Kampanya çalışması moral ve motivasyonumuzu artırdı.

BİR-KAR / Cenevre

Mücadele Postası

Alev Şahin serbest bırakıldı!

Ankara'da düzenlenen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğine katıldığı gerekçesiyle, 24 Mart sabahı evine yapılan baskınla gözaltına alınan ve 28 Mart 2008 tarihinde hakkında çıkartılan tutuklama kararı ile cezaevine gönderilen Mimarlar Odası Ankara Şube Sekreter Yardımcısı Alev Şahin serbest bırakıldı. Şahin'in 20 Haziran günü Ankara Adliyesi'nde görülen duruşması öncesinde + İvme dergisi okurları basın açıklaması gerçekleştirerek "Alev Şahin'e özgürlük!" istediler.

Şahin'le beraber tutuklanan 9 kişiden 4'ü hakkında tahliye kararı çıktı.

"Herkes birer Ferhat!"

Yürüyüş Dergisi satarken polis kurşununa hedef olan Ferhat Gerçek'le dayanışma eylemleri devam ediyor. Temel Haklar Federasyonu, 20 Haziran günü Şişli Cami önünde yaptığı basın açıklamasıyla Ferhat Gerçek'i vuran polislin tutuklanmasını istedi.

Açıklamada Ferhat'ı vuran polis ve işkencecilerin cezalandırılmadığı belirtildi. Açıklamadan sonra Yürüyüş Dergisi'nin satışı yapıldı.

Eylemde "Ferhat'ı vuran polis tutuklansın!", "Adalet istiyoruz!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TKP'lilere saldırı...

Bursa'da Yurtsever gazetesi satan aynı zamanda bildiri dağıtan TKP üyeleri saldırıya uğradılar. TKP Bursa İl Örgütü saldırıya ilişkin yaptığı yazılı açıklama ile TKP İl binası önünde gazete satışı ve bildiri dağıtımını yapan TKP'lilere dönük saldırı sonucunda darp ve yaralanmaların yaşandığı bilgisini verdi.

'Panele gitmek' tutuklanma nedeni!

Temel Haklar Federasyonu, Ankara ve Adana'da yaşanan tutuklama saldırılarını protesto etmek için 19 Haziran günü Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde "Türkiye'de adalet nasıl işliyor, baskılara, işkencelere, tutuklamalara son!" pankartı açıldı. "Mahirleri anmak suç değildir!", "Türkiye'de hukuksuzluk devam ediyor!", "Tutukluluk nedeni: 'panele gitmek!'", "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne gitmek suç değildir!" dövizleri taşındı.

Açıklamada, son 5 ayda yaşanan devlet terörü ve tutuklama kararlarıyla ilgili "gerekçeler" maddeler halinde sıralandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dereler özgür aksın!

Rize İkizdere Derneği ve İkizdere Köy Dernekleri, İkizdere Vadisi'ne yapılması düşünülen hidroelektrik santral planını protesto etmek için 22 Haziran günü Kadıköy İskele Meydanı'nda "Vadime Dokunma" sloganıyla buluştular.

İkizdereliler'in yanısıra Rize ve çevre illerden gelen çok sayıda çevre örgütünün destek verdiği mitingte, dernek temsilcileri amaçlarını anlatan konuşmalar yaptılar. Yapılan konuşmalarda, yapılması düşünülen hidroelektrik santrallerinin sadece İkizdere'nin değil tüm Karadeniz'in doğal dengesini altüst edeceği vurgulandı.

Konuşmaların ardından müzik grupları sahne aldılar. Yöresel türküler eşliğinde çekilen horonlarla miting programı devam etti. Eylemde, "İnsan olan yaşatır, bırakın bu vadi yaşasın!", "Vadimizi bozmayın, savaşı başlatmayın!", "Kanser vadisi değil, yeşil İkizdere istiyoruz!", "İkizdere vadisi HES'lere kurban edilemez!", "Çevre ve doğa tahribatı durdurulsun!" pankartları açıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kişisel veriler nasıl korunur?

ÇHD İstanbul Şubesi, meclis gündeminde bulunan "Kişisel Verilerin Korunması Kanun Tasarısı"na ilişkin 24 Haziran günü dernek binasında bir basın toplantısı düzenledi.

Basın metnini ÇHD İstanbul Şube adına Güray Dağ okudu. Dağ, farklı makamlarda bulunan kısmi veriler bireyin yaşamının sınırlı bir bölümünü ortaya koyarken, bunların tek bir elde toplanması halinde bireyin tüm hayatının ortaya çıkacağını söyledi. Açıklamada bireyin kişisel verilerinin toplanmasının, kullanılmasının, işlenmesinin ve devredilmesinin yaratacağı risklere karşı bireyin korunmasının toplumsal düzenin demokratik yapısı bakımından önemli olduğu, kişisel verilerin korunması hakkının, kişisel verilerin toplanması, işlenmesi ve kullanılması gibi veri işlem faaliyetlerinin doğurduğu tehlikeler karşısında bireyin temel hak ve özgürlüklerinin korunması amacı taşıdığı vurgulandı.

Türk hukuk sisteminde kişisel verilerin korunması hakkının, bugün itibarıyla bağımsız bir hak olarak düzenlenmediğini belirten Dağ, kişisel verilerin korunması hakkını açıkça düzenleyen ve bu amaçla çıkarılacak bir kanuna ihtiyaç olduğunu söyledi.

Tasarının farklı boyutları ve olumsuzlarıyla birlikte anlatıldığı açıklama ÇHD'nin yasaya karşı çıkış sebeplerinin vurgulanması ile son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

**M. Fatih Öktülmüş, Abdullah Meral,
Haydar Başbağ, Hasan Telci**

**84'te, faşizmin zindanlarında direnişin
destanını yazdılar...**

**Ölümü yenenleri
kimse yenemez!**